

Giới thiệu Sakura, Năm Tay Tôi

Thể loại: Fanfiction

"Hoa anh đào chính là tượng trưng cho mùa xuân cũng như tình yêu vĩnh cửu. Nó trông thật mỏng manh nhưng lại vô cùng mạnh mẽ. Hoa anh đào nở theo mùa nhưng lại khiến con người ta vẫn vương cả đời...Ở đâu đó có một cây anh đào nở vào xuân đang chờ đợi một ai đó..."

Đây là câu chuyện được viết theo trí tưởng tượng của tác giả về những khoảnh khắc trong manga và anime.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Anh ..?

Mùa xuân - mùa của hạnh phúc yêu thương... Những cơn gió xuân mang hương thơm của lá của cỏ cây ủa vào Konoha. Đã 2 năm sau trận

chiến khốc liệt ấy... Konoha cùng các làng tham chiến đã dần ổn định và phát triển. Cuộc chiến ấy đã tạo nên một liên minh nhẵn giả đoàn kết và hùng mạnh.

Đâu đó trên ngọn đồi anh đào của Làng Lá, một cô gái tóc hồng đứng tựa vào một gốc cây ngược đôi mắt trong veo màu xanh lục bảo lên bầu trời dường như có nhiều ưu tư. Cô chạm tay lên trán mình như một thói quen rồi lại từ mỉm cười khúc khích điều gì đó.

Đúng vậy, cảm giác đó vẫn còn nguyên vẹn như 2 năm trước... Khi Sasuke chạm nhẹ vào trán cô rồi hẹn sẽ gặp lại cô. Vậy mà đã 2 năm rồi..

2 năm cô không được nhìn thấy người con trai ấy...

2 năm không được nhìn thấy đôi mắt đen láy lạnh lùng nhưng lại cô đơn ấy.

Cô thực sự... Thực sự rất nhớ anh...

Có lẽ cũng bởi vì nhớ anh mà mỗi khi có ngày nghỉ hiếm hoi ở bệnh viện hay không phải làm nhiệm vụ, cô kunoichi tóc hồng lại đến đây... Nơi có những cây hoa anh đào giống như khi 12t - lần đầu tiên cô tỏ tình với anh, khóc hết nước mắt để giữ anh ở lại. Nghĩ đoạn, cô đặt tay lên trán và cười khi vì sự ngô nghê của mình ngày ấy...

- "Sakuraaaaa!!!!!!" Tiếng gọi cùng bước chân của Ino làm dòng suy nghĩ của cô nhen lại.

Ino chạy đến bên Sakura với một khuôn mặt hạnh phúc, cầm tay Sakura quay vòng vòng và thốt lên: "Trán dô à Sai đã tỏ tình với mình awnnnnnnn awnnnnn!!!! " "

Gương mặt cô kunoichi tóc hồng méo xệch lại...

Đôi môi khẽ run lên:" Hơ... Hơ... Cho tui gửi lời chia buồn với Sai nhé, Ino! Bảo hắn là tui sẽ sẵn sàng trị thương miễn phí cho hắn nha =))) " Vừa dứt lời cô gái tóc vàng nhào đến cô gái tóc hồng với một khuôn mặt không-thể-đáng-sợ-hơn.

Hai cô gái đùa nhau một lúc rồi cùng nằm dài trên bãi cỏ.

Chợt Ino quay sang cô kunoichi tóc hồng và hỏi: " Nè Sakura sao bà không nhận lời tỏ tình của mấy tên đó đi? Tui thấy anh chàng bên làng Cát cũng ổn phết đấy "

Cô kunoichi chợt im lặng, từng lọn tóc hồng xoà xuống, ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, che đi đôi mắt xanh đang cụp xuống.

- " Vẫn đang đợi tên Sasuke đó hả?" Ino than thở

Sakura mỉm cười, vén mái tóc mình lên và trả lời:" Ừ! Tui vẫn đợi... Vì tui biết Sasuke-kun sẽ quay trở lại mà!"

Mái tóc hồng cứ bay nhẹ theo gió, mang theo một tình yêu thủy chung gửi đến một chàng trai tóc đen.....

Hãy cùng đón chờ những điều bất ngờ...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2: Tóc đen trở về !

“Này Sakura, Nar... À Ngài Hokage cho gọi cậu kia” - Shikamaru nói với giọng cầu nhàu ~.~

Từ sau lần Toneri từ mặt trắng xuống tấn công, thầy Kakashi đã từ chức Hokage và giao lại cho Naruto. Dĩ nhiên là giờ Naruto cũng đã trưởng thành và quan trọng là cậu ta đã nhận ra tình cảm của mình với Hinata... “Tên nhóc đó lớn thật rồi!” - Cô kunoichi tóc hồng vừa đi vừa nghĩ...

Bước vào văn phòng Hokage, cô thấy Naruto đang cầm một bức thư với vẻ mặt vô cùng đăm chiêu hướng mắt ra ngoài...

- Naruto ở đây không có ai đâu mà làm trò con bò thế, mỗi tở thôi =)))

- Teme T.T cho tở ra đáng tí đề nào!!!! Naruto đập đầu xuống bàn *khóc ròng*

- Dù có là Hokage thì cậu vẫn là Baka Naruto thôi! - Sakura cười khúc khích... “Thế có chuyện gì sao?”

- Ủ.. Cậu ta về rồi! Naruto mỉm cười chống tay ngược lên nhìn Sakura..

- Sakura chợt khựng lại, đôi mắt màu lục bảo mở to.. Môi cô khẽ run lên “Ý cậu là... Sasuke-kun?”

- Đúng thế.. Tên baka đó về rồi! Lần này cậu ấy sẽ ở lại làng một thời gian và làm nhiệm vụ cùng chúng ta. Chắc tầm chiều tối nay cậu ấy sẽ về, tối nay tở hẹn mọi người ở quán thịt nướng chào mừng cậu ấy, nhớ đến nhé Sakura-channn!

- Khép cánh cửa lại... Những bước chân của cô kunoichi tóc hồng hơi run lại... Tim cô đập mạnh hơn... Lòng cô rồi bời bời những cảm xúc lẫn lộn...

Nhớ... Phải cô đã rất nhớ anh, nhớ đến mức có lúc đến trào nước mắt.

Giận... Cô giận anh, vì lúc nào anh cũng lạng, vì lúc nào anh cũng đến rồi thoáng qua cuộc đời cô... Để lại cho cô những nỗi buồn khắc sâu trong tim.

Lo... Phải... cô lo sợ rằng khi gặp anh cô phải đối mặt với anh thế nào đây? Cô phải nói gì với anh đây? Liệu rằng anh còn nhớ tới cô? Có chấp nhận tình cảm của cô? Bên cạnh anh đã có ai chưa?....

Anh...cái chạm trán năm đó là gì... Tình cảm anh dành cho cô thế nào... Cô có biết bao câu hỏi dành cho anh... Biết bao cảm xúc đang trào dâng... Nhưng có còn quan trọng đâu... Vì Sakura... Cô gái bước bình như cô sẽ chẳng thể nào thoát khỏi tình yêu với anh... Cô sẽ đợi anh cả đời này mất..

Cứ như vậy cô miên man... Mà không biết mình đã ngủ quên trong phòng đến chập tối..

”Trán vồ trán vồ!!!! Mấy giờ rồi mà vẫn còn trong phòng????? Không đến chỗ Sasuke à??? Trán vồ!!!! “

Tiếng đập cửa và gọi của Ino khiến cô kunoichi vội bật dậy... Đẩy cửa thật nhanh chạy ra ngoài...

Cô cố chạy thật nhanh... Thật nhanh để có thể đến gặp anh... Lỡ như anh lại đi mất thì sao... Cô đã đợi anh 2 năm rồi... “Mày thật ngốc Sakura!” - cô vừa tự nhủ bản thân vừa gõ vào đầu mình...

Xoạch! Cánh cửa mở ra... Cô bắt gặp một ánh mắt đen lạnh lùng ngày nào... Cô thở hắt hắt, tim cô như nhảy ra khỏi lồng ngực nhỏ bé..

Đôi mắt đen khẽ rung lên...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đằng sau đôi mắt đen

“Ê dobe!!!!!! Ê!!!!!! “ Từ xa Sasuke đã nghe thấy tiếng của Naruto, bên cạnh cậu còn có Shikamaru, Sai, Kiba, Lee,...

”Hn... Tên đó vẫn ồn ào và phiền phức như ngày nào” chàng trai tóc đen với chiếc áo choàng trùm kín, trên đầu đội một chiếc khăn quấn để tóc mái cụp xuống, bên phải anh luôn mang theo thanh kusanagi - một trong những thanh kiếm sắc nhọn nhất.

Anh tiến lại đám đông ồn ào, đôi mắt đen chột đảo qua vài vòng. Có một chút gì đó... Thất vọng? “Hn... Cái cô gái tóc hồng phiền phức đó không có ở đây! Vậy mà anh cứ chắc rằng cô ấy sẽ đợi mình từ rất sớm. Chết tiệt! Cô gái phiền phức đó...” Sasuke chột cau mày lại nhưng gương mặt vẫn lạnh tanh...

“Chào!” Anh nói một câu cụt ngủn và lạnh lùng ~~~

“Baka!!! Sasuke!!! Cậu vẫn xấu tính như ngày nào!” - Naruto gào lên

Hn...

“Nè.. Nè Sasuke!” Naruto nắm lấy tay Hinata, đồng dục tuyên bố: “Tớ vượt mặt cậu rồi nhé! Sasuke! Chúng tôi chuẩn bị làm đám cưới rồi nhé, cái tên ế chồng trơ kia hahaa =)))” Hinata chột đỏ mặt, ngại ngùng nép vào tay Naruto nói: “Um.. Sasuke cậu nhớ đến đám cưới của tụi mình nha..”

“Naruto, tôi không có ý định cạnh tranh với cậu. Phiền phức!”

“Urggg!! Cái tên chảnh đánh ghét kia! Cậu mà cứ như thế thì cả đời cũng ko ai lấy đâu!!! Sakura bây giờ cũng có bao nhiêu người theo đuổi nhé! Chẳng đến lượt cậu đâu, Baka!” - Naruto đắc trí

Phải rồi.. Cũng đã hơn 2 năm rồi.. Sao cô ấy còn có thể đợi anh được nữa.. Mà kể cả có đợi thì tình cảm của anh.. Đến anh còn không chắc chắn.. Tương lai của anh.. Anh còn chẳng biết nó sẽ đi đến đâu.. Cuộc sống của anh chỉ toàn nguy hiểm rình rập.. Sao anh có thể đem lại hạnh phúc cho cô? Đôi mắt đen thoáng chút buồn ...

“Dù sao thì chúng tôi cũng đã đặt chỗ ở quán thịt nướng để chào mừng cậu về làng rồi. Tớ nhớ đến đấy” - Shikamaru lên tiếng

“Hn... Tôi biết rồi! “Nói rồi anh quay đi, bước chậm rãi về phía khu nhà của tộc Uchiha - nơi mà chẳng mấy ai qua lại..

Anh bước vào căn nhà cuối cùng của trong khu.. Cũng là căn nhà rộng lớn nhất.. Được thiết kế theo kiểu truyền thống, trước cổng còn có một gia huy lớn của gia tộc. Anh bước đến bàn thờ của bố mẹ và Itachi.. Mọi thứ đã khá bụi bặm lâu rồi không có người ở..

Những kí ức thời thơ ấu chợt ùa về... Anh cảm thấy thật cô độc... Có vẻ như anh đang thêm cái cảm giác ảm áp của gia đình...

Anh đi dạo quanh khuôn viên rồi chột dừng lại ở cây hoa anh đào năm nào anh và Itachi cùng ngồi ngắm mỗi dịp nó nở. Lạ thật.. Cây hoa anh đào ấy chẳng có ai chăm sóc mà vẫn sống khỏe mạnh.. Một cánh hoa rơi nhẹ bên vai anh..

Sakura? Sao đột nhiên anh lại nhớ đến cô ấy? Mái tóc hồng... Đôi mắt trong veo màu xanh lục bảo hiện lên trong tâm trí anh.. Sao cảm giác.. Lại khó chịu như vậy... Anh muốn nhìn thấy gương mặt ấy.. Chạm vào mái tóc ấy.. Anh.. nhớ cô?

Rồi chẳng hiểu vì điều gì mà anh lại đến chỗ hẹn sớm như vậy. Khiến cả đám không khỏi ngạc nhiên =))) Có lẽ... Anh hi vọng.. Mình đến sớm một chút là có thể thấy cô...

Nhưng... Sao cô gái phiền phức ấy vẫn chưa chịu tới? Cô thực sự không muốn gặp anh nữa sao? Cô... Không cần anh nữa? Chết tiệt..!!!

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thịt nướng, sake sakura

“Xoạch!” Cánh cửa gỗ mở ra... Đôi mắt xanh lục bảo và đôi mắt đen của ai kia chạm nhau...

“Sasuke-kun!”

“Hn..”

“Nào nào, ngồi vào chỗ đi, mình đói lắm rồi T.T” - Chouji đẩy Sakura vào chỗ đối diện Sasuke rồi nuốt n c miếng nhìn những miếng thịt đang nóng hổi ~.

“Nè Sakura-chan, cậu làm gì mà đến muộn thế? Dám để cho ngài đệ thất ta đây đợi à???” Naruto cao giọng

“Bình! “Im ngay Naruto!!! Sakura bốc hoả.... Sasuke... Anh còn không thèm nhìn cô lấy một cái... Khi ánh mắt của 2 người chạm nhau, anh liền quay mặt đi chỗ khác... Anh chán ghét cô đến thế sao?

Ngồi đối diện anh thế này khiến cô được ngắm anh rõ hơn. Tóc anh có vẻ dài và gọn gàng hơn...Anh hình như có vẻ cũng cao thêm.. Những cơ bắp

cũng nổi lên rõ hơn (phụt máu ☐~~☐), anh gầy đi và nước da có vẻ đã rám hơn trước... Anh thật sự đã là một người đàn ông trưởng thành rồi chứ không còn là cậu nhóc ngày nào cô mới quen...

"Không định ăn à? Cậu cứ nhìn tôi như thế thật phiền phức đấy!" - Anh lạnh lùng lên tiếng

Sakura giận... Cô giận thật rồi.. Tên xấu tính đó... Shanaroooo! Cô cầm chai sake bên cạnh Sai và rót đầy vào chén mình..

Ino ngạc nhiên:" Sakura cậu không được mà?"

"Buổi tiệc hôm nay là để chào mừng Sasuke-kun, ngày vui như thế uống chút có sao hehe" Nói rồi cô kunoichi tóc hồng lại tiếp tục rót rượu và uống ㄖㄤㄤ

Bên cạnh đó... Mặt Naruto tái mét lại... Đã có lần anh đã thấy Sakura uống rượu... Và sau đó thực sự rất đáng sợ... RẤT RẤT ĐÁNG SỢ...

"Vậy lần này cậu sẽ ở lại làng một thời gian rồi sau đó thế nào? Cậu lại đi chu du tiếp hả?" - Shikamaru nói

"Cũng chưa biết được..." Anh trả lời cụt lùn

Nghe vậy.. Đôi mắt lục bảo chột cụp xuống... Vậy là dường như chẳng có gì chắc chắn... Anh sẽ lại đi... Và cô sẽ chẳng bao giờ chạm được đến trái tim anh. Nghĩ rồi cô lại cầm chai sake lên...

"Này! Cậu uống hơi nhiều rồi đấy Sakura" Naruto lo lắng

"Baka! Không phải việc của cậu" - Cô ném cho tên tóc vàng một ánh mắt giận dữ...

Và rồi buổi tiệc cũng tàn... Mọi người đều về hết.. Naruto định nhờ Ino đưa Sakura về nhà vì anh còn phải đưa Hinata về (nếu không Hyuga-sama sẽ xử lí anh nếu ông biết anh để con gái ông đi về nhà một mình muộn như thế T.T) thì đã thấy Sai và Ino biến đâu mất từ lúc nào (chắc đi đến nơi vắng =)))))

Naruto quay lại nhìn cậu bạn tóc đen của mình: "Trách nhiệm của cậu đấy! Nhớ đưa Sakura về nhà an toàn đó!!!"

"Phiền phức.."

"Và cố gắng về đến nhà cậu ấy trước khi cậu ấy bắt đầu nói say nhé!!! Tôi té đây =))) "

"Hn..."

Sasuke quay người lại... Nhìn mái tóc hồng đang gục xuống bàn kia...

Chap sau hứa hẹn sẽ khá hot đấy ạ =)) các cậu đọc truyện nhớ vote và cmt góp ý để động viên và sửa chữa giúp em nha!!!!

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hoa anh đào say sỉn

"Hn... Đứng dậy được không?"

~~~~ im lặng ~~~~~

"Sakura?" Anh lay nhẹ vai cô

"Hmmm chep chep.. =)))" cô kunoichi mơ màng

"Phiền phức.." nói rồi anh quàng tay cô lên vai anh, nhắc bổng lên lưng mình....

Giờ đây thân hình bé nhỏ của cô kunoichi đã nằm gọn trên tấm lưng rộng lớn của anh...

Đi được một đoạn... Anh chột khựng lại.. Anh không biết căn hộ của cô ở đâu =))))) "Tên dobe chết tiệt! " - anh thầm nhủ >.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 6: Tóc hồng không nhớ !

\*\*\*\* Hàng nóng hồi về với mọi ng lúc hơn 2h sáng đây ạ T.T \*\*\*\*

-----

”Môi em..

”Giá như tôi có thể ôm em mãi như thế này..”

.

.

-----/

”Xèo xèo...!” “Cạch.. Cạch!”

Cô kunoichi tóc hồng bị thức giấc bởi những tia nắng đang xuyên qua cửa sổ....

Lại mơ rồi! Ít nhất cũng phải cho người ta mơ hết chứ!!!!

Cô mơ màng mở mắt.. chạm tay lên môi mình... Lạ quá! Mơ mà cảm giác y như thật thế! Haizzzz đồng hồ báo thức của cô không kêu nhỉ... Sakura với tay lên đầu.. Không thấy?!!

Đây... Là đâu? Hm... Xem nào... Đôi mắt lục bảo đảo quanh một phòng... À thì có cái giường... Cái tủ... Cái bàn và cái giá huy hình uchiha to đùng đối diện đường thôi mà...

Eh?!!!!!!..\_!!!! Gi... gia..huy nh... nhà... UCHIHA???? Cô-gái-say-xin tới qua chòm dậy! Đừng nói là...

Ọc ~ ọc ~~~~

Chụy dạ dày của cô biểu tình... Mùi thức ăn bên ngoài nhanh chóng hấp dẫn cô gái tóc bù xù =))) Cô len lén bước thật nhẹ ra bếp... Và...

.

.

.

Một chàng trai với mái tóc đen - đeo tạp dề có in hình gia huy gia tộc đang vụng về loay hoay thái mấy lát cà chua

.

Đó là.. Sasuke-kun? Cô gái tóc hồng che miệng... Im lặng tựa vào tường.. Ngắm nhìn một bức tranh đến trong giấc mộng cô cũng không tưởng tượng ra... Một Sasuke trong chiếc tạp dề thật dịu dàng.. Thật gần gũi...

.

”Định đứng đây đến bao giờ? Mùi sake trên người cậu nồng quá đấy” Giọng nói lạnh lùng quen thuộc vang lên..

Cô kunoichi giật mình, chạy thoát vào nhà vệ sinh trốn...

.

.

Cô rửa mặt cho tỉnh táo hẳn... Cô vỗ vỗ vào hai bên má mình... Rồi lại gục đầu xuống...

.

Rất cuộc... Thì hôm qua đã xảy ra chuyện gì???? Tại sao cô lại ở nhà Sasuke???? Shanaroo!!! -Inner Sakura

Sau một hồi vò đầu trong nhà vệ sinh... Cô kunoichi bước ra với khuôn mặt không thể “đau khổ” hơn =))

----

”Cậu ngồi xuống và ăn sáng cùng tôi đi” -Sasuke điềm tĩnh ra lệnh cô gái đang co rúm ở ngoài sân.

Sakura thực sự rất ngại... Nhưng.. Dạ dày cô không cho phép cô bỏ đi =))) Cô tiến lại gần chỗ anh...

Cô ngạc nhiên...

Bữa sáng không quá cầu kì... Nhưng có đầy đủ mọi thứ... Bánh mì nướng ăn kèm với thịt nguội, trứng ốp và một đĩa salad. Nhìn đĩa trứng hơi bị cháy một chút, rồi cô nâng tóc hồng liếc ngay đến chồng vỏ trứng ở gần thùng rác...

”Tôi không giỏi nấu nướng lắm đâu, ăn tạm đi.”

”Không đâu! Không đâu! Cậu làm hết sao Sasuke-kun? Nó rất ngon mà! Cảm ơn cậu rất nhiều” - Cô tóc hồng xua tay, cầm chiếc bánh mì của mình ăn một cách ngon lành..

----im lặng----

.

.

.

Nuốt miếng bánh trong họng... Cuối cùng Sakura cũng chịu mở lời hỏi những điều mà cô “vò đầu” nãy giờ...

”Sasuke... Tại sao... Mình lại ở nhà cậu tối qua...?”

Chàng trai tóc đen dừng gấp miếng cà chua, đưa mắt lên nhìn cô gái đối diện, khoé môi khẽ giật giật..

”Cậu không nhớ gì?”

Sakura gật đầu trong tội lỗi =)) hai tay đan vào nhau lo lắng.

Cô ấy thật sự không nhớ... Cô gái phiền phức này không nhớ những gì xảy ra tối hôm qua? Anh thờ dài trong “cay đắng”... Nhưng thôi.. Thế cũng tốt... Anh tự nhủ.. Nhưng trong lòng vẫn có một cảm giác gì đấy rất khó chịu như là.... một chú.. Thất vọng?

”Tôi qua có ai đó uống quá nhiều, tôi phải đưa về... Nhưng tôi không biết nhà cậu, bố mẹ cậu cũng đi vắng.. Hn!”

”Xin lỗi vì đã phải phiền cậu! Thật sự xin lỗi!” Cô bối rối, đôi môi lúng túng cứ lấp bắp mãi..

Anh nhìn gương mặt bé nhỏ đang lo sợ như một đứa trẻ có tội kia... Rồi chợt nhìn đôi môi đỏ hồng đang lấp bắp ấy...

.

.

Má anh có 2 vết hồng hồng dần xuất hiện nhưng cô nàng tóc hồng kia không hề hay biết bởi cô cứ cúi mặt xuống mãi...

.

Tìm anh lại đập mạnh hơn.. Chết tiệt!Anh ho khan một tiếng rồi nói:

”Hn... Lần sau đừng uống nhiều nếu cậu không thể. Còn bây giờ mau ăn nốt phần của cậu đi.. Chúng ta còn có nhiệm vụ mới.”

-

”Sasuke-kun vừa... Nhắc mình.. Cậu ấy quan tâm mình? Shanarooooo!!!! “ ( chuy.Đào sướng quá trời =)))

Cô kunoichi tóc hồng vừa gật đầu vừa mỉm cười để lộ rõ niềm vui của mình..

Anh nhìn cô... Ánh mắt dường như trìu mến hơn... Nụ cười của cô làm anh thấy thật ấm áp..

-----

Vài dòng tâm hự của tác giả:

Tình hình là đây là chap t6 ời, mà lượng vote ít, mọi ng còn chẳng thèm cmt góp ý cho mình( mình viết hay hay viết dở mong mọi ng nhận xét nhé(( nếu hay thì hãy bấm mấy ngôi sao bé bé kia để động viên cô tác giả “bé nhỏ” này với huhuuu((((

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 7: Nhiệm vụ (1) : đội 2 người!

----- Lại một chap được sáng tác vào những đêm mất cú của tác giả T.T -----

.

.

.

- Tại văn phòng Hokage-

” 2 cậu đây rồi! “ - Giọng ngài Hokage tóc vàng đầy hào hứng.

” Hn... Nhiệm vụ là gì? Thành viên?” - giọng nói lạnh lùng của chàng trai Uchiha vang lên.

”Ồ.. Cái tên lãnh chúa chậm tiêu ẻ là đấy, ông ta đến Lôi Quốc để thăm bạn. Kết quả đã ể bị cướp mất tấm bản đồ mật đạo và danh sách anbu của Konoha. Lão già chết tiệt ản hại đó! Lúc nào cũng khư khư giữ tấm bản đồ và thông tin mật... Nếu không phải vì hấn ta là nguồn kinh tế của làng.. Tớ đã đá bay ông ta rồi!!!”

”Naruto.. Nói ngắn gọn chút đi! Vậy chúng tớ phải làm gì?” Cô gái tóc hồng lên tiếng.

” Các cậu phải đến đó và tìm cho ra đám cướp đó, lấy lại thông tin của chúng ta. Tuy cả 2 đều phải dùng thuật để giải, nhưng nếu chúng nhờ được người giúp thì sẽ rất nguy hiểm cho sự an nguy của làng.”

”Tớ hiểu rồi! Vậy có những ai đi cùng chúng tớ???” Cô kunoichi sốt sáng hỏi

”Hm... Ừm... 2 cậu thôi!” - ngài Hokage tóc vàng gãi đầu..

” Cái gì cơ?????? T... Tớ và Sasuke-kun thôi á???” Sakura không khỏi ngạc nhiên @@

” Xin lỗi.. Xin lỗi.. Vì các đội khác đều đang đi làm nhiệm vụ hết rồi t.t Các làng đều đang thiết lập các mối quan hệ với nhau.. Nên tớ phải phân chia các shinobi ra nhiều nơi. Thông cảm nhé các cậu!”

” N...Nh.. Nhưng...” Cô gái tóc hồng bối rối..

” Cậu coi thường khả năng của tôi?” Chàng trai tóc đen nãy giờ im lặng bỗng lên tiếng, quay sang nhìn cô gái đứng bên cạnh mình.. ( Sặc ca tự tin quá T.T)

”Không! Dĩ nhiên là không rồi!” Cô tóc hồng xua tay lia lịa..

.

Làm sao cô có thể bình tĩnh được khi đi làm nhiệm vụ “chỉ có 2 người” với Sasuke-kun chứ! Shanarooooo!!!! - Inner Sakura

”Vậy quyết định như thế nha! Nếu các cậu khởi hành từ trưa thì tôi sẽ đến kịp đấy!” - Ngài Hokage toe toét

”Hn... Một tiếng nữa gặp ở cổng làng!” Nói rồi Sasuke mở cửa và rời đi.

”Bảo trọng Sakura-chan!!!!” Chàng trai tóc vàng vỗ nhẹ vai cô bạn mình..

Cô gái tóc hồng gật đầu rồi bước thật nhanh về căn hộ của mình để chuẩn bị cho chuyến đi..

.

.

Xem nào..

- băng sát trùng ✓ ☐

- đồ ăn ✓ ☐

-quần áo ✓ ☐

- một ít thảo dược trị độc ✓ ☐

..... ✓ ☐ ✓ ☐ ☐ ✓ ☐ ☐ ✓ ☐

Để đến Lôi Quốc phải băng qua cánh rừng Oro - khu rừng có nhiều loài côn trùng và bò sát chứa độc nhất. Vì thế với thói quen của một y nhân, Sakura chuẩn bị đầy đủ tất cả mọi thứ để ứng phó kịp thời...

.

.

.

Trong lúc đó ~~~

Có một chàng trai tóc đen đang hậm hực đứng trước cổng làng...

-

Cô gái ấy không muốn làm nhiệm vụ cùng anh? Cô không muốn ở bên cạnh anh dù chỉ vài hôm???? Tại sao???

....

Và tại sao tâm trí anh lúc nào cũng lấp đầy những cảm xúc lẫn lộn khó hiểu này khi nhớ tới cô? Phải chăng.. Anh... Đang-rung-động? ( Sặc-kun tsun vãi mềo T.T)

.

.

.

”Sasuke-kun!!!!!! Chúng ta đi thôi!!!” - từ xa, tiếng của một cô gái tóc hồng vọng lại...

.

.

.

Anh thấy thật quen thuộc.. Như khi họ 12 tuổi vậy..

-----

Các chế mong chờ điều gì ở nhiệm vụ “chỉ có 2 người” này nàoooooo shanarooooooo ( chết nhiễm chị nhà rồi!()

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8: Nhiệm vụ (2) : nọc độc

.



” Đi đằng sau Sasuke-kun thế này làm mình nhớ tới hồi làm nhiệm vụ cùng đội 7 quá!” Cô gái tóc hồng thầm nghĩ... Và đặc biệt là...

... Ở vị trí này cô có thể ngắm cậu ấy thoải mái mà k bị phát hiện keke ( chị Đào lợi dùng vãi =)))

- Ở trước đó, có một anh chàng tóc đen cứ thỉnh thoảng lại liếc lại đằng sau... Để anh chắc rằng cô gái tóc hồng kia vẫn luôn ở đằng sau mình... Để anh có thể điều chỉnh lại nhịp chakra ở chân vừa đủ để cô có thể đuổi kịp... ( ủa trời anh Sặc quan tâm thí mỗ ạ T.T)

- “Cậu.. Bước lên bằng tôi đi.” Chàng trai tóc đen ra lệnh.

- “Sao vậy Sasuke-kun?”... Sakura thắc mắc

- “Tôi bảo cậu lên đi. Đừng có bước ra khỏi tầm mắt của tôi!” Sasuke hơi cau mày lại... Cái cô trán đỏ đỏ bướng thật!

- U..Uh! Mình biết rồi! - Sakura hơi đỏ mặt vì những sự quan tâm của anh dành cho cô.. Mặc dù cô biết.. Vì anh không muốn mắc phải phiền phức nào.

---3-tiếng trời qua---

Sakura đã thấm mệt vì phải vận chakra liên tục vào chân để có thể bật nhanh trên những cành cây.

Khu rừng Oro âm u này đúng là rất hiểm trở, ở phía dưới bề mặt có rất nhiều đầm lầy và vách đá.. rất khó để di chuyển. Mặc dù cô có thể vận chakra linh hoạt và khéo léo.. Nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy.. Cô sẽ đuối sức mất(

Sasuke nhìn gương mặt đã thấm mệt bên cạnh mình, những giọt mồ hôi đọng trên khuôn mặt ấy rồi dừng lại.

” Sao thế Sasuke-kun? Sao cậu dừng lại thế?”

Nghỉ một chút đi. Ở phía dưới có con suối, chúng ta sẽ lấy nước và nghỉ một lúc. Tôi không muốn cậu ngất ra đây rồi lại... “Khô tôi” - anh nói

Sakura lè lưỡi: “Hehe không làm “khô cậu” đâu! Đợi tí nhé mình đi lấy nước nha” “

Sasuke đứng tựa vào gốc cây.. Môi anh khẽ cười nhẹ... Rồi thì thào “ Thực ra thì.. Tôi cũng sẽ không phiền.. Nếu bị em làm khô đâu” ( Sặc ca không ngại bị chuy Đào “làm khô” kia ae oi :)))

”Phập!”

Sakura cúi xuống.. Đánh rơi ống nứa mình vừa lấy được...

Máu từ cổ chân cô chảy ra... Không ngừng chảy ra! Cô cảm nhận được chân mình đang bị tê cứng....

Đây là... Nọc độc!

Một con rắn hổ mang đang ở dưới chân cô...

Chết tiệt! Chân cô tê cứng rồi! Cô không thể di chuyển... Đầu óc cô choáng váng...

.

.

”Xoẹt!” Máu của con rắn chảy trên lưỡi kiếm của thanh kunasagi...

.

”Có sao không?” - giọng anh gần lên

.

”Kh... Không sao đâu Sasuke! Chỉ là một vết cắn nhỏ thôi!” Nói rồi cô vận chakra, trị thương vào chỗ cắn.

Để có thể đẩy nọc độc ra kịp khỏi cơ thể, với kỹ năng thành thực của mình, cô kunoichi nhanh chóng lấy một thanh kunai trong túi... Rạch một vết nhỏ ở chỗ cắn. Cô dùng chakra tạo sức ép để đẩy nọc độc ra... Máu của cô hoà với dòng suối...

Sasuke ghét mùi máu... Và quan trọng hơn... Đó là máu của cô. Tim anh thất lại... Mối anh nhấp nháy:

-”Cậu...”

-”Minh xin lỗi... Sasuke-kun! Minh biết mình biết cậu sẽ nói mình là đồ phiền phức.. Minh biết mình chỉ đem lại rắc rối cho cậu... Vì thế.. Xin lỗi.. Xin...”  
Cô gái tóc hồng cúi gầm mặt, nước mắt như trực trào ra ngoài.

Cô chưa kịp nói hết thì một đôi tay vạm vỡ đã bế thốc cô lên ( mình cho Sặc-kun nôi lại tay k thì.. =))))

Anh nhìn cô... Rồi thờ dài...

”Cậu... Nói ít đi một chút thì nọc độc sẽ mau ra hơn đấy!” Nói rồi anh bế cô đến nơi khô ráo và có chỗ dựa êm

Sakura lấy một ít thảo dược trong túi đắp vào chỗ bị thương rồi định băng lại thì...

Một bàn tay khác đã tóm lấy cuộn băng, nâng nhẹ cổ chân cô lên... Mặt Sakura nóng bừng... Chưa bao giờ cô thấy một Sasuke lạnh lùng như thế lại ân cần như thế này...

”Đêm nay chắc có lẽ chúng ta phải nghỉ lại đây, trời cũng tối rồi. Cậu ngồi đây đợi, tôi sẽ đi lấy củi và bắt vài con cá.”

Sakura chỉ biết gật đầu im lặng.. Bởi cô cảm thấy... Dường như cô lúc nào cũng là gánh nặng của anh...

-----

Vâng vì sự ủng hộ nhiệt tình của các áy nên mình sẽ up luôn 2 chap nhé!!! Keke chap sau sẽ “ấm” lóm đấy ạ

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 9: Nhiệm vụ (3) : đêm lạnh - hơi ấm

Ánh lửa bùng lên làm xua tan đi cái lạnh thấu xương ở rừng Oro...

Sau khi ăn xong, trời đã về đêm. Cái giá lạnh làm Sakura run rẩy, trán cô nóng lên... Có vẻ như.. Cô hơi sốt vì còn một chút nọc độc trong cơ thể.

Sasuke lấy trong túi mình ra một chiếc áo choàng, trùm lên đầu cô:

- “Đây. Chiếc áo này đám lửa sẽ giữ ấm cậu. Còn bây giờ thì ngủ sớm đi. Cậu cần nghỉ ngơi”

- Sakura đã quá mệt để có thể nói gì... Cô ngoan ngoãn nằm xuống, dụi đầu vào chiếc áo.

Mùi hương của Sasuke-kun.....

Con sốt nhẹ làm cô đi vào giấc ngủ nhanh chóng..

Chàng trai Uchiha vẫn ngồi đó, anh mắt luôn hướng về cô gái đang say ngủ kia như sợ... cô sẽ biến mất khỏi tầm mắt anh... sẽ bị thương nếu anh không ở bên cạnh...

Chợt... Người Sakura khẽ run lên, trán cô đổ mồ hôi nhiều hơn, cô thở hắt ra khó nhọc...

- Sasuke vội đặt tay lên trán cô.. Nóng quá!...

Anh đắp một chiếc khăn ướt mỏng lên trán cô. Kiểm tra nhịp mạch của cô... Nhanh hơn bình thường.. Có lẽ là cái giá lạnh của khu rừng đã làm con sốt nghiêm trọng hơn. Đôi môi cô tím lại, bàn tay của cô cũng lạnh ngắt.

Cô ấy cần được sưởi ấm.. Vậy thì..

Anh tiến sát lại gần cô, hơi nhấc người cô lên... Rồi vòng tay ôm cô vào lòng.. Anh dùng hơi ấm của mình... Cơ thể nam tính của mình để bảo vệ cho cô gái tóc hồng bé nhỏ kia.

- Vẫn là mùi hương nhẹ nhàng quen thuộc của mái tóc hồng.... Anh nhắm mắt lại và cảm nhận ( Ờt Sặc-kun lợi dụng k khác gì chuy Đào T.T)

Người cô gái bé nhỏ trong tay anh lại run lên lần nữa... Anh siết chặt cô hơn trong lòng mình... Ánh mắt sâu đen tuyền khi không có sharingan hay rinnegan cũng rung theo mỗi nhịp thở của cô...

Tất cả những gì anh nghĩ lúc này... Tất cả đó là... Bảo vệ Sakura... Anh muốn bảo vệ cô... Muốn được che chở cho cô như lúc này...

” Em sẽ không sao đâu, vì có tôi ở đây rồi, tôi sẽ luôn bảo vệ em, Sakura..” Anh thì thầm vào tai cô rồi bắt giấc... Môi anh chạm nhẹ vào trán cô... Đặt lên đó một nụ hôn thật ngọt ngào..

Sasuke cũng ngạc nhiên vì hành động của mình... Anh... Đã làm gì thế này? Chàng trai tóc đen thấy thật bối rối nhưng vẫn cứ ngắm nhìn khuôn mặt xinh đẹp đang nằm gọn trong vòng tay mình...

~~~~~  
Yêu rồi mà còn giả bộ ko nhận ra ~~,~~ Tsun thí mò à!!!! Ngổ quá Sặc ca oi =))

~~~~ Vâng như đã nói đây là một chap rất “ấm” ạ:)) Có bạn hỏi mình sao k cho nv tiến triển nhanh lên, hay mau mau để 2 anh chị “hâm nóng” luôn =))) các cậu cứ từ từ vì đọc gaiden các cậu vẫn thấy Sặc-kun nó tsun vãi mèo ra =))) nhưng mấy chap nữa a nhà xác định rồi thì dữ con nhà bà dòi luôn đấy ạ!

Vì thế các đừng bỏ rơi đứa con này của mình nhaaa(( cảm ơn vì đã thg yêu và ủng hộ e nó ạ

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 10: Nhiệm vụ (4): lễ hội kế hoạch

“Tôi luôn ở bên cạnh em. Vì thế.. Nhắm mắt lại đi nào..”

”Ấm quá.. Mùi hương của Sasuke-kun?”

.

.

.

---- Mặt trời xuất hiện như một kẻ phá đám -- - “Sasuke-kun!!!!!! Minh ỏn rồi ~~~ Chúng ta đi tiếp thôi!” - Sakura hào hứng.

Hôm nay cô gái tóc hồng thấy mình khoẻ hơn hẳn, nọc độc cũng hoàn toàn biến mất rồi! Và... Quan trọng là... Buổi tối ở khu rừng Oro này cũng chẳng mất đáng sợ hay lạnh buốt như lời đồn -.- ( bà chuy ớc a Sặc ắp cho cả đêm mà vẫn còn thấy lạnh thì e chịu=))))

-” Hn.. Tôi đã xem xét rồi, chỉ cần đi một đoạn nữa thôi là tới Lôi Quốc. Ta còn phải tìm đám cướp đó nữa đây !” - Chàng trai tóc đen cần nhân

- “Nào..nào đi thôi!!!!”

-”Hn.. “ Sasuke khẽ nhếch môi lên cười.. Cô gái rắc rối đó khỏi ốm thật là tốt!

-----

Reng rengg ~~~~~

”CHÀO MỪNG ĐẾN VỚI LỄ HỘI

ITA ITA CỦA LÔI QUỐC “

- “Êh???? Ở đây đang có lễ hội ư □.□.□!!!” Sakura thốt lên đầy ngạc nhiên

- “ Hn.. “ Chàng trai tóc đen thở dài ngao ngán T.T

” Ôi nào nào! Đôi vợ chồng trẻ!!!! Vào cửa hàng của ta mua 2 bộ quốc phục đi chơi hội đi nào ~~~” Một bà lão nhân hậu cười mở chào đón đôi bạn trẻ mới tiến vào cổng

Sakura đỏ mặt.. Bà lão ấy.. V..Vừa... Gọi cô v... Và Sasuke-kun là VỢ CHỒNG?!???? LÀ VỢ CHỒNG ĐÂY!!!! Người Sakura nóng bừng lên, cô xua xua tay....:

- Khô..Không bà ơi... Chúng cháu...

Sasuke ho khan một tiếng, lấy tay che đi những vết đỏ xuất hiện trên gương mặt của mình rồi hắng giọng nói:

- Chúng tôi... Không phải là vợ chồng! ( Bây giờ thế thôi chứ sau này động tí Sặc ca lại “vợ tôi” “vợ tôi” sến thí mờ à =))))

”Vậy 2 cháu đang hẹn hò hả????” Bà lão lại hóm hỉnh hỏi tiếp

Nhưng Sakura chưa kịp trả lời thì bà lão đã kéo tay cô vào trong cửa hàng rồi đưa cho cô một bộ váy quốc phục của Lôi Quốc. Chiếc váy được may theo kiểu truyền thống của quốc gia này nhưng lại được thêu rất tỉ mỉ. Nổi bật trên sắc hồng nhạt của vải là những bông hoa trắng nhỏ cùng vài cánh hoa.

-” Đúng như ta nghĩ! Nó được tạo nên là để dành cho cháu đấy cô gái ạ!” Nói rồi bà lão đẩy Sakura vào phòng thay đồ.

Sakura không hề phản đối... Bởi cô chưa từng thấy chiếc váy nào đẹp như vậy cả. Nếu có thể.. Cô cũng rất muốn được mặc thử ( cũng phải hoyy chuy Đào cũng là con gái mà T.T)

Trong khi đó thì không ai biết mặt anh chàng tóc đen đằng kia đang tối sầm lại.. “Tch... Chúng ta đang đi làm nv đây Sakura..”

----

--

-

Cánh cửa phòng thay đồ mở ra...

Sakura bước ra phía ngoài cửa tiệm... nơi có một anh chàng đang cau có đứng đó..

”Đẹp quá!”

.

”Cô gái kia đẹp thật đấy!”

.

”Tôi chưa từng thấy cô gái xinh đẹp này ở đây bao giờ!”

Những lời nhận xét, khen ngợi của mọi người dần đổ dồn về cô gái ở trước cửa tiệm ( cũng phải thôi vì Lôi Quốc ít con gái thừa con trai =)))

Đôi mắt đen chột rung lên trước vẻ đẹp của cô gái tóc hồng.. Anh thấy tim mình bắt đầu đập mạnh hơn.. Chết tiệt! Lại như vậy!! Anh tự nhủ bản thân..

Mái tóc hồng của Sakura là sự kết hợp tuyệt vời với bộ váy, thiết kế ngang vai làm lộ rõ hơn nước da trắng hồng mịn màng của cô kunoichi ( nuốt nc bọt ừng ực t.t) mái tóc búi cao kiểu truyền thống càng làm tôn lên vẻ thanh tú trên khuôn mặt cô. Công trông giống như một đoá hoa anh đào đang nở rộ rực rỡ vậy...

Sakura thấy hơi ngượng trước ánh nhìn của Sasuke..

Có vẻ nhận ra điều đó anh-chàng-cau-có quay ngoắt mặt đi rồi lại ho khan một tiếng =)))

Chột tiếng ồn ào từ xa vọng tới... Một đám người mặc áo khoác đen hùng hổ tiến vào lễ hội..

Bà lão bán hàng lo lắng ra hiệu cho nhân viên thu dọn hàng hoá cất vào bên trong.

Thấy vậy Sakura không khỏi tò mò:

- Đám người đó là ai vậy bà?

Bà lão nói với giọng run sợ:

- Đám người đó là thuộc băng đảng của tên Akatsu, một băng cướp nổi tiếng mạnh ở đây. Hắn dường như tung hoành và thống trị ở vùng này... Nghe đâu mấy hôm trước hắn còn dám cướp của ngài lãnh chúa Hoà Quốc!

Sasuke nghe thấy vậy, nhếch nhếch môi, nắm lấy thanh kusanagi rồi lẩm bẩm:

-” Vậy là không mất công ta tìm phải tìm kiếm rồi”

Tiếng bước chân người càng lúc càng gần, bà lão vội giục:

-” Này chàng trai! Mau mau đưa cô gái này trốn đi! Tên Akatsu đó luôn sẵn lòng bắt những cô gái đẹp để về hầu hạ. Cô gái này xinh đẹp như vậy, chắc chắn hắn sẽ để ý!”

Trong đầu cô kunoichi tóc hồng loé lên một kế hoạch. Cô chạy đến bên Sasuke, kéo vạt áo để anh cúi xuống, thì thầm vào tai anh.

Sắc mặt Sasuke không tốt lắm, tay anh siết chặt lại... Nhưng anh chưa kịp trả lời về kế hoạch táo bạo của Sakura thì đám người áo đen đã đứng trước mặt họ...

-----

Tên temnn hàng hot cho chap tiếp theo keke! Au đã thành cú đêm chính hiệu bởi cái fanfic này rồi đây mọi ng oiiii =)) MỌI NG CÓ HỒNG CHAP MỜI HỒNG NÀOO HEHEEEEE

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Wwv.EbookFull.Net](http://Wwv.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 11: Nhiệm vụ (5) : bỏ tay người ra !

-----

.

.

Akatsu nhìn cô gái phía trước mặt mình... Hắn...chưa từng thấy cô gái nào đẹp như vậy ( ô chuy nhà Uchiha dĩ nhiên là đẹp rồi cha nội khen thừa =))))

Hắn đã mê đắm đôi mắt xanh, mái tóc hồng và thân hình thon thả ấy. Ham muốn chiếm đoạt trời đất hơn bao giờ hết nổi lên trong suy nghĩ của hắn..

Sasuke có lẽ đã nhận ra suy nghĩ kinh tởm của hắn trong ánh mắt, anh bật sharingan và rinnegan lên trong sự tức giận.

Sakura thấy vật liền kéo tay anh như nhắc nhở điều gì đó, đôi mắt cô trở nên cương quyết hơn bao giờ hết.

”Sasuke-kun! Chúng rất đông và ta không biết hắn cất thứ ta cần tìm ở đâu.. Vậy nên.. Làm ơn nghe theo tớ!”

Nếu là 8 năm trước, có lẽ anh sẽ chẳng bao giờ nghe theo bất kỳ kế hoạch nào của cô gái phiền phức đó. Nhưng bây giờ.. Nhìn vào đôi mắt cô, sự mạnh mẽ của cô bây giờ... Hn.. Có lẽ anh sẽ đồng ý một chút về cái kế hoạch ngớ ngẩn này!

- “Mau đưa cô gái phía trước lại gần đây cho ta!” Akatsu thúc giục mấy tên hầu cận.

4 tên cận vệ hùng hổ tiến lại chỗ cô và anh. Một tên to lớn hung hăng giằng lấy cổ tay bé nhỏ của cô. Sasuke trừng mắt, dùng chân đá hất mạnh cánh tay hắn.

-”Ngươi dám!!!!?????” 3 tên còn lại hung hăng xông tới. Anh nắm chặt cổ tay cô, tay kia định rút thanh Kunasagi thì Sakura đã hét lên:

-”Dừng lại! Nii-san! Em không muốn anh bị thương!” Nói rồi cô giựt tay mình khỏi anh rồi chạy lên trước mặt tên Akatsu

Sasuke khựng lại... Có gì đó thật hụt hẫng khi Sakura buông tay anh ra...

-”Xin ngài hãy tha cho anh trai của tôi! Tôi sẽ đi theo ngài.. Vì vậy.. Vì vậy... hãy để anh trai tôi đi!”

Akatsu nhìn mỹ nhân đứng trước mặt mình, để thương cho vẻ đẹp hiếm có này, có lẽ hắn nên ban cho cô một đặc ân. Rồi hắn cười thật kinh tởm: “haha.. Vì một mỹ nhân đã cầu xin ta, nên ta sẽ tha cho ngươi lần này.. Mau cút xéo đi!” ( Ôi des ông anh đại mồm đại miệng rồi đẩy ông anh eii =)))

.  
.   
.

Sasuke nhìn theo hình bóng của Sakura khi cô đã đi khuất theo đám người. Anh còn nhớ anh mất lúc cô quay lại như muốn nói với anh: “Mình không sao đâu! Chúng ta sẽ làm được mà”

Hn... Làm sao mà anh yên tâm được. Rồi nhanh như cắt, Sasuke vọt lên, đưa tên lính cuối cùng vào ảo thuật của mình. Anh biến thân thành hắn và cất thanh kusanagi đi, đi cùng với nhóm người.

-----

Tại toà lâu đài- căn cứ xa hoa tráng lệ của Akatsu. Khế môi cô kunoichi tóc hồng khẽ giật giật.. Hàng tá căn phòng và mật đạo như thế này... làm thế quái nào mà họ tìm ra bản đồ và danh sách được chứ! Shanaro!!!! ~~,~~

”Này! Đứng đấy làm gì? Cô mau vào chuẩn bị cho bữa tiệc rượu tối nay của thủ lĩnh đi!” - Một tên lính canh gắt vào mặt cô.

.  
.   
.

Nếu không phải vì nhiệm vụ thì bà đây đã cho mi một quả vào mặt rồi Shanaro \*rắc rắc\* - Inner Sakura

-----

Xin lỗi mọi ng vì ra chap chậm và ngắn... Thực sự thì au đang ở trong bệnh viện cấp cứu vì viêm dạ dày

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 12: Nhiệm vụ (6): Sasuke-kun!!!

Sakura kéo cánh cửa bước vào bữa tiệc ồn ào trong căn phòng rộng lớn nhất.

Akatsu ra hiệu cho cô ngồi cạnh hắn và rót rượu. Cô kunoichi vừa bước đến vừa cắn chặt răng vì nhiệm vụ... vì nhiệm vụ.. Sakura mày làm được mà!

- "Này này Akatsu người tìm được một mỹ nhân tuyệt đẹp đây!" Một tên thủ lĩnh của đám cướp khác lên tiếng khen ngợi

- Haha... Hắn cười thật thoải mái rồi vòng tay chạm vào eo Sakura ( thôi xong chú em xác định với anh nhà nhé ; ) )

- Chết tiệt ! Tên biến thái kinh tởm này! Sakura cố gắng vùng ra khỏi bàn tay của hắn rồi nảy ra một ý định không thể táo bạo hơn... Cô nhất định phải chuốc rượu cho hắn say...

- "Ngài Akatsu này... Tôi hơi mệt ở chốn đông người như thế này.. Liệu chúng ta có thể đến nơi nào yên tĩnh hơn được không?"

- Hahaha.. Chiều theo ý người đẹp thôi nhưng trước hết ta muốn mời mỗi huynh đệ một chén trước khi đi. Được chứ?

Nói rồi hắn tiến đến chỗ cận vệ của mình, rót cho mỗi tên một chén. Huh? Kai đâu? Tên đó có công rất lớn khi giúp ta tìm thấy tên lãnh chúa Hoả Quốc. Mau gọi hắn vào đây!

Ở bên ngoài, Sasuke gần như sắp mất hết kiên nhẫn khi phải chờ đợi như trong kế hoạch. Ở bên ngoài như thế này... sao anh có thể để cô ở bên trong với một tên kinh tởm như thế ...

- Oiii!!!! Kai!!!! Người mau vào đây đi, thủ lĩnh cho gọi người kia!!!! Một tên lính chạy đến chỗ anh. Sasuke hơi ngạc nhiên nhưng cũng theo hắn bước vào bữa tiệc.

"Người đây rồi! Uống chén rượu này như món quà ta ban cho người vì những gì người đã làm được đi! " Akatsu đưa cho một chén rượu đến trước mặt Sasuke

Nếu như anh không uống nhất định hắn sẽ nghi ngờ! Công sức này giờ của họ sẽ tan biến mất, anh đưa mắt nhìn cô gái tóc hồng đằng sau rồi uống cạn chén rượu. Một cảm giác nóng ran như muốn bùng cháy trong cổ họng anh...

Tên Akatsu khẽ nhếch môi, khoé mắt hắn xé lên....

- "Xin lỗi các huynh đệ! Hôm nay ta hơi mệt! Cần nghỉ ngơi sớm. Các người cứ vui chơi đi!" Nói rồi hắn nắm cổ tay Sakura và kéo cô đi.

.

.

.

Hắn đưa cô đến một căn phòng nằm sâu trong các mật đạo - phòng ngủ của hắn.

Sakura cầm chai rượu, rót cho hắn một chén. Nhưng đột nhiên hắn lại đưa cho cô và nở một nụ cười ranh mãnh." Cô em uống đi rồi ta sẽ uống tiếp"

Cô gái tóc hồng có chút lưỡng lự... Nhưng để hắn ta say thì cô có uống một chút cũng không sao.

- "lúc..." Sakura uống cạn chén rượu rồi bất chợt ...

.

.

.

Người cô tê liệt

.

Đầu óc cô choáng váng

.

Cô không cử động được

.

Chakra của cô không thể điều khiển !

Akatsu nhìn cô rồi cười một cách man rợ.

Hắn đè cô xuống. Cô cố gắng chống cự và đẩy hắn ra bằng một chút sức lực yếu ớt của mình.

- "Chết tiệt! Là thuốc tê!" Sakura mím chặt môi

- "Vô ích thôi! Đêm nay cô em sẽ là của ta! Biết cô e cứng đầu lắm nên ta mới dùng biện pháp mạnh như vậy ! Hahaha!"

"Xoạc!" Hắn xé mảnh áo ở vai cô, để lộ làn da trắng hồng. Đôi mắt hắn như một con thú dữ muốn nuốt chửng cô gái đang run sợ trước mặt

- "Minh không cử động được..."

.

*Sasuke..*

.

*Sasuke-kun...*

.

*Sasuke-kun.....*

Đôi mắt lục bảo nhoè đi, hai hàng nước mắt tự nhiên chảy dài trên gương mặt cô.

*Sasuke-kun!!!!*

Cô gọi tên anh thật to trong tiếng nấc ...

----

--

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 13: Nv (7): sức mạnh thực sự của shinobi khi bảo vệ người mình yêu thương! (p1)

- "Uỳnh!"

.

.

Cánh cửa căn phòng bị chém làm đôi, bị bàn chân của ai đó đạp một cách thô bạo để xông vào... - "Sakura!!!!!" Đó là những gì có thể được phát ra từ giọng nói đang run lên vì lo lắng của anh.

Anh điên cuồng tìm kiếm cô trong những căn phòng lắt léo ở mật đạo... Chén rượu đó đã làm anh hơi choáng... Nhưng khi anh dùng ý chí của mình để kiểm soát lại.. Sakura đã biến mất khỏi tầm mắt anh từ lúc nào. Anh dùng sharingan để tìm kiếm ở các chiều không gian... Đường như căn phòng này có kết giới bảo vệ... Anh đã không thể tìm thấy nó nếu như anh không nghe thấy tiếng hét của cô... Tiếng hét ấy như đâm xuyên qua trái anh...

- "Sasuke-kun.." Cô nấc lên những tiếng yếu ớt..

- "Chidori!!!!!!!!!!!!!!" Chỉ trong vài tích tắc, anh lao đến tên thủ lĩnh kinh tởm kia với một sự tức giận và căm thù tới tột độ. Sharingan của anh chất chứa đầy sự căm thù với kẻ đã động bàn tay của hắn vào người Sakura.. Con mắt rinnegan như muốn xé xác tên khốn nạn đó.

Nhưng Akatsu...hắn ta tránh được! Hắn vội nhảy ra phía sau, buông vai áo Sakura ra.

Sasuke tiến đến bên cạnh cô, đỡ cô ngồi dậy.. Rồi từ từ kéo vạt áo đang hồ hững lên.. anh trùm lên vai cô áo choàng của anh để che đi phần vai áo bị rách..

"Chết tiệt!" Anh cắn răng.. Giá như anh đến sớm hơn... Tên khốn nạn đó đã không có cơ hội chạm vào cô dù chỉ là một sợi tóc!



-”Sasuke-kun!!!!” Cô oà khóc trên đôi vai rộng lớn của anh..

Xin lỗi em. Tội đến hơi muộn... Làm cho em phải hoảng sợ rồi.. Sasuke vuốt nhẹ mái tóc hồng đang run lên...

Không sao... Mình không sao.. Vì Sasuke-kun ở đây rồi...

.

.

.

-”Hah, mùi mẫn quá nhỉ?” Akatsu đứng dựa vào tường nói với một ánh mắt đầy khiêu khích.

”Ngươi nên im miệng và chuẩn bị chết đi”. Sasuke đứng dậy, rút thanh Kusanagi lên, mắt anh dần biến đổi...

.

.

.

”Hộc..!” Anh ho ra máu?!?? Anh khụy xuống, dùng thanh Kusanagi để chống xuống đất.... Sasuke thở hắt ra khó nhọc..

- “Ngươi tưởng ta là đứa trẻ ranh chắc? Các ngươi nhầm rồi! Bọn ninja ngu ngốc ạ!... Ta cũng đã từng là một ninja ngoại cảm nên không khó để ta nhận ra chakra của ngươi sau lớp mặt nạ đó đâu. Chén rượu ngươi uống chính là loại rượu có tên là Mất mèo. Nếu ngươi càng dùng thuật thì những cơn đau và tê sẽ ngấm dần vào xương cốt... Rồi chúng sẽ phá hủy cơ thể ngươi.. Hahaha..” Những tiếng cười man rợ của hắn vang lên... Hắn tiến gần đến chỗ Sakura...

Anh không thể dùng ảo thuật hay nhẫn thuật để đối phó lại với hắn.. Và quan trọng.. Cơ thể anh đang đau đớn như ngàn mũi kim đâm xuyên qua...

”Và cô bé đáng yêu này... Đêm nay vẫn sẽ thuộc về ta mà thôi..! vì đằng nào cũng vậy... Ta sẽ cho các ngươi biết rằng thứ các ngươi cần tìm cũng chính là ở căn phòng này, và dĩ nhiên các ngươi sẽ chẳng bao giờ động vào được chúng đâu!” Nói rồi, hắn nắm mái tóc hồng của cô kunoichi một cách thô bạo...

Hai bàn tay Sakura siết chặt, nước mắt cô không ngừng tuôn rơi... Vô dụng! Rốt cuộc cô cũng chỉ là một đứa vô dụng làm vướng chân anh... Đẩy anh vào nguy hiểm...

.

.

Ngươi...

Ngươi... Ta đã cảnh cáo các ngươi không được chạm đến cô ấy rồi!

.

.

Anh gầm gọng... Từng chữ từng từ như hét ra lửa... tung một cú đá mạnh bạo vào mặt hắn, Sasuke dùng thanh kusanagi để tấn công ngược...

”Ng...Ngươi! Sao ngươi vẫn có thể cử động?!” Akatsu thốt lên sợ hãi

”Sức mạnh của một shinobi... Sẽ bộc lộ .. Khi họ bảo vệ những người mà họ yêu quý! Một người bạn đã dạy ta điều đó... Và ta... Những cơn đau này sẽ chẳng là gì nếu như ta có thể bảo vệ cô ấy!” Sasuke hét lên và liên tiếp tấn công hắn cho dù gân cốt của anh như đang bị thiêu đốt..

”Pằng!!!!” Mùi thuốc súng toả ra khắp căn phòng...

Mái tóc đen ngã xuống.. Thanh kusanagi bay gần về phía Sakura....

Đôi mắt lục bảo như đã cạn khô nước mắt...

.

.

.  
-----  
Kekeke chap này chẳng bình luận gì vì căng quá =))) càng viết càng thấy hăng mới sợ chứ:))) kiểu chắc đc mn động viên nên có bao nhiêu ý tưởng luôn @@ vì thế cho nên cuộc chiến căng thẳng này mình muốn chia làm 2 phần... Để phần sau... Sẽ là... Sức mạnh của... ĐƯỢC BỘC LỘ ~~~~ kaka:))) mọi ng hóng k làoooo? Hóng thì vote nhiệt cmt nhiệt có khi hứng lên đến tối lại up lên luôn ý chứ hohooo:))

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 14: Nvụ (8): sức mạnh thực sự của shinobi khi bảo vệ ng mình yêu thương ! (p2)

.  
.  
.  
- SASUKE-KUN!!!!!!

Cô gào lên khi thấy bóng anh ngã xuống... Đôi mắt lục bảo bàng hoàng... Môi cô nấp máy không thành lời...

- Kỹ năng của người sao có thể nhanh bằng thứ vũ khí ta mới cướp được từ đám người ngoại quốc này... Hahaha.... Vẫn là cái điệu cười man rợ ấy.. Hấn chằm ngòi vào khẩu súng, tiến gần lại chỗ Sasuke..

.  
.  
.  
- Kh...không.... Đừng... Đừng làm cậu ấy đau đớn nữa!!!! Sakura có thể cảm nhận được thuốc tê đã bắt đầu giảm.. Cô có thể cử động được tay mình..

- Chết tiệt.. Cánh tay ta... Sasuke nhìn viên đạn đang rỉ máu trên vai mình... Anh chưa bao giờ cảm thấy mình vô dụng như lúc này...

- Tạm biệt cuộc sống này đi tên ngạo mạn kia.. Hấn chĩa mũi súng vào đầu anh..

.  
.  
.  
- Phập! Máu từ đuôi cô kunoichi tóc hồng chảy ra...

.  
.  
.  
- Sakura! Cậu làm cái quái gì thế?!!!! Anh hét lên khi thấy cô đâm thẳng thanh Kusanagi của mình vào đuôi..

Phải... Đau đớn sẽ vô hiệu con tê ở chân cô....

Đau đớn sẽ giúp cô vượt qua nỗi sợ hãi của chính bản thân mình..

Và... Thứ đáng sợ hơn cả đau đớn... Chính là cô để mất anh!

- “Ta... Ta cũng là một shinobi... Và ta cũng có người mà ta yêu thương.. Ta sẽ bảo vệ họ.. “

Cô kunoichi nhanh chóng dồn một lượng chakra vào lòng bàn tay...

-”Ta sẽ không để người làm đau cậu ấy nữa... Người mà ta... Dành cả đời để yêu thương!”

Sakura bật mạnh lên phía trước...

-”Cô ta di chuyển trên cao như vậy..ta không thể nhắm bắn được!” Akatsu thốt lên

-”SHA-NA-ROO!!!!!!”

Nắm đấm của cô làm đất vỡ vụn... Hẳn ta trúng đòn đập thẳng vào bức tường phía sau..

Sasuke nhìn theo mái tóc hồng ấy... Có lẽ... Sakura đã trở thành một shinobi thực sự xuất sắc... Một người phụ nữ mạnh mẽ hơn bất cứ ai... Và hơn cả việc anh muốn bảo vệ cô... Anh...

.

.

-----

-”Nếu đã vậy! Tất cả các người sẽ chết chung với ta!!!!” Akatsu vạch lớp áo ngoài, bên trong hẳn chứa đầy bùa nổ, hẳn châm ngòi....

-”kh..không thể nào!” Sakura sững sốt...

.

.

.

”BÙM!!!!!!!!!!!!!! “ một tiếng nổ lớn vang lên.. Những thanh gỗ trong mật đạo dần sập xuống....

Mất Sakura mờ dần đi... Hình ảnh Sasuke nhạt nhoà dần...

Sasuke-kun.. Em sẽ mãi yêu anh...

.

.

.

” Susanoo!!!!!! “

Sasuke ôm trọn cô gái tóc hồng vào lòng mình, thi triển Susanoo để bảo vệ cho cả hai trước vụ nổ.... Cho dù anh biết... Nếu anh sử dụng nó... Anh có thể sẽ...

Nhưng không sao... Sẽ chẳng là gì nếu như anh có thể bảo vệ người con gái anh yêu... Anh cuối cùng cũng đã nhận ra tình cảm của mình...

-”Sakura... Tôi yêu em..”

Từng âm thanh bé nhỏ như đánh thức tâm trí cô, Sakura mở to đôi mắt lục bảo của mình trong vòng tay anh, đôi môi nhỏ mấp máy

-” Sasuke-kun.. Cậu vừa nói..”

Chưa kịp nói dứt câu, cô đã cảm thấy một thân hình to lớn đang đè nặng lên vai mình...

Susanoo đột nhiên biến mất và để họ rơi xuống một tán cây gần đó... Anh có lẽ không còn đủ sức để đưa họ đi xa hơn nữa..

-----

Cô gái tóc hồng vội để anh dựa lên đùi mình, mặc cho vết thương của cô vẫn đang rỉ máu....

.

Nhịp tim...

.

Mạch...

.

Chakra...

Tất cả!... Tất cả đều đang rất yếu! Nhưng.. Ít nhất là chúng vẫn hoạt động.. Đủ để cô có thể kịp trị thương cho anh..

Từng giọt nước mắt mặn chát hoà cùng với dòng chakra trị thương.. Miệng cô kunoichi cứ lắp bắp không ngừng..

"Đồ ngốc!"

...

"Đồ xấu xa!"

...

Cô cũng không ngừng gọi tên anh..

"Sasuke-kun..."

---- Trong tâm trí của Sasuke khi ấy ----

... Bóng tối...

.... Lạnh quá...

Anh cứ bước đi một cách đơn độc mãi ở trong bóng tối..

Cha... Mẹ... Itachi... Bạn bè?...

Chẳng có ai cả... Anh sẽ mãi đắm chìm trong cái thế giới lạnh lẽo và tối tăm này sao...

... Hoa anh đào?...

Thứ gì đó ấm áp quá... Như đang chảy trong cơ thể anh..

... Một cô gái với mái tóc hồng đang đứng trước mặt anh...

Hơi ấm từ cô gái ấy như đang muốn kéo anh ra khỏi nơi này... Nơi mà có thứ ánh sáng ấm áp đang hé hé kia...

-----

- "Sakura...?" Anh từ từ hé mở đôi mắt đen sâu thẳm của mình...

Cô đang truyền chakra trị thương của mình cho anh...

Thứ ấm áp đó... Chính là những giọt nước mắt đang lăn dài trên gò má cô... Nóng hổi rơi trên khuôn mặt anh...

Anh khẽ dùng tất cả sức lực mình có.. Nhẹ nhàng đưa tay lên lau những giọt nước mắt ấy...

Sakura giật mình... Cô vội cúi xuống... Bắt gặp ánh mắt đen quen thuộc....

- "Sasuke-kun!!!!!" Cô ôm chặt lấy anh khóc nức lên...

- "Sasuke-kun là đồ ngốc!!!!!" Cô hét to

- "In... em mới là đồ ngốc... chặt quá... anh không thở được..!" Sasuke nhàu mày....

- "em.. em xin.. lỗi.." Cô gái tóc hồng lại lắp bắp..

Anh cúi xuống..Nhắm mắt lại.... Kề sát mặt anh với cô... đặt lên đôi môi đang lắp bắp ấy một nụ hôn nhẹ...

”Thịch!!!!!! “ Trái tim của cô kunoichi bé nhỏ như nhảy ra ngoài!

-”anh...”

-....

-....

- gục... =)))))) ( sặc ca chiến ghê quá mới tỉnh nhưng đã đòi hôn lấy hôn lễ xong bây giờ yêu sinh lí gục pạ nó ời =))))))

-----

Úi zời sau mấy chap oánh nhau rồi đoạ lên đoạ xuống các chế thì bây giờ các chế đã choả mãi chưa ả =)))) kakaaaaa từ đây là bắt đầu như là honeymoon đây các bác ả. “THẨM THIẾT” lắm luôn =)))) mọi ng thấy thế nào ả??????

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 15: Cái này... để chứng minh anh sẽ luôn ở bên cạnh em được chứ?

.

.

.

- Nụ hôn đầu tiên của mình và Sasuke-kun.....

- Hn... Thứ 3 rồi...

-----

- “Sakura!” Từ phía xa một chàng trai với bộ đồ xanh nổi bật quen thuộc chạy đến.

-”Lee-kun!” Sakura ngạc nhiên trước sự xuất hiện đột ngột của anh chàng mảy rậm.

- Minh vừa mới đi làm nhiệm vụ qua đây, thấy có tiếng nổ lớn liền chạy đến. Có chuyện gì xảy ra thế??? Sao cậu và tên kia \*chỉ chỉ\* lại bị thương???

----- Sau một hồi giải thích -----/

-”Eh????!!!!!! Tên Uchiha này làm như vậy thật sao?? Không thể tin được! Không thể tin được!” Lee-kun khuôn mặt từ ngạc nhiên chuyển dần sang rung rung xúc động, nước mắt ngấn dài :)))

- Tớ cần phải đưa cậu ấy về làng sớm nhất có thể... Cậu ấy thực sự cần phải chữa trị.. Sakura lo lắng

- Đừng lo! Tớ sẽ đưa cậu ta về làng nhanh nhất có thể!!! Vừa nói dứt lời anh chàng mảy rậm đã nhanh chóng đưa chàng trai tóc đen đang thiếp đi vì đau đón kia lên vai..

SỨC MẠNH CỦA TUỔI TRẺ LÀ BẤT DIỆT!!! ĐI THÔI SAKURA ~~~~ KONOHA THĂNG TIẾN!!!!!!

Có một nụ cười hạnh phúc thấp thoáng đằng sau mái tóc hồng..

Sasuke-kun... Không chỉ có em quan tâm đến anh đâu... Mọi người cũng sẽ luôn ở bên cạnh anh....

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

# Chương 16: Món trứng cà chua của em... có mùi vị của mẹ nấu

Sau một tuần anh chàng bệnh nhân cứng đầu bị cô bác sĩ tóc hồng “ép” nằm dưỡng bệnh ở bệnh viện....

- Hn... Sakura, em không cần làm thế. Anh ổn mà, em về đi.

- KHÔNG!!!! Cô kunoichi tóc hồng quay ngoắt lại lườm nhẹ anh.

Anh chưa khỏe và không được hoạt động mạnh. Em cá là nhà anh lâu rồi chưa có người quét dọn và tối nay anh sẽ ăn mì gói phải không???

-hn....

- Để em chăm sóc cho Sasuke-kun được chứ? Đôi mắt lục bảo tinh nghịch quay lại nhìn anh, đôi môi bé nhỏ khẽ phụng phịu như đang thuyết phục anh (trúng mè neho chi thuật của Chuy.Đào a Sặc chỉ có chết =)))

Hm... Và dĩ nhiên đôi mắt đen dù có lạnh lùng thế nào thì cũng chẳng thể nào từ chối được người con gái mà khiến trái tim anh - một tộc nhân Uchiha phải đập loạn nhịp cả.

-hn.. e vẫn luôn là một cô gái rắc rối Sakura. Chàng trai tóc đen khẽ mỉm cười gật đầu trong đôi mắt sáng long lanh của cô Kunoichi

.

.

.

Đứng trước mặt Sakura là căn nhà rộng lớn có in hình gia huy Uchiha trước cổng. Có đôi lần cô vô thức đi qua nhà anh nhưng chưa bao giờ bước vào... “Tai nạn” say rượu lần trước khiến cô chẳng có tâm trí đâu mà quan sát ngôi nhà..

.

.

.

Cánh cửa gỗ mở ra...

Là một khuôn viên thật rộng lớn...

Là một căn nhà tuyệt đẹp với kiến trúc cổ xưa...

Nhưng có thứ gì đó khiến Sakura cảm thấy nơi đây thật lạnh lẽo, phảng phất sự cô đơn đầu đó giống như trong ánh mắt của người con trai cô yêu.

-”Em đứng ngây ra đó làm gì?”

Câu hỏi của Sasuke khiến cô kunoichi tóc hồng giật mình thoát ra khỏi những suy nghĩ trong đầu.

”Anh đã nói rồi là anh ổn, nếu em thấy ngại... Em có thể về” Giọng nói chàng trai tóc đen trầm xuống.

Mái tóc hồng tiến ra ngoài hiên cửa sổ...

”Xoạch!”

Tấm rèm cửa được kéo mạnh ra...

Ánh sáng từ khu vườn tràn ngập khắp các căn phòng. Cô kunoichi quay lại nhìn anh:

-” Bây giờ thì nơi này ổn hơn một chút rồi phải không anh?”

Những tia nắng như làm căn phòng tràn ngập ánh sáng. Những đồ vật khi xưa dần hiện hữu rõ hơn như những kỉ ức thời thơ ấu của anh...

Có lẽ từ cái ngày mà Itachi bỏ đi... Gia tộc anh nhuộm màu đỏ của máu... Chưa bao giờ anh mở những tấm rèm đó ... Nhưng giờ đây, cô gái ấy lại mở nó ra một lần nữa, đem ánh sáng đến cho căn phòng và cả cho trái tim anh...

”Sasuke-kun, Anh mau vào phòng nghỉ ngơi đi, dọn dẹp nơi này và nấu ăn cứ để em lo!” Nói rồi cô kunoichi nhanh chóng buộc gọn những lọn tóc dài của mình lên, để lộ ra làn da trắng hồng ở cổ và cả những nét thanh tú trên gương mặt cô.

## Chương 17: Món trứng cà chua của em... có mùi vị của mẹ nấu - t2

Sasuke hơi đỏ mặt... Anh cũng chẳng hiểu tại sao anh lại đỏ mặt nữa... Chỉ là... Nhìn cô ấy dọn dẹp lúc này... Thật sự rất đẹp...

"Này anh kia... Anh còn đứng đây làm gì???" Có nghi ngại lên phòng cho em dọn dẹp không hả???" Sakura giờ nắm đầm ra giả vờ dọa chàng trai tóc đen đang đứng tựa vào tường.

"Tch... Được rồi anh lên phòng nghỉ một chút.."

Sasuke nằm dài trên giường, anh gối tay lên đầu, mặc dù đã ở trong phòng nhưng anh vẫn có thể nghe được tiếng Sakura dọn dẹp ở dưới nhà và cả những câu hát vu vơ của cô nữa. Anh đặt tay lên tim mình... Một cảm giác thật ấm áp và thân quen làm sao. Sasuke khẽ mỉm cười và thiếp đi lúc nào.

.  
. .  
. .  
. .  
. .  
. .

Khi anh bật dậy thì những tia nắng đã dần tắt, hoàng hôn bắt đầu buông xuống. Mùi thức ăn dưới nhà khiến đôi chân anh phải di chuyển xuống bếp.

Anh đứng đó, lặng lẽ và dịu dàng quan sát mái tóc hồng đang loay hoay trong bếp. Người con gái anh yêu đang đeo chiếc tạp dề mà mẹ anh từng đeo, ở trong căn bếp và nấu ăn cho anh như mẹ anh đã từng làm... từng cử chỉ, từng hành động của cô đều khiến trái tim anh phải rung động... Sakura... em thật sự rất phiền phức khi khiến tộc nhân duy nhất của Uchiha lại yêu em nhiều đến thế đấy... Anh nhếch môi.

Sakura quay người lại để bung đĩa thức ăn ra bàn thì cô bắt gặp ngay ánh mắt của "ai đó" đang nhìn "chằm chằm" mình.... Cái nhìn ấy khiến hai má của cô kunoichi ửng đỏ như những trái cà chua cô vừa cắt vậy...

"Anh... Anh dậy rồi à Sasuke-kun?"

...

"Hn..."

....

"E...em sẽ xong bữa tối ngay đây!"

...

"Không cần vội... Anh muốn ngắm nhìn em trong cái tạp dề đó lâu hơn một chút, được chứ?"

Okay.... Giờ thì chẳng thể miêu tả khuôn mặt đỏ ửng của Sakura đã nóng đến thế nào... ( sặc ca ít khi nói tình cảm sến súa... Cơ mà nói phát nào lại làm ng ta bần rùn phát đấy ah =))))

-----

"Xong rồi đây, Sasuke-kun. Để anh phải đợi lâu rồi." Cô gái tóc hồng hào hứng bày biện các món ăn lên bàn..

Nhưng có vẻ... Hình thức các món... Không đc tốt lắm.. □.□

- "ăn thử món cà ri này của em đi"

"Hn..."

\*ném thử\*....

”Sao có ỏn không anh????”

”Sao em không tự ném thử...”

\*ném thử \*....

.

.

” N..Ngọt quá:ooo... Em hình như... Nhầm đường với muối... T.T”

”Hn...”

-” Vậy... Thử món cá rán này đi anh!”

\*ném thử\*

\*không nói gì\* =))))

Khoé mắt Sakura khẽ giật giật nhìn anh. Cô tự tay gấp một miếng cá...

”Có lẽ... Cô đã rán con cá hơi quá lửa... Vừa đáng... Vừa khô =))))”

Sakura gục mặt xuống bàn... Tài nấu ăn của cô thực sự chẳng tiến triển gì cho dù mẹ cô có dạy cô bao nhiêu lần nữa T.T ( chuyện hồi trẻ chị nhà vụng thì các chế có thể xem ở naruto the movie phần Road to ninja để biết thêm chi tiết:)))

Sasuke nhìn gương mặt “phụng phịu” và thất vọng của cô gái đối diện mình rồi quay sang nhìn món ăn cuối cùng..

”Không phải còn một món nữa sao?”

”Vâng... Đó chỉ là món trứng cà chua đơn giản mà em vẫn hay làm ở nhà thôi T.T không có gì đặc biệt đâu anh...” Sakura ủ rũ..

Sasuke gấp một miếng trứng và ném thử...

.

.

.

Anh khựng người lại...

Đôi mắt đen rung lên và thoáng chút ngạc nhiên..

Khuôn mày anh nhú lại..

Mùi vị này.... Một mùi vị đó thân thuộc mà đã quá lâu rồi anh không cảm nhận lại được...

”Em biết nó tệ lắm mà:( em đúng là chẳng làm được gì cho Sasuke-kun” Cô gái anh đào lại úp mặt xuống bàn

”Không.. Món này... Sao em có thể làm được??”

Sakura vội ngẩng mặt lên nhìn anh với ánh mắt khó hiểu..

”Em.. “

”Món này... Em làm... Có mùi vị giống như của mẹ ngày ấy đã làm cho anh..” Đôi mắt đen láy nhìn thẳng vào cô..

”Dạ?” Sakura ngạc nhiên

”Món này... Rất tuyệt vời.. Món ăn ngon nhất mà anh đã từng ăn... Sakura...”

Đôi mắt lục bảo khẽ rung lên..

Có lẽ... Không ngôn từ nào để có thể diễn tả niềm hạnh phúc lúc này trong cô... Nhìn vào đôi mắt anh.... Từ những gì anh vừa nói... Cô cảm thấy dường



Một buổi chiều hiếm hoi được về sớm với Sakura. Cô sẽ rẽ qua chợ mua một ít nguyên liệu để nấu ăn cho Sasuke. Đã hơn một tuần rồi Sasuke-kun và cô mới có thời gian ở bên nhau. Nhưng chỉ có một vấn đề duy nhất đó là... Cô luôn là người chủ động gặp anh :( và hầu như anh chẳng nói nhớ cô bao giờ((( Nhưng thôi... Vì đó là Sasuke-kun của cô mà:“>>>> cái đồ lạnh lùng “dễ ghét” đấy...

.

.

.

-Sakura?

Một giọng nam trầm vang lên khiến cô kunoichi tóc hồng giật mình..

-Lãnh Huyết! Đôi mắt lục bảo của Sakura sáng lên.

-Sao cậu lại ở đây thế??? Sakura tò mò

- Không phải cậu bảo khi nào tôi muốn, tôi có thể đến đây gặp cậu sao?

- À... Heheee

- Cậu vẫn “lùn” như ngày nào Sakura nhỉ. Nói rồi cậu đặt tay của mình lên xoa đầu cô. Điều đó chẳng khó khăn gì với một chàng trai có dáng người cao với bờ vai rộng như cậu

- Này! Cậu tưởng cao là ngon hả??? Chì đây từng cứu sống cậu đấy, có nhớ không hả >< Sakura vụn vẹo

-Haha, cậu luôn làm tôi thấy vui vẻ khi ở bên cạnh

- Đồ dờ hơi!!

Từ đằng xa, một đôi mắt đen sâu thẳm đã trông thấy mọi thứ. mày anh khẽ nhủ lại, một thứ gì đó đang khó chịu bên trong anh. Sasuke bước đến chỗ Sakura. ( Thôi ông Sắc ông ghen phát sợ luôn =))) nói chuyện có tí mà kinh quá:)))

- Sakura. Vẫn chất giọng lạnh lùng quen thuộc ấy của anh vang lên

-Sasuke-kun??? Sao anh lại ở đây? Cô gái tóc hồng ngạc nhiên

- Về sớm. Đợi em

Hai má Sakura hơi ửng hồng vì câu trả lời của anh

Lãnh Huyết hướng đôi mắt hổ phách của mình tới chàng trai có đôi mắt sắc lạnh kia

- Cậu là..?

- Uchiha Sasuke.

Lãnh Huyết dường như cũng đã nhận ra được mối quan hệ của 2 người, có lẽ vì thế mà cậu không thoải mái lắm

- Là người đó sao? Cậu đột nhiên quay sang hỏi Sakura

- O... Um! Là anh ấy.. Hi hi. Cô kunoichi ngượng ngùng

- Vậy à. Đôi mắt hổ phách thoáng chút đượm buồn..

- Về thôi. Muộn rồi Sakura. Giọng nói lạnh lùng có chút gì đó khó chịu vang lên.

- Vâng!.... Vậy Lãnh Huyết, gặp lại cậu sau nhé! Sakura vẫy tay tạm biệt chàng trai tóc trắng

Cậu đứng đó... Một nụ cười nhạt ẩn hiện sau mái tóc... Đôi mắt đượm buồn ấy cứ trông theo mãi hình bóng đang đi xa khuất dần kia. Theo cơn gió lạnh lạnh, một câu hỏi thoáng qua đầy vương vấn...

” Anh ta liệu có yêu em nhiều như tôi không, Sakura?”

.

.

.

-----

Hic mấy chap trc đc mọi ng ủng hộ quá trời vậy mà chap trc chẳng ai care à( tui viết dở hơn à:s

Hoy nhưng spoil chap sau là sẽ có chút sóng gió và Lãnh Huyết sẽ ở bên cạnh an ủi chuy đào. Trong khi anh nhà thì.....

\*hồi sau sẽ rõ\* =)))

Hóng thì vote, bình luận nhiệt để tiếp sức cho au đi các chế!!! Nhìn lượt xem lượt vote giảm hẳn tui buồn quá trời T.T

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 19: Khoảng cách?

Trong căn nhà có gia huy Uchiha, một đôi trai gái đang cùng nhau uống trà....

Chàng trai với mái tóc đen lặng thinh, ánh mắt luôn hướng về đâu đó như đang né tránh..

Cô gái với đôi mắt xanh lục bảo nhìn anh, cô im lặng. Vì cô biết, chỉ cần nhìn thấy anh, cũng đủ để làm cô thấy hạnh phúc rồi. Nhưng chỉ là... một nỗi buồn nào đó đâu đây...

.  
.   
.

- Tên tóc trắng đó là ai? Anh phá vỡ sự im lặng

- Cậu ấy là Lãnh Huyết, em gặp cậu ấy trong khi làm nhiệm vụ ở Tuyết Quốc một năm trước. Cậu ta đúng là kiểu người trong âm ngoài lạnh, nhìn thế thôi mà suốt ngày chọc em. Cô phì cười

Có một thứ gì đó trong anh thật sự khó chịu khi thấy cô cười khi nhắc đến hắn ta... Một chút gì đó bức bối?

- Mà Sasuke-kun? Anh... Hôm nay còn chẳng thèm nhìn em.. Cả tuần nay mình mới có thời gian bên cạnh nhau....

- Anh bận. Sắp tới anh có nhiều việc.

- Vậy à.... Đôi mắt xanh sụp xuống để lộ rõ sự thất vọng

-Muộn rồi anh đưa em về.

- Vâng..

Những cơn gió dường như có vẻ lạnh hơn vào buổi tối... Điều ấy khiến bàn tay của cô càng cần được sưởi ấm hơn, khao khát muốn chạm vào bàn tay của anh hơn..

Cô nhìn anh

Anh nhìn bầu trời

Cô cúi xuống cố gắng chạm vào bàn tay ai đó...

Anh nhìn cô với sự bức bối khó hiểu trong lòng..

Họ lại im lặng..

Con đường về nhà Sakura có lẽ đã dài hơn bởi khoảng cách vô hình giữa cô và anh...

-----////-----

Đã ba ngày kể từ hôm ấy, cô và anh vẫn vậy.

Im lặng?

Ngập ngừng?

Né tránh?

Sakura thật sự không hiểu, cuối cùng thì vì lí do gì mà mối quan hệ của họ lại trở nên như vậy? Là do cô có lỗi hay tình cảm của anh dành cho cô chỉ là nhất thời?

Không được! Cô không thể để mọi thứ cứ tiếp diễn như vậy. Cô phải làm gì đó..

...

- Sakura?

Cô kunoichi giật mình bởi tiếng gọi

-Lãnh Huyết? Cậu vẫn chưa về à?

- Này, này sao đuổi khách quý thế □.□

-hehe đang mãi suy nghĩ mấy chuyện.

- Mai tôi về Tuyết Quốc rồi. Mà chả đi được nơi nào đẹp ở đây cả. Tên Naruto đó công việc hokage bận như thế nên cũng chẳng đưa tôi đi đâu được.

-Đến ngọn đồi anh đào đi, đẹp lắm! Mà tôi cũng đang muốn đến đó đây. Sakura thở dài

Chàng trai tóc trắng không thể giấu nổi nụ cười của mình..

.

.

.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 20: Khoảng cách? - t2

Lãnh Huyết ngắm nhìn bức tranh tuyệt đẹp trước mặt..

Cảm nhận mùi hương của cỏ cây nơi chi làng Lá mới có..

Mái tóc hồng thấp thoáng phía trước, đôi mắt xanh ngọc bích hướng lên bầu trời, chất chứa nhiều ưu tư. Cậu biết có việc gì đó đã xảy ra giữa cô và tên Sasuke đó, nhưng cậu sợ... nếu như cậu hỏi, trái tim cậu sẽ lại nhói đau mất..

”Thật khiến người ta phải lưu luyến mà “ cậu cười trừ.

Sakura đi dạo quanh cánh đồng. Rồi chợt, cô nhớ tới điều gì đó....

.....Phải rồi!

Sao cô có thể quên được thứ ấy nhỉ?

.

.

.

”Này!!! Lãnh Huyết!!! Tôi có việc phải đi gấp, không ở lại chơi với cậu được, xin lỗi cậu nhé “

- Đi đâu thế? Cậu ngạc nhiên

- Phải đi hoàn thành xong một thứ ~~~~~

Nói rồi cô kunoichi chạy vụt đi mà không hề biết... cách đó có một đôi mắt đen sâu thẳm đã dõi theo họ từ lúc nào...

.

.

.

Sakura chạy thật nhanh lên căn hộ của mình, cô mở ngăn cuối của chiếc tủ quần áo...

.

.

- Đây rồi...Sakura mỉm cười

Một chiếc khăn len màu xanh da trời thắm với những đường khâu tỉ mỉ. Bên cạnh là 2 cuộn len đỏ, trắng nho nhỏ...

- Phải đan nốt chiếc găng tay và đưa nó cho anh ấy.. Nghĩ rồi cô gái tóc hồng nhanh tay đan từng sợi len.

Từng mũi... Từng mũi được đan cẩn thận với tình yêu của cô dành cho anh, cô không thể chờ đến lúc được nhìn thấy anh đeo nó.

.....

Trời đã chập tối... Sakura cắt nốt sợi len cuối cùng rồi miễn cưỡng ngắm thành quả của mình. Cô gói chiếc khăn vào một cái túi hồng thật cẩn thận rồi chạy thật nhanh đến nhà anh.

.

.

.

- Cộc.. Cộc... Sasuke-kun?

-im lặng-

.

.

- Em vào nhé? Cô gái tóc hồng mở cánh cửa gỗ.

Anh không có ở trong nhà... Cô kunoichi thở dài... tiến đến khuôn viên đằng sau căn nhà

....

Nơi ấy có một chàng trai tóc đen đang nhắm mắt dựa vào gốc cây anh đào...

-Sasuke-kun? Cô gái tóc hồng vui mừng

- Em đến đây có việc gì không?

Câu hỏi lạnh lùng của anh khiến cô có chút thất vọng

-Em đến gặp anh... Giọng nói cô khẽ rung lên

.

- Làm gì? Anh hướng đôi mắt đen sắc lạnh của mình về hướng cô

Vẫn là anh mắt lạnh lùng mà cô đã quen bao lần... Nhưng sao bây giờ cô thấy xa lạ quá... Sakura thực sự thấy như trái tim mình như bị bóp nghẹt lại

Đến bây giờ, ngay cả việc gặp anh em cũng không thể sao?

-Em gặp bất cứ ai, tôi cũng không quan tâm. Hãy làm những gì em thích là được.

Có lẽ đến lúc này, Sakura không thể kìm lại những giọt nước mắt ở khoé mi mình nữa.

- Vâng... em vẫn luôn biết mình là một người phiền phức với anh, “một con đàn bà vô dụng” như khi ấy anh đã nói... Vậy mà em vẫn cứ cố yêu anh một cách mù quáng, khiến anh mệt mỏi. Chắc hẳn anh thấy nặng nề lắm đúng không?

Vậy em sẽ đi... em sẽ không làm phiền anh nữa, Sasuke-kun..!

Sakura khóc nức lên, cô cố chạy đi thật nhanh để anh không phải nghe thấy tiếng khóc, để anh không nhìn thấy sự yếu đuối này trong con người cô...

Những cơn gió se lạnh hoà cùng những giọt nước mắt mặn chát trên môi Sakura

.

.

Sasuke đứng đó. Đầu óc anh hoàn toàn trống rỗng. Rốt cuộc thì anh làm sao thế? Đôi chân anh muốn đuổi theo cô nhưng sao chúng lại nặng đến như vậy....

Chưa bao giờ người con trai tộc Uchiha lại cảm thấy như vậy. Anh phải làm sao với người con gái ấy?

Lặng yên nghe tiếng mưa rơi, lặng yên để thấy đêm trôi

Lặng yên nghe tiếng thờ dài, lặng yên nghe xót xa trong tôi.

Lặng yên khi anh nói chia tay, lặng yên nghe nước mắt rơi.

Lặng yên trong cơn mưa buồn, lặng yên nghe nỗi cô đơn.

Thôi đành em cất bước ra đi, thôi đành để xót xa riêng em.

-----////-----

Aigu aiguuu, xin lỗi các bạn vì 2 tuần mới có thời gian viết chap mới. Vì Au đang lớp 12 mà lại học song ngữ để đi du học nên thực sự là rất mệt:( nhưng mình sẽ cố gắng up một chap/tuần. Vì thế các bạn hãy luôn ủng hộ truyện nhé. Vì thực sự những ý tưởng cho những chap sau sẽ còn hay hơn nữa ạ!  
Cảm ơn mọi người. Arigato ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 21: Buông

Trời về đêm ngày càng trở lạnh hơn. Nước mắt

.

Gió

.

Màn đêm

.

Khiến Sakura run lên. Cô không khóc nức lên như ngày anh rời bỏ cô bên chiếc ghế đá ngày ấy nữa.... Giờ đây, chỉ là những giọt nước mắt cứ lặng lẽ lăn dài, mặt chát, không sao ngừng lại.

Vậy là... Kết thúc rồi?

Cuối cùng cũng chỉ lại là thứ tình cảm đơn phương ngu ngốc của cô.

Chỉ là cô hi vọng quá nhiều...cứ tự lừa dối bản thân mình...

Buông tay anh.. Có lẽ đã đến lúc...

Nhưng sao cô vẫn chưa chịu chấp nhận sự thật rằng: anh và cô mãi chẳng thể đi chung một con đường, anh sẽ không nắm lấy tay cô đâu.

Sakura sao mày cứ cứng đầu mãi thế...

Tại sao thế hả Haruno Sakura????!!

.  
.   
.   
.   
.   
.

Một bóng người tiến lại gần cô Kunoichi...

- Tôi biết thế nào em cũng sẽ lại khóc mà...

Bàn tay ai đó nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt trên má cô.

Lãnh Huyết?

- Tôi không thích em khóc. Và tôi nghĩ tôi sẽ ngừng làm em khóc ngay bây giờ.

"Cậu làm thế nào hả... đồ dở hơi..." Sakura nói nhỏ, khuôn mặt cô sụp xuống

- Tuy tôi ghét em khóc, nhưng nước mắt của em thực sự rất đẹp..

Nói rồi Lãnh Huyết lay nhẹ chiếc vòng trên cổ mình, niệm một thuật cổ.

.  
.   
.

Bắt chợt những bông tuyết nhỏ li ti từ bầu trời rơi xuống khắp cả Konoha...

- Aaaaa!!!! Tuyết quá tuyết này!!!!!! Những cậu nhóc trong làng từ nhà chạy ra reo hò

- Là thật. Mới cuối thu mà đã có tuyết, đông năm nay đến sớm quá...! Một cụ già than thở

Sakura ngược đôi mắt lục bảo của mình lên bầu trời một cách ngạc nhiên.

Một giọt nước mắt vẫn còn đọng trên khoé mi rơi xuống. Lãnh Huyết chạm tay của cậu vào nó...

- Nhìn xem, không phải là tôi đã bảo nó rất đẹp sao? Lãnh Huyết đặt một viên pha lê đẹp tuyệt lên tay cô.

Thật may, những bông tuyết đã làm em ngừng khóc rồi, Sakura.

Cảm ơn cậu, Lãnh Huyết. Sakura nở một nụ cười nhẹ rồi lặng im ngắm nhìn những bông tuyết rơi. Ánh mắt lục bảo nhìn vào vô định.

Tôi luôn luôn im lặng và dõi theo em. Nhưng có lẽ bây giờ tôi không thể im lặng được nữa rồi.

Sakura bối rối khi đôi mắt màu hổ phách kẻ sát khuôn mặt mình

-

- Tôi sẽ không để em rơi một giọt nước mắt như hấn ta.

-Nghe tôi nói, Sakura.

Anh đặt đôi tay mình lên vai cô.

Nhìn thẳng vào mắt tôi và trả lời. Em có hạnh phúc khi yêu hắn?

Cô Kunoichi bặm chặt môi, né tránh ánh mắt hỏ phách của cậu

- Nhìn tôi, Sakura. Hắn có bao giờ nắm lấy tay em như lúc này tôi đang làm?

Hắn có bao giờ bên cạnh em, lắng nghe em?

Hắn có thực sự quan tâm đến cảm xúc của em không, Sakura?

Cô không thể cất lời, bởi từng câu, từng câu mà cậu hỏi đều như một thanh kunai đâm vào trái tim cô.

- Tôi... Sakura chưa kịp nói thành lời thì cô đã nằm gọn trong vòng tay của cậu.

Cậu ghì đầu mình vào vai cô, dùng đôi tay vạm vỡ của mình ôm chặt lấy cô. Đặt bàn tay của mình lên mái tóc cô

”Hãy để tôi bên cạnh em.”

Đôi mắt Sakura rung lên bối rối. Đôi tay cô không đẩy cậu ra nữa mà buông thõng.

”Sasuke-kun, em có thể ở bên cậu ấy được không anh?”

-----

Vâng vì au bận rộn quá nên bây giờ mới up đc chap mới cho mọi người. Đề hối lỗi nên au sẽ up luôn chap sau vào tối nay cho nóng nhé cả nhà kikiiii.  
Mọi người nghỉ chuy nhà có theo anh zai đẹp tóc trắng khôngggggg

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 22: Buông tay tôi? tôi không cho phép!

.

.

.

Sasuke đứng đó, nhìn dõi theo chiếc bóng bé nhỏ chạy khuất trong chiều tàn. Anh muốn đuổi theo cô nhưng không, đôi chân anh nặng trĩu... Y hệt như cái lòng tự tôn của một tộc nhân Uchiha. Chưa bao giờ anh nghĩ Sakura sẽ rời bỏ anh. Anh thực sự tự tin vào điều đó, anh sẽ chẳng bao giờ mất cô. Nhưng ngay lúc này, chính cô lại tự chạy ra khỏi anh. Anh... phải làm sao đây?

.

.

Đôi mắt đen dừng lại ở chiếc túi xanh nhạt thất nơ bị rơi ở cánh cổng. Có lẽ... nó là của Sakura. Anh thầm nghĩ rồi lặng lẽ nhặt lên.

”Ê!!!! dobe!!!!” Tiếng của Naruto từ xa vọng lại.

Tên kia, cậu quên cái hẹn tối nay ở quán Ichiraku à???

Ngài hokage tóc vàng gào lên

Hn..... Naruto, tôi hỏi cậu một chuyện được không?

- Hà? Cậu sao thế://///

Cảm giác trong lòng rất khó chịu...

-Hm.....



Khi nhìn thấy cô ấy bên cạnh thằng con trai khác..

- Ể Ồ.Ồ!!!

Khó chịu khi cô ấy cười khi nhắc đến người khác

-.....

Muốn ôm cô ấy nhưng lại luôn tức giận, cáu gắt. Thế là sao, teme.

-.....

.

.

.

.

- HAHAAHAHAAAA =)))) Cậu không biết thật hả cái tên đần kia:))))

Nhìn dáng vẻ cột nhà của thằng bạn, Sasuke không khỏi tức giận, mặt anh tím lại..

SHARINGAN!!! Con mắt đồ quyền lực được kích hoạt hướng về Naruto

- Haha... Tôi nói tôi nói =))) Thì là cậu...

.

.

.

.

GHEN chứ sao!!!!!

Cái gì, tôi... Ghen?

- Rõ ràng thế còn gì! Không ngờ tên Uchiha cái gì cũng ra vẻ nguy hiểm như cậu lại chẳng biết được thứ tình cảm đơn giản như thế:)))) BAKAAA!!!

.\_.

Anh... Thật sự đang... GHEN?

Uchiha Sasuke - một kẻ ngoài việc nghĩ đến trả thù thì chẳng có thứ gì khiến anh có thể bận tâm. Một kẻ lúc nào cũng nhìn mọi thứ bằng đôi mắt đen lạnh lẽo như anh... Lại đang ghen?

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 23: Buông tay tôi? tôi không cho phép! - t2

Sakura...

Em khiến tôi chẳng còn là tôi nữa rồi! Anh thờ dài

.

.

.

- Mà này cái kia là gì thế? Naruto liếc nhìn chiếc túi dưới mặt đất.

Hn... Chắc là của Sakura. Có thể cô ấy đã đánh rơi nó khi rời khỏi đây

- Mở ra xem cái gì đề, dobe ~..~

Nó là đồ của cô ấy. Không phải dành cho tôi.

- Thế Sakura cầm nó đến đây làm gì???? Cái tên đàn này!!!! Naruto gào lên. Nói rồi cậu nhặt chiếc túi lên đưa cho Sasuke.

Sasuke lưỡng lự một lúc. Anh quyết định mở chiếc túi ra

- Cái gì thế? Naruto tò mò

Một chiếc khăn len đan màu xanh... Nó ...dành cho tên đó...? Tâm trí anh lại hiện lên những hình ảnh buổi chiều mà chính anh đã thấy... Người con gái anh yêu đang đi cùng một tên khác đến nơi mà anh và cô đã từng có những kỉ niệm bên nhau...

Nhưng...!?

Uchiha?!?

Thứ khiến anh không thể rời mắt khỏi chiếc khăn chính là hình gia huy tộc Uchiha được đan một cách cẩn thận ở cuối. Đôi mắt đen dao động hơn lúc nào hết.

- Baka! Thấy chưa tôi đã bảo cậu rồi. Naruto thờ dãi.

Hn...

- Sakura cậu ấy đã từng nói với tôi thế này khi tôi đi cứu Hinata: khi con gái thực sự yêu một ai đó, thì tình cảm của họ sẽ không dễ dàng mà thay đổi đâu.

Sakura... Anh thật sự đã sai rồi. Sasuke mà thật ngớ ngẩn! Anh trầm nghĩ

- Sakura cậu ấy đã đợi cậu lâu lắm rồi. Nhưng tôi không chắc là với cái tính cách khó chịu của cậu thì Sakura sẽ tiếp tục ở bên cậu đâu! Cậu ấy có một tá đối tượng muốn tiếp cận đây !!! Ngay cả tên Lãnh Huyết mang huyết kế giới hạn ở Tuyết Quốc hồi đó còn tỏ tình với Sakura!!!! - Ngài Hokage tóc vàng lâu bầu

Trái tim của ngài Uchiha chợt đập lỡ một nhịp bởi có một chút gì đó bồn chồn.. lo lắng...?

Lần đầu tiên anh cảm thấy thiếu tự tin như thế này!

Anh... Anh phải đi tìm Sakura!

.

.

.

Tuyết!???

Sasuke và Naruto giật mình trước những bông tuyết đang rơi xuống

Sao tự nhiên tuyết lại rơi vào mùa này?

.

.

- Có thể là do phép thuật của tên Lãnh Huyết đó! Naruto sực nhớ ra thì ông bạn Sasuke của cậu đã biến mất từ lúc nào ++

Sakura!

Em đang ở đâu?

Tôi sai rồi...

Tôi sẽ không bao giờ buông tay em ra nữa..

Vì thế....

Tôi không cho phép em buông tay tôi, Haruno Sakura em có nghe thấy không?

-----///-----

Nhem nhem tình hình là ko biết đc bao nhiêu vote để up luôn chap sau nhĩ bà connnn ;)))

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 24: Người mà em luôn chọn

.  
. .  
.

Lãnh Huyết... Chặt quá... Giọng Sakura run lên

- Giữa tôi và hã, em chọn ai? Giọng cậu khàn hơn và đôi tay siết chặt lại bờ vai của cô Kunoichi

Tôi...

.

Sakura!

..

.

Sakura giật mình bởi giọng nói quen thuộc....

Ngươi đến rồi? Lãnh Huyết nhìn xéo đôi mắt đen sắc lạnh

Buông cô ấy ra. Con mắt sharingan được kích hoạt.

Katon nojutsu!!!!

- Ngươi thật là nóng vội đấy Uchiha Sasuke.

Băng độn, băng cầu chi thuật!!!

Lãnh Huyết nhanh chóng nhấc bổng Sakura sang một bên.

Băng khoá!

Cậu!... Sakura thốt lên. Các huyết trên người của cô đều bị đóng băng

Xin lỗi nhé, tôi có việc cần giải quyết với tên đó, Sakura!

Ánh sáng của thanh Kusanagi loé lên

Chidori!!!!!!

Lãnh Huyết bị bất ngờ trước tốc độ của Sasuke. Cậu nhanh chóng rút ra một cây Băng Kiếm

”Keng!!!!-----”

2 thanh kiếm áp sát vào nhau

Con mắt đỏ đối diện đôi mắt màu hổ phách.

Những tia sét từ lời thuật của vào tay Lãnh Huyết khiến cậu chảy máu

- Sao nào? Người muốn dành lại cô ấy?

Không phải chuyện của người! Sasuke gần giọng. Anh tiếp tục chém liên tiếp vào thanh kiếm của Lãnh Huyết

Người có tự tin đem lại hạnh phúc cho người mà người đã từng muốn giết?

Đôi mắt hổ phách nhìn thẳng vào mắt anh.

Sasuke bật lên trên

”Amaterasu!”

Anh dùng ngọn lửa đen đến từ địa ngục của mình để thiêu đốt lớp băng bảo vệ quanh Lãnh Huyết.

Cậu bật ra xa để bản thân không dính phải ngọn lửa

Lãnh Huyết thở hắt ra. Có lẽ cậu đã dùng sức hơi nhiều từ sau trận đánh khi ấy... Trận đánh mà đã khiến cậu gặp được Sakura.

Sasuke dừng tấn công lại. Anh im lặng một thoáng..

Phải! Người nói đúng.

Ta không xứng đáng để ở bên cạnh Sakura. Một tên phản bội lại làng, một tên đã tự tay giết anh trai mình... Giọng anh run lên

.

... Và ta... Cũng đã hơn một lần làm cô ấy tổn thương, hơn một lần muốn giết cô ấy vì sự hận thù ngu ngốc trong lòng. Nhưng người biết không... Mái tóc đen quay sang hướng về đôi mắt lục bảo đang rung lên

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 25: Người mà em luôn chọn. - t2

Chỉ ở bên cạnh cô ấy. Ta mới có thể cảm nhận được ánh sáng.

Thứ ánh sáng ấm áp của Sakura, tình yêu của cô ấy.. khiến ta thấy thật yên bình. Thứ cảm xúc mà ta tưởng chừng như đã lãng quên nó. Sakura đã một lần nữa đem đến cho ta... như gia đình ta, anh trai ta, như Naruto...

Vì vậy, người ta cần là Sakura. Ta không thể để người mang cô ấy đi! Không - bao - giờ!

- Nếu ta nói là không thì sao? Lãnh Huyết quệt vết máu trên tay, cậu lay chiếc nhẫn bạc trên tay mình. Niệm ấn chú.

Vậy thì ta sẽ không nương tay.

Chidori nagasi!

.

Băng huyết thập toàn chương!

.

.

.

Dừng lại!!!!!! Cô kunoichi hét lênz

Lốp băng phong toả cơ thể Sakura vỡ vụn. Cô dùng chakra tích tụ của mình đẩy vỡ chúng.

Cô cố chạy thật nhanh đến giữa trước khi hai người chạm nhau.

Sasuke giật mình, anh dùng nhãn lực của mình hút chidori lại.

Lãnh Huyết không thể cản lại sức mạnh của mình khi đã thi triển.

Sasuke nhanh chóng kéo Sakura lại phía sau mình

SUSANO!!!!

.

.

.

Uỳnh!!!! Mặt đất nứt ra. Lãnh Huyết bị bật về phía sau. Dòng máu đỏ thẫm của anh bật ra từ miệng.

Lãnh Huyết!!! Sakura chạy đến chỗ cậu.

Baka! Baka! Baka! Tôi đã bảo cậu không được dùng đến sức mạnh đó cơ mà!!!

Cô vừa mắng vừa dùng chakra trị thương cho cậu.

Tôi bị ép)... Cậu ho ra máu một lần nữa. Vậy... Cậu có thể trả lời câu tôi hỏi cậu khi nãy chứ?

Sakura dừng lại. Cô quay mặt đi để không chạm ánh mắt cậu.

Ít nhất cậu cũng phải trả lời tôi chứ.

Cậu biết rõ câu trả lời của tôi phải không. Đừng bao giờ bắt tôi phải lựa chọn... Lãnh Huyết. Đôi mắt lục bảo sụp xuống.

Bởi vì...

.

Người tôi luôn luôn chọn..

.

.

Là Sasuke-kun!

Con mắt sharingan lặng im nhìn về hướng cô, bắt gặp một nụ cười dịu dàng nơi cô dành cho anh.

Lãnh Huyết cũng mỉm cười. Nói to:

Tôi biết thế nào tôi cũng bị em từ chối lần nữa rồi! Cậu hướng đôi mắt về phía chàng trai tóc đen

Nhớ chăm sóc cho Sakura cẩn thận. Nếu không tôi sẽ bằng mọi cách đóng băng cậu cho tới chết!

Hn...

Nói rồi cậu mỉm cười nhìn Sakura. Dùng băng thuật hoá thành các tinh thể tuyết biến mất về trở lại ngôi làng của mình.

Sakura. Tôi sẽ luôn ở bên cạnh em, như những bông tuyết này. Hẹn gặp em vào mùa đông nhé cô gái tóc hồng với đôi mắt lục bảo....

Anh xin lỗi.

3 chữ vang lên từ sau lưng khiến Sakura giật mình quay lại. Cô bắt gặp ánh mắt đen sâu thẳm của anh.

Anh lấy từ trong chiếc áo choàng của mình ra một chiếc khăn len trước sự ngạc nhiên của Sakura.

Không phải là em nên đeo nó cho anh à?

Khoé mi cô lại động lại một giọt nước mắt. Nhưng nó không phải là đau khổ, không phải là tuyệt vọng... Mà là... Hạnh phúc!

Cô kiễng chân lên vòng chiếc khăn qua cổ anh. Khuôn mặt hai người kề sát nhau. Anh nhìn cô... Sakura đỏ mặt

Em yêu anh, Sasuke-kun!

Lần sau hãy để anh nói câu đấy trước. Anh cười nhẹ. Ôm chặt eo cô. Đặt lên môi cô một nụ hôn thật sâu, thật ngọt ngào, hai bờ môi đan chặt vào nhau để thoả lấp những ngày thiếu vắng, mệt mỏi, thoả lấp những hôn ghen và tình yêu mãnh liệt trong lòng.

-----

Là là la ==))) finally:))) cuối cùng cũng đến những giai đoạn mãnh liệt của 2 anh chị sau hơn 21 chap ;) bao nhiêu sự ủng hộ của các cậu cho truyện của tớ để tăng độ hot và động lực cho tác giả ở các chap sau nèoooo

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 26: Cô gái của anh rồi sẽ hạnh phúc

- “Ano.... Sasuke-kun! Sakura-chan! Cuối tuần này là lễ cưới của chúng mình... các cậu đến nhé?”

Hinata cảm chiếc thiệp mời ngượng ngùng đưa cho hai người. Rồi túm lấy cánh tay người đàn ông của mình - ngài Hokage tóc vàng đang nhăn nhó đứng bên cạnh

Shanaraa!!!! Sakura đập vào lưng cậu bạn của mình cười rạng rỡ: “Tên Naruto ngổ tào ngày nào tớ từng biết giờ đã lấy vợ rồi cơ đấy! Khá quá khá quá ==))”

Rồi cô đặt tay lên vai Hinata, vỗ nhẹ: Hinata à, phiên cậu chăm sóc và quản lí tên này giúp bọn tôi nhé! Nhờ cả vào cậu!

“Uh! Mình cảm ơn Sakura-chan!” Hinata mỉm cười với đôi má ửng hồng của mình

- Đây teme, hôm đấy đừng có đến muộn đấy! Naruto nhìn sang tên bạn tóc đen của mình

- hnnnnnn... Tôi không chắc.

- Cái tên này >

- Yên tâm đi! Chúng tôi sẽ đến đám cưới của các cậu đúng giờ, Naruto.

Phải không anh? Mái tóc hồng khề nhìn chàng trai bên cạnh mình

Hn.... Anh thờ dài nhìn cô gái của mình. Làm sao mà anh có thể nói “không” được với cô ấy cơ chứ T.T

Vậy tại mình đi trước nha ~~~ Sakura vẫy tay chào tạm biệt đôi tình nhân sắp cưới.

Chúng ta đi đâu thế? Anh hỏi cô

Cô Kunoichi quay lại lờ mờ nhẹ: Chúng ta phải đi chọn quà cưới cho họ chứ anh. Nói rồi cô kéo anh đến khu phố mua sắm của Konoha.

Mái tóc hồng không ngừng di chuyển. Khuôn mặt háo hức và ánh mắt lục bảo sáng lên.... Tất cả đều lọt vào đôi mắt đen của anh chàng Uchiha.

“Em vui cứ như là em kết hôn vậy đấy Sakura.” Anh trầm nghĩ

Chợt dừng lại.

Một suy nghĩ thoáng qua trong đầu anh.. nếu... anh và Sakura kết hôn?

Anh và cô có thể..?

Tiếng gọi của Sakura khiến anh thoát ra khỏi những suy nghĩ riêng mình

-Sasuke-kun! Anh xem tấm vải này được không. Em muốn tặng cho Naruto và Hinata một bộ nệm tân hôn heheeee

-Hn...

-Anh không trả lời em à. Sakura phụng phịu

-Được. Anh tiến gần lại phía cô

- Ok. Em sẽ chọn tấm này! Cô kunoichi vui vẻ

- Em vui đến thế cơ à? Anh hỏi cô

- Vâng, dĩ nhiên rồi. Họ kết hôn mà anh ~~~ Điều đó thật là tuyệt vời! ~~~ Đôi mắt lục bảo sáng ngời

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 27: Cô gái của anh rồi sẽ hạnh phúc - t2

Chàng trai Uchiha đứng đó,

Ngắm nhìn nét mặt rạng rỡ của người con gái mà anh yêu thương.

Một chút gì đó đang thôi thúc trong lòng anh ( awwwwww anh nhà đừng có tsun nữa mà:)))

-----

-Tại quán thịt nướng -

10.30 pm

Ngài hokage tóc vàng cùng đội hình “những chiến hữu thân thiết” đang tổ chức một buổi chia tay cuộc sống độc thân của mình

Shikamaru cầm chai sake, ngà ngà say: Ông già tôi nói phụ nữ thường rất rắc rối Naruto. Thật đáng cảm khi cậu đi trước bọn này đấy!

Cả lũ thi nhau hưởng ứng gật gù bởi câu nói của Shikamaru

Chỉ duy nhất anh chàng tộc Uchiha vẫn điềm tĩnh uống chén sake mà không nói một lời nào

- Nào nào các cậu!! Rồi ai cũng phải có gia đình thôi phải không t.t Naruto biện minh =))

- Nào thôi uống nốt đi sáng mai tôi còn phải dậy sớm chuẩn bị hôn lễ T.T Ngài hokage tóc vàng lè nhè

Khi bữa tiệc “chia tay cuộc sống độc thân” kết thúc, tên nào tên nấy cũng ngà ngà say hết....

- Teme! Đi dạo với tôi một lúc. Naruto nhìn Sasuke

- Hn... Phiền phức. Chàng trai tóc đen vẫn cầu nhàu như mọi ngày. Nhưng vẫn đi cùng cậu bạn của mình

- Keke. Tôi lấy vợ trước. Vậy là tôi thắng cậu rồi nhé teme!

- tch... Tôi không quan tâm dobe.

Sasuke hất mặt ( chả cay vấ ả =))))

- Chúng ta đều đã từng đơn độc... Bỗng chàng trai tóc vàng trầm giọng xuống

Cả tôi và cậu.

Nhưng rồi cậu là người bạn đầu tiên của tôi.

Trải qua mọi thứ. Tôi đã có thêm những người bạn thực sự.

Và cả tình yêu của tôi nữa teme. Hinata...

Tôi đã từng trốn tránh tình cảm của cô ấy. Chối bỏ tình yêu của cô ấy dành cho tôi. Và có lúc... đã từng để vượt mắt cô ấy. Và vì thế...

Với tư cách là một “đàn anh” đi trước. Tôi khuyên cậu nên trân trọng người con gái của mình yêu đi. Sakura... cậu sẽ để mất cậu ấy nếu không nhanh chân đấy =>))

Vì Sakura là một người bạn rất quan trọng với tôi. Tôi mong cả 2 cậu sẽ hạnh phúc, teme. Mong là Sakura sẽ mang đến cho cậu một gia đình. Ngài Hokage tóc vàng nhìn cậu bạn của mình với ánh mắt “rưng rưng”=)))

- Hn... Tôi biết rồi. Anh chỉ đáp lại một câu ngắn gọn.

.  
. .  
.

Đọc suốt quãng đường về nhà. Tai anh văng vẳng lời của Naruto

” Một gia đình với Sakura...”

-----

Sáng hôm sau

Anh đến trước cửa căn hộ của cô.

Sakura bước ra với một bộ kimono màu tím nhạt, tóc búi cao, đeo một đôi khuyên tai nhỏ xinh.

Anh hắng giọng ngại ngùng rồi đưa tay ra... ( ỏ ỏ ỏ((()

Cô mỉm cười khoác lấy tay anh, cùng tiến đến đám cưới anh bạn thân của họ.

-----

Hinata bước vào lồng lầy với bộ kimono trắng được thêu vân hoa nổi. Bên cạnh là chú rể Naruto với bộ vest trắng “cực bảnh” gãi đầu cười hớn hở...

Cả hai tiến đến cuối đường. Cùng đọc lời tuyên thệ trước các gia tộc, họ hàng, gia đình và bạn bè.

Sasuke không hề rời mắt khỏi cô gái bên cạnh mình. Chỉ một lần cô thốt lên hay đôi mắt lục bảo trong veo của cô rung lên, anh cũng có thể cảm nhận nó.

-”Naruto và Hinata thật hạnh phúc, phải không Sasuke-kun?” Đôi môi anh đào mấp máy hỏi nhỏ anh

- Anh im lặng. Vòng tay qua eo cô, kéo cô sát lại mình. Nói thì thầm đủ để chỉ có 2 người nghe thấy

” Cô gái của anh rồi cũng sẽ hạnh phúc như thế, Sakura”

.....

-----////////-----

Aaaaaaa >< dạo này mình bận ôn thi kinh khủng nên ra chap mới có hơi chậm trễ:( thành thật xin lỗi các bạn! Mình sẽ cố gắng up thật nhanh và đều( mọi người thông cảm cho một đứa sắp thi đại học như mình nhé:

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 28: Em đồng ý !

Trên con đường đến ngọn đồi hoa anh đào quen thuộc, cô kunoichi tóc hồng đang tùm tùm cười bên cạnh một chàng trai tóc đen. Đôi mắt lục bảo khẽ nhìn anh rồi lại liếc qua liếc lại tình nghịch.



Hn... Sakura, em có thể thôi nhìn anh như thế được không?

Làm sao em có thể ngừng cười sau khi anh nói điều đó chứ, Sasuke-kun T.T

Tch... Em... Sasuke thờ dài. Hai má anh đỏ dần lên...

”Cái câu nói sến sẩm chết tiệt...” Anh tự nhủ

Sasuke-kun! Anh nhìn kìa, lại sắp đến mùa anh đào nở đấy anh. Chắc chỉ khoảng 1,2 ngày nữa thôi.

Hn...

Không biết là cây anh đào ở trong vườn nhà anh có nở không nhỉ?

.

.

Qua nhà anh chẳng phải là được rồi sao? Chàng trai Uchiha nhìn cô

Ồ... Vâng! Sakura lúng túng.

Cô cũng chẳng hiểu vì sao lại như thế nữa nữa. Cứ mỗi lần anh đột ngột nhìn cô hay chủ động hẹn đến nhà anh thì trái tim Sakura luôn đập liên hồi. Mặc dù đây chẳng phải lần đầu tiên cô đến... chỉ là... chỉ là... Mỗi khi chỉ có hai người... Đầu óc Sakura lại hiện lên mấy câu hỏi “đen tối” của Ino heo...  
aaaaaaa ><

”Cộc..”

Anh chạm nhẹ vào trán cô.

Anh phải đi bây giờ, vừa mới có tin báo có vài kẻ lạ mặt ở xung quanh làng. Anh sẽ về vào chiều mai. Em có thể đến nhà anh trước để làm bữa tối. Nói rồi anh vụt biến mất.

Sakura xoa tay lên trán mình, mỉm cười hạnh phúc. Mỗi lần anh dùng cách này để chào tạm biệt cô khi đi làm nhiệm vụ...

Thật ảm áp làm sao!

”Làm nhiệm vụ cẩn thận nhé, Sasuke-kun. Em sẽ ở nhà đợi anh” aaaaaa >< Mỗi lúc như này khiến họ chẳng khác nào như là một đôi vợ chồng vậy ><  
- Inner Sakura:))

-----

.

.

.

Đặt thanh kusanagi xuống. Cởi bỏ chiếc áo choàng. Anh tiến vào bếp - nơi có những tiếng hát ngân nga đang phát ra.

.

.

.

Sakura giật mình khi chiếc tạp dề trên eo mình đang được ai đó thắt lại.

Yên nào... Nó sẽ tuột ra nếu như anh không thắt lại. Giọng nói trầm ấm quen thuộc vang lên.

Sakura định quay người lại thì vòng tay của ai đó đã cuốn chặt lấy cơ thể cô, không để cô có cơ hội cử động. Anh gác đầu lên vai cô, hít mái tóc của cô thật lâu.

Phải, anh đã muốn làm như vậy. Sau những nhiệm vụ mệt mỏi, những nhát kiếm lạnh lùng cùng với đôi mắt sắc lạnh khi chiến đấu.... Giờ anh thực sự cần được nghỉ ngơi. Thay vì trở về một căn nhà lạnh lẽo thì giờ đây nó đã trở nên ấm áp hơn rất nhiều khi có cô gái này. Anh siết chặt vòng tay mình hơn...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 29: Em đồng ý ! - t2

Ano... Sasuke-kun em đang cầm dao đẩy anh T.T Sakura khẽ lên tiếng. Nếu anh cứ như thế này cô không chắc là những ngón tay của mình sẽ lành lặn đâu....

Tch... Em đúng là phiền thật. Sasuke khẽ nhếch môi rồi “ngâm ngùi” buông tay để mái tóc hồng nâu ăn

Bữa ăn tối của họ kết thúc khá muộn bởi..... món cà ri cháy của Sakura... =))

Hic... Muộn thế này thì còn ngắm hoa gì nữa T.T Cô kunoichi phụng phịu thầm nghĩ

Nếu em không nhanh thì thực sự sẽ không ngắm được đâu. Sasuke xoa đầu cô

Sakura mỉm cười rạng rỡ đi theo bước chân của chàng trai tóc đen

Nơi này trong kí ức của anh... từng có rất nhiều hoa. Giọng anh trầm xuống.

Nhưng có lẽ vì đã quá lâu không có ai chăm sóc nên chúng mới trở thành đám cỏ dại như bây giờ.

Sakura có thể cảm nhận cái lạnh lẽo của khuôn viên này. Chúng tối và khiến cô cảm thấy hơi... sợ. Vì thế mà cô đi sát vào anh hơn

Nhắm mắt em lại.

Ồ.. Sakura ngạc nhiên

Anh bảo nhắm mắt em lại. Chỉ cần nắm lấy tay anh và đi thôi. Sasuke hơi gằn giọng nhưng vẫn giữ được sự dịu dàng trong từng hành động để Sakura có thể yên tâm. Bàn tay anh đan lấy bàn tay nhỏ bé của cô như sợ cô gái nhỏ bé này sẽ lạc mất khỏi anh

Sakura gạt đầu và nắm lấy tay người bạn trai của mình.

Họ đi xuyên qua những cây cỏ thụ...

qua cây cầu trắng nho nhỏ trong vườn....

Em mở mắt ra được rồi. Anh từ tốn nói

Cô lấy tay dụi mắt. Từ từ hé mở đôi mắt lục bảo của mình.

Và...

Dưới ánh trăng huyền hoặc, những bông hoa anh đào nở rộ rực rỡ nhất đang ở trước mặt cô gái tóc hồng.

Sakura khẽ đặt tay lên môi mình, không nói nên lời. Cô hoàn toàn bị chìm đắm bởi vẻ đẹp lộng lẫy của những bông hoa kia...

Làm sao giữa một khu vườn đã bị bỏ quên lại có thể có một cây anh đào đẹp đến như đến như vậy... một màu hồng phớt nhẹ... một thứ ánh sáng như

mang đến phép màu cho cả khu vườn tăm tối...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 30: Em đồng ý ! - t3

- Từ lúc anh sinh ra thì đã thấy nó ở đây rồi. Nó luôn luôn khỏe mạnh và đẹp như vậy. Đôi mắt đen nhìn vào những vết vạch ngang dọc ở thân cây - nơi những kỉ niệm tuổi thơ ủa về với anh...

Là Bố...

Là mẹ...

Là Itachi...

Là những khi anh cao lên một chút Itachi lại vạch vào thân cây để đánh dấu...

Là những khi hoa nở, mẹ anh lại pha trà để cả nhà cùng ngắm chúng dưới ánh trăng...

Là những lần anh bị bố mắng lại ra thân cây này mà úp mặt vào oà khóc...

Chẳng phải nó thật đặc biệt với anh sao, Sasuke-kun? Đôi mắt lục bảo nhìn anh

Hn... Anh lặng thinh

Sakura hiểu... Cô hiểu hết chứ... Chàng trai lạnh lùng của cô âm áp và tình cảm biết nhường nào.

.

.

.

Nhưng có lẽ hôm nay nó lại càng đặc biệt hơn với anh....

Hít một hơi thật sâu. Anh cúi xuống ( vì ảnh nhà cao hơn 1m8 mà c nhà có 1m6 mấy =)))

Một giọng nói từ sau lưng cô trầm âm và dịu dàng...

-Haruno Sakura...

Sakura ngạc nhiên khi anh gọi cô như thế, tim cô đập mạnh hơn...

.

.

.

- Haruno Sakura, liệu em... có thể ở bên anh suốt cuộc đời này không?

.

.

.

”Thích”

Tìm cô như muốn nhảy ra ngoài. Sakura chẳng thể tin vào những gì mình vừa nghe được...

Môi cô mấp máy, quay lại nhìn anh..

Hn... Sasuke hắng giọng một lần nữa nhìn cô và nói thật rõ ràng. Trên tay anh cầm một chiếc dây chuyền bạc có biểu tượng là chiếc quạt giấy của gia tộc mình...

Xin lỗi... vì tôi không có nhẫn dành cho em... Cũng không thể tổ chức một đám cưới lộng lẫy như bao người khác...

Nhưng em có thể... làm chủ nhân của chiếc vòng cổ này...

Làm vợ của tôi có được không?

.

.

.

Sakura mím chặt môi. Cô nhắm mắt lại, hai hàng nước mắt trực trào ra như niềm hạnh phúc vỡ òa của cô lúc này...

.

.

.

Em đồng ý!

Cô nhào vào lòng anh, vào vòng tay rộng lớn của anh...

Anh tiến sát lại, tự tay mình đeo chiếc vòng cổ cho cô, cọ nhẹ vào mũi cô...

Cảm ơn em, Sakura...

Chỉ cần được ở bên anh... với em... như vậy đã là hạnh phúc rồi... Sasuke-kun...

Nhưng với anh... như vậy chưa đủ, Sakura..

-----

Ahihiiii thế là end chap này nhé =)))) hàng nóng để chap sau nhé các chuy em))))

Muốn thăm dò xem các chuy em muốn nhẹ nhàng hay mãnh liệt ở chap sau đây ạ. Tình hình là vừa viết au lại càng mất máu với 2 anh chị này mất thôi huhuuuu(((

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 31: Đêm ngọt ngào đầy mê hoặc

Warning: 18+

Hàng cực hot lúc nửa đêm đây ah.... Sau này mỗi chap có nhg đoạn “nóng bỏng” như thế này au sẽ nói trc nhé... Bạn nào chưa đủ tuổi hoặc k muốn đọc cảnh nóng có thể click back đợi phần tiếp theo nhaaaaa ~~~~~ Mà dạo này truyện chán quad hay sao vote với lượt xem chap trc giảm gần 1 nửa....

Btw chap này viết tâm huyết lắm đây ạ:))

-----/-----

..

.

”Nhưng với anh là chưa đủ...”

....

Chưa đủ?...

Sakura bỗng thấy toàn thân mình nhẹ bẫng đi bởi đôi tay rắn rỏi của ai đó đã nhấc bổng cô lên...

Xuyên qua những tán lá.... Xuyên qua những vách tường... Anh mở cửa đặt cô xuống cửa phòng khách. Đôi mắt lạnh lùng của anh trở nên khao khát và mãnh liệt hơn lúc nào hết

Sakura thực sự bối rối. Toàn thân cô trở nên nóng ran và đôi má thì đỏ ửng.

Anh chạm nhẹ tay lên má cô, đưa sát khuôn mặt mình kề lại bên cô đặt lên đôi môi anh đào ấy một nụ hôn nóng bỏng như những khao khát bên trong anh...

Đây không phải là lần đầu tiên Sasuke hôn cô, nhưng nụ hôn lần này quá cháy bỏng, quá mãnh liệt đối với Sakura... Nhưng cô không từ chối nó... Đôi bàn tay nhỏ bé ôm lấy lưng anh... Mùi thơm nam tính của anh... Hơi ấm của anh... khiến cô chẳng thể tách rời

Đôi môi nhỏ bé cứ để mặc anh dẫn dắt, chiếc lưỡi anh tò mò tách đôi môi nhỏ, khao khát được hoà quyện với lưỡi của cô.

Một dòng điện xẹt ngang qua cơ thể Sakura khi lưỡi cô chạm vào lưỡi anh, một vị ngọt thanh hoa lan toả trong nụ hôn của họ... Chiếc lưỡi anh vẫn không ngừng khám phá, quấn chặt lấy ...

Nụ hôn mê muội cứ tiếp tục cho đến khi họ cần có không khí để thở...

Nhưng ngay khi đôi môi họ tách ra, Sasuke đã mở cửa phòng, đẩy nhẹ cô sát vào tường...

Sakura thở nhanh hơn... Anh vuốt nhẹ mái tóc cô... Sakura dường như hiểu được sự khao khát trong đôi mắt anh... và cả sự khao khát hơi ấm của anh trong lòng của mình...

Cô kiễng nhẹ chân thom chụt một cái lên đôi môi anh... Nở một nụ cười tinh nghịch

- Em tưởng anh là trẻ con à? Giọng nói trầm ấm của anh vang lên, có một chút gì đó giận dữ...

Sasuke tiến dần lại khiến lưng cô áp sát vào tường...

- Ko... Em..

Không để cho cô gái “phiền phức” này nói thêm một câu nào... Anh đã “trừng phạt” cô bằng một nụ hôn nóng bỏng hơn nữa...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 32: Đêm ngọt ngào đầy mê hoặc - t2

Tay cô vòng lên cổ anh, ngoan ngoãn để “tận hưởng” sự trừng phạt này...

Anh cúi nhẹ xuống... thì thầm vào tai cô:

”Anh cần phải phạt em nặng hơn.”

Hơi thở của anh phả vào tai cô khiến cơ thể Sakura run lên...

Anh cắn nhẹ vào vành tai cô, rồi hôn nhẹ xuống cổ, nơi mà có lẽ là Sakura nhạy cảm nhất... Tay cô bắt đầu siết chặt anh hơn... Cơ thể cô dường như rung lên mỗi khi đôi môi anh chạm vào da thịt...

Chiếc khoá áo của cô dần dần được kéo xuống nhẹ nhàng bởi bàn tay ai đó... Anh hôn dần đến những phần da nhạy cảm của cô...

Chiếc áo quen thuộc đã nằm dưới sàn gỗ ... Giờ đây chỉ còn bầu ngực tròn nằm lấp ló sau chiếc áo lót... Đôi mắt đen của ai đó khẽ rung động...

Sakura ngại ngùng, lấy tay định che cho phần da thịt mà mảnh vải kia đã rơi xuống thì anh đã cầm lấy tay cô... Đặt lên hông anh, đôi mắt đen sâu thẳm nhìn cô... Sasuke vòng tay cài chiếc áo lót của cô, dùng đôi tay vạm vỡ của mình nhấc bổng cô lên giường, gạt phăng mảnh vải cản trở mình..

Anh hôn nhẹ lên hóm cổ cô gái của mình, Sakura nhắm mắt lại... tay cô nắm chặt... Chiếc lưỡi của ai đẩy lại chu du trên khắp cơ thể cô... Anh dùng tay bóp lấy đôi gò bồng đảo tuyệt đẹp... khiến cơ thể Sakura như bị kích thích, cô cong lưng lên và đôi gò bồng đảo trở nên căng tròn... Có lẽ cô sẽ không biết rằng, cô đã kích thích anh như thế nào... Sasuke dùng chiếc lưỡi của mình để vuốt ve một bên bầu ngực, dùng bàn tay phải của mình để nắn bóp, xoa nhẹ bầu ngực bên kia... Anh mút nhẹ vào chiếc núm hồng xinh xắn của Sakura khiến cô phải kêu lên... những tiếng kêu đều kích thích đối với anh .... Chiếc lưỡi ấy không ngừng di chuyển, đôi tay anh dần bóp mạnh hơn ...

Sakura bám chặt lấy cánh tay anh...

Như hiểu ý... Sasuke dừng lại... Anh đặt lên môi cô một nụ hôn đầy khao khát... Hai chiếc lưỡi lại cuốn chặt lấy nhau.... Đôi tay anh không ngừng vuốt ve cơ thể cô.... đôi chân trắng nõn thon thả của cô.... Bàn tay ấy cứ chạm đến đâu cơ thể cô lại rung lên đến đây...

Và rồi bàn tay ấy cũng đã chạm đến vùng cấm địa...

Ư... Ưm...

Mặc dù đôi môi của cô đang bị ai đó “khóa chặt” nhưng sự kích thích của bàn tay anh nơi cấm địa đã khiến cô kêu lên những tiếng đầy mê hoặc...

Cơ thể cô cứng lại... Những ngón chân quắp vào... Đôi bàn tay đồ ra nhiều mồ hôi...

Sasuke dừng lại để cô gái của mình có thể bình tĩnh hơn...

Anh vuốt nhẹ những lọn tóc bị dính lại bởi mồ hôi trên mặt cô...

Sakura thờ dốc với một gương mặt đỏ lừ...

Anh kề sát trán mình vào cái trán đỏ của cô khẽ thì thầm.

- Hãy trở thành người con gái của anh, Sakura....

.

.

Đôi mắt lục bảo nhìn anh...

- “Vâng! Hãy để cho mọi thứ của em là của Sasuke-kun... Dù là trái tim em... hay thể xác.... “ Đôi môi anh đào mấp máy...

- hn... vậy hãy chỉ là duy nhất của anh....

- vâng...

Anh từ từ cởi bỏ bộ trang phục trên cơ thể mình... ôm lấy cơ thể nhỏ bé của cô...

Sakura có thể cảm nhận được vật cương cứng phía dưới của ai đó đang chạm vào cơ thể mình... Những cơ bắp của anh, hơi thở của anh, ánh mắt của anh đều đang khao khát cô...

Chiếc váy được kéo xuống một cách nhanh chóng... Giờ đây chỉ còn một lớp vải màu hồng nhạt để cản trở sự hoà hợp giữa 2 con người...

Anh nhìn cô... Sakura gật đầu... Anh xé toạc mảnh vải mỏng manh ấy...

rồi từ từ đưa vật nam tính của mình tiến sát vào cơ thể cô...

Tay cô nắm chặt lấy bàn tay anh...

AH....

Một giọt nước mắt mang tình yêu, mang niềm hạnh phúc của cô rơi xuống ga nệm hoà cùng vào những giọt máu trinh tiết đỏ tươi...

Anh tiến dần vào sâu hơn...

Ah...

Những tiếng kêu đầy kích thích dục vọng của anh...

Tay cô nắm chặt lấy vai anh....

Anh làm mạnh hơn....

Tay cô lại càng siết chặt lại...

Anh làm nhanh hơn nữa....

Những vết cào đồ ửng xuất hiện trên lưng anh...

Ah... Úm... Sasuke-kun!

Lần đầu tiên cô gọi tên anh mà anh lại thấy kích thích đến vậy...

Anh dùng sức mạnh hơn...

- Xin anh, Sasuke!

.

.

.

ph...

Một chất dịch lỏng bắn ra... chảy trong cơ thể cô....

- Giờ em, Haruno Sakura là của anh rồi... À quên... Uchiha Sakura... anh khẽ nhếch mép cười...

Sakura đã quá mệt để có thể nhớ những gì diễn ra sau đó.... Cô thiếp lịm đi...

Và thứ duy nhất có thể cảm nhận được là vòng tay của ai đó đã ôm chặt cô vào lòng...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 33: Mèo con của anh

Những tia nắng nhẹ nhàng len lỏi qua khung cửa sổ nhà Uchiha đã đánh thức cô gái tóc hồng tỉnh dậy...

Sakura khẽ mở đôi mắt của mình, hé hé nhìn gương mặt thanh tú vẫn còn đang ngủ say bên cạnh. Chàng trai lạnh lùng hàng ngày của cô đâu mất rồi... Ở đây chỉ còn có một anh chàng trông thật hiền và ấm áp làm sao thôi! - Inner Sakura

Cô không thể cử động bởi vì vòng tay của ai đó đang ôm trọn cô vào lòng... Sakura tưởng như chỉ một cử động nhỏ của mình thôi cũng có thể đánh thức chàng trai kia mất T^T Cô có thể cảm nhận được làn da ấm áp của anh đang kề sát cơ thể mình...

-Ồ... Khoan!

Da anh đang KÈ SÁT cơ thể cô... nghĩa là bây giờ.... Đột nhiên nghĩ lại những giây phút “nồng nhiệt” tối hôm qua toàn thân Sakura trở nên nóng bừng >•<

Cô ngước lên nhìn anh... Ồ.. có lẽ đây là lần đầu tiên cô được ngắm nhìn gương mặt anh gần như thế này ( vì những lúc gần nhất chuy toàn nhắm mắt lại =))) Nhìn xem... Hàng lông mi vừa dài vừa cong của anh này... Chiếc mũi cao thanh tú này... Đôi môi hồng đầy quyến rũ kia.... Aizzzzz thậm nào hồi bé anh toàn bị nhầm là con gái thôi Sasuke-kun! T.T

Nhìn thấy anh như vậy khiến cho cô cảm thấy thật thích thú làm sao:))) và sự thích thú đó đã khiến đôi tay nghịch ngợm của cô đang tiến lại gần gương mặt anh...

.

.

”Tch..”

.

Bàn tay nam tính của ai đó đã nắm chặt lấy bàn tay nghịch ngợm của cô...

- Ô... Anh dậy từ khi nào thế!? Sakura ngạc nhiên

- Lông mi của em cứ cọ vào cằm anh...

Em... Em xin lỗi! Anh.. Anh ngủ tiếp đi... Sakura vội vàng định rút tay lại nhưng...

Em phải chịu trách nhiệm về việc em gây ra... Anh mở mắt...

Và không kịp để cô nói thêm gì anh đã trùn trăn lật người lại lên trên cô

Á! Em sai rồi... Em sai rồi Sasuke-kun! Sakura không ngừng bối rối và đỏ mặt nhắm chặt đôi mắt mình lại...

- hn... Anh cười nhẹ... Lấy tay búng vào cái trán đỏ của cô

Em đúng là cô gái phiền phức, Sakura...

Khi cô mở mắt thì đã thấy anh khoác bộ yukata lên người.

Ô... Sakura từ ngạc nhiên rồi... Bối rối... Rồi lại xấu hổ về cái suy nghĩ đen tối trong đầu mình...

Cô trùn chần kín đầu và co lại..

- hn... em không dậy à?

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 34: Mèo con của anh - t2

- không ạ! T^T

- nhất định không chui ra khỏi đó?

- vâng! Sakura trả lời chắc nịch... Làm sao cô có thể để anh nhìn thấy gương mặt mình lúc này chứ ><

Sakura không nghe thấy anh hỏi nữa mà lại nghe thấy tiếng nước chảy trong nhà tắm...

Rồi đột ngột cô cảm giác mình như đang bay lên ==))) vâng... Chính xác là đôi tay của ai đó đang nhấc bổng cô lên cùng cả chiếc chăn bông:))

Anh đặt cô xuống thành của bồn tắm... Kéo chiếc chăn ra khỏi gương mặt của cô... Anh vuốt nhẹ những lọn tóc rối của cô..

Sakura vẫn cuộn chặt và ngại ngùng trước cử chỉ của anh... ( aaaaa đáng yêu vãi mọi ng tưởng tượng đi aaaaa kiểu một con thỏ bông màu hồng >  
< được sói chăm sóc ==)))

- Tôi qua anh có làm em đau lắm không? Vẫn chất giọng trầm ấm quen thuộc

À phải rồi.... Cái lưng cả phần bụng dưới của cô... Cả vai... Cả chân... Ôi cơ thể của cô đúng là “rất-mệt” T.T nhưng cô không thể để Sasuke-kun lo lắng được... vì thế..

Và chưa kịp nói gì thì lớp chăn quấn quanh cơ thể cô đã bị ai-đó gạt phăng ra mất rồi... Và cũng là đôi-tay-của-đó đang nhấc cô lên... nhẹ nhàng đặt cô vào bồn nước ấm((

- Em tắm đi. Tắm xong rồi mặc tạm áo choàng của anh vào. Nói rồi anh đóng cửa phòng tắm lại...

Sakura mỉm cười... Có lẽ cô là người con gái hạnh phúc nhất thế giới này mất T.T



Sasuke-kun của cô đáng yêu quá thôi kyaaaa

.  
.   
.

Sakura bước ra khỏi phòng tắm.

Cô xuống phòng bếp thì đã thấy một tách trà nóng anh đặt sẵn trên bàn và đồ ăn đang được dọn ra

Anh quay lại nhìn cô...

Mí mắt khẽ giật...

Đôi dép trong nhà quá to với bàn chân nhỏ bé... Chiếc áo choàng rộng thùng thình khiến cô càng nhỏ xíu...

Quả thật... Đáng yêu không thể tưởng được... Chắc anh chết mất với cô gái “phiền phức” này thôi\_.

Anh đặt đĩa thức ăn xuống bàn cho cô rồi định rời đi đâu đó thì bàn tay bé nhỏ đã nắm lấy vạt áo anh

- Anh đi đâu thế? Sakura phụng phịu

- Anh phải đến chỗ Naruto. Có người vừa báo cậu ta cần gặp anh gấp.

Vâng... Cô dụi vào lưng anh như một chú mèo con nhõng nhẽo... Vâng thực sự là hôm nay Sakura rất-mệt T.T và quan trọng là cô chả muốn xa anh tí nào...

- hn... Anh sẽ cố gắng về sớm. Anh vuốt nhẹ mái tóc anh đào rồi rời đi.

Không biết có chuyện gì mà 2 người họ gấp gấp thế... Sakura cảm thấy lo lắng..

-----///// end chap -----

Hồ hô các cậu có thấy ông bà này bây giờ ngọt ngào phát hờn không(((( những chap sau là cũng có biến nhưng mà vẫn mùi mẫn méo chịu đc đâu:)))

Vì thế ủng hộ mình nhé ~~~~ đừng có đọc chùa đấy nhớ vote cả cmt ý kiến góp ý khen chê hay dở trao đổi mình sửa nhé:“> cảm ơn mọi người!!!

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 35: Ông bà uchiha !

.  
.   
.

- Vậy à. Tôi hiểu rồi.

Đôi mắt đen lạnh lùng thoáng chút lo lắng

- Mình biết là khó cho cậu nhưng chỉ có cậu mới đủ khả năng làm nhiệm vụ này.

Naruto thở dài.

- hn.... Tôi hiểu

- Thế còn... Sakura? Ngài hokage ngập ngừng

- Tôi đã cầu hôn cô ấy rồi.

- Ehhh?!??? Naruto và Shikamaru không khỏi ngạc nhiên

Vậy... cậu định thế nào?

- Tôi cũng không biết.

Nói rồi anh biến mất khỏi căn phòng làm việc của hokage

- Chết tiệt. Chẳng nhẽ không còn cách nào.... Naruto xoay ghế nhìn ra ngoài cửa sổ

-----

7h tối...

”Cách”

- Sasuke-kun! ~~~

Giọng nói trong trẻo của cô cất lên. Đôi mắt lục bảo lấp lánh khi chào đón anh

- Sao anh về muộn thế. Em đã làm xong món trứng cà chua cho anh rồi này. Anh...

Cô chưa kịp nói hết câu thì vòng tay rộng lớn của ai đó đã ôm chặt cô vào lòng. Đôi bàn tay ấy như đang lo sợ cô gái nhỏ bé trước mặt mình sẽ biến mất

- Sao vậy anh? Sakura ngạc nhiên

- Hn...

.

.

- Vậy... chúng ta ăn cơm nhé Sasuke-kun. Cô nhẹ nhàng

Anh gật đầu

.

.

Suốt bữa ăn anh không nói gì nhiều. Điều đó khiến Sakura càng lo lắng hơn.

.

.

-Đi dạo với anh một lúc, Sakura. Anh đặt tách trà xuống và nói bằng chất giọng trầm quen thuộc

- Vâng. Nhưng em muốn đến một nơi. Sakura tỉnh nghịch

- hn.....

Hai chiếc bóng trải dài trên anh sáng của những ngọn đèn đường. Rồi dừng lại trên một chiếc ghế đá quen thuộc ngày nào

- Anh nhớ nơi này không Sasuke-kun?

Hn...

- Hồi đó anh đúng là đồ ngốc đáng ghét đấy.... Nói rồi mái tóc hồng dựa vào vai anh. Sakura thích cái cảm giác này bên anh. Thật ấm áp và an toàn.

- Anh...

- Sao ạ? Đôi mắt lục bảo trong veo nhìn anh

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 36: Ông bà uchiha ! - t2

Có lẽ anh sẽ đi làm nhiệm vụ một thời gian...

- Vâng?

Có lẽ sẽ tốn khoảng 3, 4 năm.

- Sao cơ à... Đôi mắt lục bảo rung lên

Anh nghĩ em..

- Em nên ở lại làng? Cô nhìn anh

...

- Hay em ko nên đợi anh nữa à?

Hn...

- Nhiệm vụ kéo dài và sẽ có nhiều nguy hiểm.

”Bộp!”

Bàn tay của ai đó đã đánh vào ngực anh.

- Tôi hôm qua anh mới vừa cầu hôn em, anh nhớ chứ?

Nhớ.

- Anh còn gọi em là Uchiha Sakura anh nhớ chứ?

....

- Vậy em... Anh có coi em là vợ của anh không, Sasuke-kun?... Hay em vẫn chỉ là “con đàn ba rắc rối” thôi?

Đôi mắt lục bảo trở nên cương quyết hơn bao giờ hết nhìn thẳng vào mắt anh

Tch... Mọi anh khẽ mỉm cười.

- Anh cười cái gì? Cô tức giận

Anh xin lỗi... Vì trước đây anh luôn coi thường em Sakura. Anh kéo tay cô lại...

Vậy nên bây giờ anh muốn hỏi em, bà Uchiha... Em có thể cùng chồng mình chịu khổ một thời gian không? Anh để cô ngồi lên đùi mình

Những giọt nước mắt khi nãy còn trực trào ra giờ đây chỉ còn đọng lại ở khoé mắt cô kunoichi...

- Đồ ngốc Sasuke-kun!

Không phải là bà Uchiha còn ngốc hơn cả anh sao. Anh vuốt nhẹ mái tóc hồng

- Nhưng yêu anh nhất là được rồi! Cô vòng tay qua cổ ôm chặt lấy anh, dụi đầu mình vào cổ anh

Mai anh sẽ gặp bố mẹ em, Sakura.

Anh

Sẽ

Gặp

Bố

Mẹ

.

.

Sakura cứ tưởng mình nghe nhầm nhưng không...

Cô nói tay ra khỏi cổ anh, đôi mắt lục bảo khá bất ngờ trước những gì anh vừa nói

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 37: Ông bà uchiha ! - t3

Có lẽ anh không kịp cho em một lễ cưới như bao người khác. Nhưng ít nhất anh sẽ xin phép bố mẹ để được lấy em..

- Vâng... Nhưng anh à..

Hm?

Em chưa nói cho bố mẹ biết chuyện của chúng mình... Sakura lo lắng

Không sao.

.

.

----- Sáng hôm sau -----

Cộc cộc cộc...

Ra đây! Ra đây! Tiếng bà Mebuki vọng ra

-Xin ch..

Chào bác...

.

.

Ai đấy bà nó? ông Kizashi vừa hỏi vừa đi ra cửa

- Bố, mẹ.... Sakura từ từ bước ra từ sau lưng Sasuke.

Như hiểu ra chuyện gì. Khuôn mặt ông Kizashi nghiêm lại nói: vào nhà đi

-----

Không khí trong căn nhà rất...ki lạ...

Bà Mebuki thì không khỏi ngạc nhiên

Sakura thì bối rối

Sasuke thì vẫn giữ nguyên thái độ thường ngày

Còn ông Kizashi thì liên tục cau mày nhìn chàng trai trước mặt

- Anô... Con và Sasuke-kun đã tìm hiểu nhau một thời gian rồi ạ....

Con bé này! Sao mẹ hỏi mấy lần mà mày toàn nói không nghĩ đến chuyện có bạn trai cơ mà! Bà Mebuki tức giận

- Thì con... con...

Cô ấy đợi cháu ạ. Sasuke chột lên tiếng

Sakura quay sang nhìn anh với gương mặt ngạc nhiên

Anh gạt nhẹ đầu với cô

Ông Kizashi im lặng này giờ cũng lên tiếng:

- Thế cậu đến nhà tôi hôm nay có việc gì?

Sakura lo lắng đến nỗi chỉ biết bấu chặt hai tay vào nhau

Cháu biết là đường đột. Nhưng cháu xin phép hai bác cho cháu lấy Sakura ạ.

HẢ!????? Bà Mebuki hét lên

Còn ông Kizashi thì có vẻ hơi bất ngờ nhưng vẫn k thôi cau mày

- Cậu nghĩ tôi có đồng ý không? Ông Kizashi nhìn thẳng vào mắt Sasuke

Ồ kia bố... Sakura lên tiếng T.T

- Trật tự. Đây là chuyện giữa những người đàn ông, Sakura.

.

.

Cháu biết, cháu là một thằng tẻ. Cháu cũng biết mình không xứng đáng với cô ấy. Phán bội lại làng, trở thành một nukenin, từng giết hàng trăm người... thậm chí là có lúc cháu đã gây nguy hiểm cho Sakura...

- Vậy tại sao cậu còn muốn lấy con gái tôi?

Vì..

.... Cô ấy là "hoa anh đào" của cuộc đời cháu.

Anh nắm lấy bàn tay đang lo lắng của cô, nhìn thẳng vào Kizashi

Ông khẽ cười mỉm một cái rồi nói: Vậy nếu ta không đồng ý thì sao?

Bố! Sakura hậm hực

Điều đó không quan trọng. Dù bác có đồng ý hay không.... Cháu vẫn sẽ lấy cô ấy. Cháu chưa tưởng tượng ra tương lai sẽ thế nào với một ai khác ngoài Sakura.

Sasuke-kun..!

Sakura nhìn anh... Trái tim cô như đang nở rộ những bông hoa anh đào mùa xuân

.

.

-----

.

.

Sao ông lại quyết định như thế? Bà Mabuki tò mò

Ông Kizashi cười xề xòa:

Bà biết đấy một tộc nhân Uchiha đã vì con gái chúng ta mà đến tận nơi để nói những điều như thế... Thậm chí khi đó cậu ta còn cúi đầu xin tôi. Và quan trọng hơn, qua bao nhiêu năm tôi vẫn luôn biết con bé luôn luôn yêu và hướng về thằng bé đó.

..

-----

Chiều hôm ấy...

Vậy là ở trước cổng làng... Ngài Hokage cùng những người thân cận đã tiễn một đôi vợ chồng đi làm nhiệm vụ xa ... Trên gương mặt người con gái là một niềm hạnh phúc không thể diễn tả còn người con trai thì đang nở một nụ cười nắn nọt.

Đi sớm về sớm nhé ÔNG BÀ UCHIHA!!! Ngài Hokage tóc vàng gào lên

Họ gọi em là bà Uchiha kìa Sasuke-kun!!!

Hn ~

-----

Chúc mừng năm mới mọi người

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 38: “đánh dấu”

Tadaaaaaa, chúc mừng năm mới mọi người <33333 mặc dù bận nhưng phải viết ngay một chap để li xi mọi người đây. Chúc mọi người năm mới luôn khỏe mạnh, vui vẻ, thành công nhé! Và đừng quên ủng hộ au nha ~~~~

- thời gian tới là mấy tháng cuối thi rồi nên mình sẽ cố gắng nhaaa:( nếu khó khăn quá thì mình sẽ tạm không up chap mới trong 4 tháng nữa... Nhưng thì xong một cái là mình sẽ up đều đặn và hoàn luôn. Các bạn nhớ chờ mình nhaa. Cảm ơn mọi người!

Còn bây giờ mọi người thưởng thức truyện vui vẻ <33

-----

- Nhiệm vụ lần này của chúng ta...

Mai tóc hồng khế chần chờ

- Anh được đội Anbu của làng báo rằng họ đã bắt được 1 tên ninja đột nhập có nguồn chakra rất lạ, nhưng họ đã để lọt hai tên. Có thể chúng đã trốn sang làng Mây. Ta cần phải bắt 2 tên đó lại.

Sasuke bình tĩnh giải thích

- Vâng... Nhưng ta có biết ai đứng sau chúng không anh? Cô gái tóc hồng thoáng chút lo lắng

- Hn. Không. Đôi mắt đen sắc lại.

Sakura nắm lấy tay anh, mỉm cười:

- Em chắc rằng mọi chuyện sẽ ổn thôi, vì đó là Sasuke-kun của em mà...~~~

- Tch... Anh khẽ mỉm cười nhìn cô gái bên cạnh mình

.

.

----

---- Tại văn phòng của Raikage ----

- Chà có vẻ Konoha đã hoàn toàn tin tưởng cậu rồi nhỉ? Ngài Raikage xoa cằm nhìn đôi mắt đen sắc lạnh kia
- Tch..Lão già nói hơi nhiều rồi đấy.. Anh đẩy thanh Kusanagi ra khỏi bao của nó
- Sasuke-kun! Cô nắm lấy tay anh rồi lắc đầu. Đôi mắt lục bảo hiện rõ lên vẻ cương quyết
- Ngài Raikage, trong thư Naruto cũng đã nói rõ rồi. Tôi mong làng mây sẽ hợp tác với chúng tôi. Cảm ơn ngài!

Nói rồi Sakura vòng tay khoác lấy chàng trai lạnh lùng bên cạnh mình, kéo anh đi

- Hà... Tên Uchiha đó vẫn ngớ ngẩn như ngày nào!

Ngài Raikage khẽ cười

-----

- Sasuke-kun! Anh cứ nóng nảy thế... Ông ta là Raikage đấy...
- Hn... Anh không quan tâm
- Anh..
- “Đồ ngang bướng khó chịu! Đồ tóc đen xấu xa! Chỉ muốn đấm cho anh một quả thôi” - Inner Sakura
- Trời cũng sắp tối rồi. Chúng ta cần tìm chỗ nghỉ đã.
- Vâng... Sakura hậm hực

.

.

.

- Cho chúng tôi một phòng.
- Vâng thưa quý khách ~~~
- Ở chúng ta có... 2 người mà... Sakura bối rối
- Em có thấy đôi vợ chồng nào ở phòng riêng không, bà Uchiha? Anh cúi xuống thì thào vào tai cô

Khuôn mặt Sakura bắt đầu nóng bừng lên...

“Cộc” anh vỗ nhẹ vào trán cô rồi lấy chìa khoá phòng

Sakura đi sau anh, đôi môi mắt lục bảo cứ nhìn vào chiếc áo choàng của anh, đôi môi cô chợt nở một nụ cười nhẹ... hai má cô kunoichi ửng hồng

.

.

~~~~~

Sau khi nghỉ ngơi cả 2 cùng đến một quán sushi gần đó

- Sasuke-kun! Anh không được bỏ cà rốt chứ ><
- Chúng ngọt. Anh không thích
- Đồ kén ăn như trẻ con. Cô lờn nhẹ anh
- Tch...

Rồi chợt.

Anh nhìn thấy 2 kẻ ăn mặc giống như tên bị bắt ở làng vệt qua quán ăn.

- Sakura, em ở đây đợi anh.

Nói rồi anh cầm thanh kusanagi đuổi theo 2 kẻ lạ mặt

- Ồ... Vâng.... Sakura vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

.

.

- Này! Cô gái trẻ.

Một phụ nữ tầm 30 tuổi gọi cô

- Chị gọi tôi? Sakura tiến lại gần

- Cậu vừa rồi đi là chồng cô đấy hả?

- Vâng... Anh ấy là chồng tôi. Sakura vẫn chưa khỏi hồi hộp khi gọi Sasuke là chồng mình

- humrrr.... Mấy cái thằng đẹp trai như thế rồi cũng phản bội phụ nữ chúng ta thôi!

Bà chị 30 tuổi phàn nàn

- Ồ, Sasuke-kun không phải loại đàn ông như thế đâu >< cô gái tóc hồng liên tục xua tay đầy ái ngại

- Thế hán ta đi đâu cô biết không????

Bà chị 30 tuổi cười khềnh

- Tôi không...

- Đấy! Chắc chắn là đi tìm gái xinh rồi. Thôi uống ly rượu giải sầu này với bà chị này đi nào!!!

Nói rồi bà chị ấy rót đầy một chén cho Sakura

- Ồ... Tôi... Tôi... Sakura bối rối

- Uống một ly với bà chị tội nghiệp đang bị chồng phản bội này không được sao... T.T

-.... Vậy tôi chỉ uống một ly thôi... Sakura dè dặt

Nào.... Cạn ly!!!!!!

“Cạn!”

- oa loại rượu này ngon thật đấy! Sakura thốt lên

- hừ rượu ở quán này là nhất đấy! Bà chị 30 vẫn tiếp tục rót rượu vào ly của Sakura

- Ồ thôi... Chị ơi T.T

Nốt ly này với chị....

“cạch”

Nốt ly này nữa....

Ly nữa này!!!!

.

.

Chị...

----- 1 tiếng sau -----

Khi Sasuke quay trở lại

Anh đã nhìn thấy vợ yêu quý của mình đang nằm gục mặt xuống bàn cùng một người phụ nữ

Đôi lông mày anh giật giật...

Tch...

Đôi mắt đen lạnh lùng nhìn sang cậu bồi bàn

Anh bồi bàn luống cuống:

- Tôi... Tôi không biết gì cả. Cô ấy uống rượu cùng bà chị say sấn kia.... Tôi không biết gì cả:(

- hn...

Vừa nhẹ nhàng bế cô vợ mình lên, Sasuke vừa lẩm nhẩm vào tai cô:

- Uchiha Sakura... Em giỏi lắm

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Tiếp cận

- m..hmmmmmm~~~~~

Đôi mắt lục bảo chớp nhẹ, Sakura đặt tay xoa xoa trán mình

- Chết tiệt... tối qua mình lại uống nhiều quá rồi T.T cô tự nhủ rồi chợt nhận ra mình đã ở trong phòng. Ôi trời làm cách nào mà cô có thể lết lên tận đây chứ...

.

.

Cần một vài giây để Sakura tỉnh táo sau những li rượu hôm qua...

- Sasuke-kun đâu rồi! Sakura sực nhớ ra

Cô hốt hoảng... Nếu anh ấy đã về thì chắc anh đã đưa cô về phòng... Nhưng mà anh ấy đi đâu rồi >< cô quay ra lờ mờ nhẹ anh

Rồi bất ngờ! Cô nhìn thấy thứ gì đó trên cổ anh!

Sakura vội kéo tay anh lại gần. Rồi nhìn anh đầy lo lắng:

- Hôm qua anh đuổi theo ai mà để bị thương thế Sasuke-kun?!

.

.

... Chàng trai tóc đen nhìn cô vợ... thờ dài một cái rồi quay mặt đi...

- Em nghĩ cái vết này có giống bị thương không?

Ý anh là sao... Sakura tiến sát lại gần cổ anh để nhìn rõ hơn...

Ở khoảng cách gần thế này... cô kunoichi nhìn chăm chú cái vết hồng nhỏ ửng đỏ trên cổ anh...

Và rồi... Đôi mắt lục bảo mở to dần...

Những hình ảnh đêm qua tràn về trong tâm trí Sakura....

Cô đã mắng anh..

Sau đó..

Đẩy anh..

Và..

Và.

Kyaaaaa! Hai má của Sakura như bốc khói ... Giá mà có cái lỗ nào để cô chui xuống ngay lúc này! Hối hận... Cô đã hối hận vì đã uống những ly rượu đó... T.T

- Em.. Em xin lỗi! Em.. Em sẽ trị thương và làm chúng biến mất cho anh ngay! Cô kunoichi lòng cuồng

”Bập..”

Bàn tay của ai đó đã giữ chặt lấy bàn tay đang bối rối của cô

- Không cần đâu. Chúng ta còn phải hoàn thành nhiệm vụ Sakura.

- Vâng... Sakura cúi mặt

- Không phải tôi qua chính em nói muốn “đánh dấu” anh là của em sao?

Nhưng..

- Em có thấy chồng mình có chút gì khó chịu không Sakura?

.

.....

- Đồ ngốc này. Anh gõ nhẹ vào trán cô

Sakura xoa trán mình, đôi mắt lục bảo khẽ rung động

.

.

- Hn.. Bà Uchiha có định đi làm nhiệm vụ không đây?

- Có chứ! Anh mới là người phải nhanh lên đây! Cô kunoichi lè lưỡi rồi bước thật nhanh qua trước mặt anh

Tch....

- Tôi qua vì muốn xác nhận và cũng không muốn kinh động chúng, anh đã không nói cho em biết.

Vâng, không sao đâu. Em tin ở anh mà! Cô kunoichi mỉm cười

- Hôm qua anh đã đến được nơi chúng ẩn nấp. Nhưng xung quanh có một lớp kết giới bảo vệ mà rinnegan không thể nhìn thấy được. Có vẻ một tên đã bị thương nên chúng không thể di chuyển xa.

Vậy chúng đến làng ta làm gì, Sasuke-kun?

- Đội anbu đã phát hiện ra chúng khi đang cố vào phòng lưu trữ sách dạy các loại nhẫn thuật cổ.

Thật khó hiểu... Đôi mắt lục bảo hơi cau lại

Rồi 2 người dừng lại trước một hầm đá.

- Là kết giới sao?

- anh đã thử phá vỡ chúng bằng chakra nhưng không thể.

Em nghĩ người tạo ra kết giới này hẳn phải có một năng lực đặc biệt nào đó. Cô gái tóc hồng đảm chiêu

- Một loại kết giới dường như được tạo ra bởi một loại nhẫn thuật cổ. Chàng trai tóc đen tiếp lời

.

.

Kích hoạt 2 con mắt quyền lực của mình, Sasuke sẽ không để tổn thêm nhiều thời gian như vậy nữa. Anh sẽ thi triển Susano để phá vỡ ngọn đồi này.

- Khoan đã! Sasuke-kun! Cô kéo vạt áo của anh

Kết giới đang được mở ra kìa anh!

Màn bảo vệ đã biến mất khỏi cửa hang, thấp thoáng bóng dáng của một chàng trai trẻ

Nhanh như cắt cả cô và anh bật lên phía trước tiếp cận

- Chidori!

Zzzzzzz

- Kaishina!!!!

Một vòng tròn kết giới xung quanh cậu ta, khiến cho chidori không thể xuyên qua

- Ngươi là ai? Đôi mắt đen sắc lạnh nhìn cậu ta

- Cuối cùng thì các người cũng đuổi kịp chúng ta đến tận đây, lũ người rác rưởi.

- Ta hỏi lại, ngươi là ai? Con mắt sharingan bắt đầu chuyển động

Ngươi không cần biết! Vẫn giọng điệu ngang bướng và bất cần

- Tsukiyomi.

Ngươi... Chàng trai mang bộ quần áo của một tộc kì lạ nào đó buông thõng hai tay. Cơ thể cậu ta giờ không thể làm theo ý mình nữa.

- Ta hỏi lại, ngươi là ai? Sasuke hơn gặn giọng lên

.

.

.

- Rui!

Một giọng nữ vang lên đầy sợ hãi từ trong hang đá

- Anh bảo em ở yên trong đó, Nami!

Một lớp kết giới đã được niệm sẵn trong lá bùa lập tức được dựng lên trước hang đá

- Rui... Cơ thể cô gái trong hang đá run lên..

- Khoan đã! Sasuke-kun!

Cô gái tóc hồng chỉ im lặng quan sát từ nãy chột giựt nhẹ áo choàng của chồng mình.

KEKEEEEE sắp đến sinh nhật chị Đào nhà mình rồi mọi ng oiiii

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Sasuke-kun cũng giống em

Anh dừng lại, nhìn xuống bàn tay đang nắm nhẹ áo choàng của mình

- Cô gái bên trong đó có vẻ bị thương, Sasuke-kun!

- Đừng có lại gần cô ấy!!!! Chàng trai gào bên đó gào lên

Sakura tiến lại gần miệng hang đá. Cô gái lùi lại một bước với ánh mặt đầy sợ hãi

- Xin các người đây... Giọng của cậu ta lạc đi, đôi mắt gần lên những vân đỏ

- Tôi sẽ không làm gì tổn hại đến cô ấy đâu. Cậu yên tâm đi! Tôi là một y nhữn, tôi nghĩ mình có thể giúp được cô ấy. Sasuke, anh thừa biết là cậu ta không thể chạy mà đứng không?

Hn...

Sasuke thôi không dùng thuật lên cậu ta nữa. Anh tiến lại gần chỗ Sakura

Chàng trai ngã khụy xuống nhưng vẫn cố vùng đứng dậy chạy đến cửa hang.

- “Tránh xa cô ấy ra!” Cậu ta hỗn hển

Cậu nghĩ có ổn không nếu cứ để cô ấy như vậy? Sakura tiến lại gần hơn

Cậu ta khựng lại... quay lại nhìn gương mặt và cơ thể đang run lên của Nami... cậu nắm chặt tay.... Cúi gầm mặt xuống...

- Để tôi giúp. Được không? Cô kunoichi đặt nhẹ tay lên vai cậu.

Lớp kết giới được mở ra.

Cậu ta vội đỡ lấy người con gái đang thờ từng nhịp hất ra

- Tên em là Nami hả? Sakura nhẹ nhàng nắm lấy tay cô gái

- Vâng... Nami dựa vào ngực chàng trai bên cạnh mình

Còn cậu là?

- Rui. Kazage Rui. Giọng cậu trùng xuống, nhẹ nhàng vuốt mái tóc cô gái bên cạnh mình

Các người đột nhập konoha làm gì? Đôi mắt đen lạnh lùng lên tiếng

- Chúng tôi... Rui ngập ngừng

- Là tôi... Tôi đã để mình bị nhiễm độc bởi một tên lạ mặt... Rui làm như vật là để cứu tôi... Nami yếu ớt lên tiếng

- Tên chết tiệt đó nói sẽ đưa chúng tôi thuốc giải nếu như đánh cắp được tài liệu về con mắt Byakugan. Đôi tay của Rui nắm chặt

Cậu không cần làm như vậy đâu. Tôi biết loại độc này... nhưng có lẽ để chế tạo được thuốc giải sẽ khá tốn thời gian. Sakura lên tiếng

- Tôi có thể tin các người không?

Người có tin hay không thì cô ta cũng sẽ chết nếu không có thuốc giải. Sasuke lạnh lùng nhìn Rui

- Anh... Rui nắm chặt tay

- khụ... một dòng móng chảy ra từ miệng Nami.

Đôi mắt của Rui trở nên hỗn loạn, tay cậu không thể ngừng run

Sakura vội vàng nghe nhịp mạch của Nami.

- Không còn nhiều thời gian nữa đâu! Tôi cần mọi người đi tìm nguyên liệu để chế thuốc giải. Còn tôi sẽ đưa Nami tạm vào hang đá này và dùng chakra trị thương cho những phần nội thương của cô ấy.

Rui dường như không thể bình tĩnh lại. Cậu cứ ôm chặt lấy cơ thể của Nami

- Nếu cậu muốn cứu cô ta thì mau đứng dậy đi. Sasuke lên tiếng

- Tôi sẽ chăm sóc cho cô ấy. Sakura đặt nhẹ tay lên vai Rui.

Sasuke-kun, em cần một chút sừng nai và hoa bạch cốt. Anh giúp cậu ta tìm nhé!

- Hn. Được rồi. Anh sẽ quay lại sớm

Vâng! Tôi sẽ tìm được chúng! Nami, cố lên em nhé... Nói rồi bóng dáng 2 người đàn ông vụt biến mất

Sakura nhẹ nhàng đặt Nami dựa vào hang đá rồi bằng một cách thuận thực, đưa luồng chakra xanh của mình len lỏi vào trong cơ thể nhỏ bé

Hai người đàn ông dễ dàng lấy được sừng nai. Nhưng có lẽ hoa bạch cốt đã làm khó họ. Cả hai cùng đến một hiệu thuốc của căn làng gần nhất. Nhưng chủ quán lại bảo họ vừa mới hết loại hoa đó và rất khó để có thể tìm chúng. Vì chúng rất hiếm và thường mọc ở những vách núi.

Họ đã tìm kiếm hơn 2 giờ đồng hồ vòng quanh khu rừng.

Rui có lẽ đã không giữ được bình tĩnh

-” Chết tiệt! “ cậu cắn chặt răng khiến môi mình chảy máu.

- Cô ta là... Giọng nói lạnh lùng vang lên

- Là người con gái duy nhất tôi yêu thương ở cuộc đời này... Tôi đã định sẽ cầu hôn cô ấy. Vậy mà... tên vô dụng như tôi lại không thể bảo vệ cô ấy. Thật vô dụng..

Sasuke nhìn thấy có gì đó ướt ươn ướt ở khoeo mắt Rui. Rồi anh chợt dừng lại. Nhìn lên trên vách đá cao vút. Một khóm hoa bạch cốt mọc ngược ở đó.

- Là kia phải không????? Rui gào lên. Rồi cậu nhanh chóng bám vào vách đá mà leo lên. Những mồm đá nhô ra cửa vào tay cậu, chảy máu đầy đau đớn. Cậu nghiêng răng và mồ hôi ướt đầm gương mặt

- Hn... Xuống đi. Nói rồi anh dồn chakra xuống chân và leo lên vách núi thẳng đứng kia

Cảm ơn... Rui cầm khóm hoa bạch cốt trong tay

- Hn.. Cứu người thôi. Vẫn cái giọng cụt lùn, nhưng điều ấy lại làm Rui có một cách cảm nhận thật khác về tên lạnh lùng này

.

.

.

Khi 2 người quay trở về hang đá thì đã thấy mặt đất bị tách ra làm một nửa. Bên dưới là 3,4 tên đàn ông kêu la không ngừng

Rui hốt hoảng chạy thật nhanh đến hang đá.

Sakura vẫn đang ngồi trị thương cho Nami một cách bình thản

- Đây... Mấy tên này là ai vậy?

- Một vài tên nhãi nhép thích đi trêu các cô gái trong làng ý mà

- Vậy cái khe nứt khổng lồ này là do ai...?

- Tôi. Sakura quay ra nhìn Rui bằng cặp mắt lục bảo của mình

-.....

- Tch... Đứng sau một nụ cười khẽ nhếch lên từ chàng trai tóc đen. Rồi anh ném một sợi dây xuống vách nứt nói :“ Cho các người rời khỏi đây trong vào 2p, đừng để ta nổi giận “

Đám đàn ông sợ xanh mặt, chỉ biết luống cuống leo lên rồi chạy thật nhanh.

Sakura để Nami lại cho Rui rồi đi pha chế thuốc giải.

Những con sốt và vết hằn trên người Nami đã đỡ hẳn sau khi uống thuốc của Sakura đưa.

Khi đó cũng khá muộn rồi nên Nami đã giữ họ ở lại hang đá. Sakura cũng không ngừng kiểm tra mạch và truyền chakra trị thương cho Nami.

Khi màn đêm buông xuống, cũng là lúc Sakura đã mệt lử. Cô nhẹ nhàng dựa đầu vào vai người đàn ông của mình.

” Cộp..”

Anh búng nhẹ vào trán cô

” ui..” Sakura ngước lên nhìn anh rồi phụng phịu

- Em chỉ giỏi đi lo chuyện bao đồng thôi. Anh thờ dài

- Em là một y nhân mà. Cô cười trêu. Dù có là ai thì mạng sống của bệnh nhân vẫn là quan trọng nhất. Mà anh cũng thế còn gì?

- hn?

- em nghe Rui kể chuyện anh giúp cậu ta với Nami rồi. Ble. Cô lè lưỡi

Thôi ngủ đi cô gái phiền phức này, hôm nay em đã mệt rồi. Anh cời chiếc áo choàng trùm hết lên người cô, rồi vòng tay ôm lấy cô vợ bé nhỏ như một báu vật của riêng mình.

-----.....-----

Thật sự cảm ơn 2 người nhiều lắm! Rui cúi người. Rồi cậu tiếp lời:

- Đây là địa chỉ mà tên đó đã hẹn gặp tôi 2 ngày nữa. 2 người hãy cẩn thận.. vì tên đó nguy hiểm lắm..

- Chúng tôi biết rồi. Cảm ơn cậu. Nói rồi cô kunoichi nắm lấy tay Nami:

Nhất định phải khoẻ mạnh và sinh thật nhiều con nhé!

Sakura nháy mắt

Hả... Rui tròn tròn mắt nhìn sang khuôn mặt đang đỏ ửng của Nami

Chào tạm biệt và nhìn hình bóng của 2 shannin lảng lá đi xa dần. Nami kéo Rui lại hỏi nhỏ:

- Anh Sasuke đó thật là dịu dàng với vợ mình anh nhì.

- Vợ á...? Rui bất ngờ

- Vâng, chị Sakura có đeo gia huy gia đình anh ta trên cổ mà anh.

Hơ... Rui chợt mỉm cười. Cuối cùng thì anh cũng đã hiểu cái câu “ Có chút đồng cảm với cậu” khi ở trong rừng với Sasuke.

-Tên đó... thật không tệ

-----/------

Chắc bây giờ đến hết tháng 6 au k up đc chap mới đâu nhé:(huhu ôn thi đại học gì mà áp lực:(mất sung ng đen xì lại((((btw những lúc rảnh rồi là nghĩ về anh chị thế là lại yêu đời:) mong mọi ng sẽ luôn ủng hộ mình nhé.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Sakura... 12 tuổi ?!

- Còn 2 ngày nữa để chúng ta đến chỗ hẹn của tên đó, Sasuke-kun?

- Hn. Ta phải đi qua ngôi làng rồi băng qua một cánh rừng nữa mới tới được. Anh trả lời một cách nhanh nhẹn rồi bật mạnh hơn về phía trước

Quả nhiên... Chàng trai của cô lúc nào cũng là một ninja nhạy bén. Sakura tự cảm thấy tự hào về người chồng của mình.

.
. .
.

Chẳng mấy chốc cả hai đã đến được một ngôi làng nhỏ. Và thật kì lạ, tất cả những ai mà họ gặp đều “nhỏ”, mà chính xác hơn chỉ là những đứa trẻ tầm 12,13 tuổi.

- Sasuke-kun anh có thấy...

- Anh biết rồi. Cần thận một chút. Nói rồi anh đi chậm lại và giữ khoảng cách gần lại vợ mình hơn.

Một vài đứa trẻ lớn đi nhặt củi nhìn thấy 2 người họ... Với một vẻ mặt bất ngờ và có phần hốt hoảng. Cậu bé lớn hét to:

- Có hai tên cao lớn lạ mặt đột nhập vào làng!!!!!! Mau gọi Ses-sama đi!!! Aaaaaa!!!!

Phì...

Nhìn cái tướng hốt hoảng của cậu bé, Sakura không nhịn nổi cười. Cô tiến lại gần cậu nhẹ nhàng nói:

- Đây cậu bé, tụi chị chỉ đi qua đây thôi. Bố mẹ của tụi em đâu rồi?

Bập.

Cậu bé gạt bàn tay của Sakura đang định đặt lên vai mình. Ses-sama không cho phép ai được nhắc đến từ “bố mẹ” ở đây! Kẻ nào vi phạm đều sẽ bị phạt. Các người mau theo ta đến chịu phạt với ngài!

Nói rồi cậu bé gọi thêm vài đứa chạy đến đằng sau.

- Chúng ta theo lũ trẻ này được không? Em thấy nơi này hơi kì quái, Sasuke-kun..

- Hn. Anh gật đầu theo ý vợ mình

Mấy đứa trẻ dẫn hai người tới một cánh rừng gần đó.

Rồi thoát một cái, chúng chạy biến đi vào trong rừng.

- Uỳnh... Uỳnh...

Tiếng bước chân nặng nề của một con vật nào đó tiến lại gần hai người

Sasuke nhanh chóng kéo Sakura ra sau lưng mình.

Và... Một con gấu khổng lồ xuất hiện.

Một cánh tay to bự của nó chuẩn bị đập xuống thì nhanh như cắt, Sasuke bật lên, đá vào chính giữa khuôn mặt nó. Con gấu lăn kềnh ra ngã. Rồi nó lồm cồm bò dậy với vẻ mặt hung hãn hơn. Ngay khi anh vừa định cho nó một cú “chốt” thì...

- Sasuke-kun!!!!!!

Một con quạ khổng lồ bay xuống quắp lấy Sakura bay lên trời.

Chết tiệt. Anh triệu hồi chim ưng của mình, nhanh chóng bay theo con quạ đen.

- Shannaroo! Sakura dùng nắm đấm của mình để con quạ phải thả mình ra. Nhưng đột nhiên, con quạ biến mất và cô cũng biến mất trước mặt Sasuke.

- Con mắt Sharingan quyền lực được kích hoạt một cách đầy nóng vội. Anh luôn như thế mỗi khi Sakura để lạc mất Sakura.

Anh có thể cảm nhận được chakra của cô đâu đó gần đây. Anh cùng chim ưng của mình bay quanh khu rừng.

- Kìa rồi! Anh nhanh chóng bật xuống và tìm kiếm luồng chakra quen thuộc. Mái tóc hồng đặc trưng đang nằm tựa vào một gốc cây. Sasuke vội vã tiến lại gần cô. Rồi anh chợt khựng lại

.

.

.

- Hình dáng người con gái của anh khi còn nhỏ? Đôi mắt anh không giấu nổi sự kinh ngạc.

Là mái tóc dài đó. Là gương mặt đó.. gương mặt khi 12 tuổi đã khóc hết nước mắt để giữ anh ở lại...

Kỉ ức của những năm tháng ấy chợt ứa về, một cảm xúc gì đó đau nhói chạm vào trái tim anh.

Sasuke chần chừ rồi tiến lại gần mái tóc hồng.

- Sakura... Anh khẽ chạm nhẹ vào gương mặt nhỏ bé ấy.

Đôi hàng mi khẽ lay động. Bàn tay bé nhỏ của cô bé tóc hồng dụi nhẹ mắt mình...

Màu mắt lục bảo trong vắt quen thuộc mở ra chạm với ánh mắt của anh.

- Anh là...! Cô bé tóc hồng hốt hoảng thu mình lại trước người lạ.

Sasuke tắt con mắt Sharingan đi và để tóc mái che đi con mắt Rinnegan quyền lực. Màu mắt đen sâu thẳm nhìn thẳng vào đôi mắt lục bảo.

- Em là... Sakura?

- Vâng... Tôi là Sakura, còn anh là...? Bằng chất giọng run run, Sakura dò hỏi người lạ mặt trước mình

- Uchiha Sasuke.

- Tại... Tại sao tôi lại ở đây? Tôi... Tôi đang đi hái thuốc cho Ses-sama mà...

Em thực sự không biết tôi?

- Tôi... Không?!!! Nói rồi, Sakura vùng bỏ chạy khỏi Sasuke.

Em đứng lại cho tôi. Anh nhanh chóng giữ lấy cánh tay bé nhỏ

- Đau! Anh bỏ tôi ra!

Chợt nhận ra mình đã hơi mạnh tay, anh nói lỏng cô tay cô.

Rồi bất chợt

"Ngộp..."

"Sakura bé nhỏ" dùng hết sức mình cắn thật mạnh vào cánh tay to lớn đang giữ mình lại. Cô dùng hết sức mình nghiêng thật chặt....

Một vài giọt máu chợt rơi xuống....

Haha dù bảo bạn ôn thi nhưng mỗi khi rảnh lại tràn đầy cảm hứng sáng tác:))) không thể kiềm chế nổi:))) các bạn ơi hãy luôn ủng hộ Ao-chan nhé. ~~~~ yêu mọi ng nhiềuuuuu

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Loài hoa của em: sakura

Tách...

Một giọt máu khế rơi xuống mặt đất

Sakura chột thả bàn tay rộng lớn đang kéo mình ra.

- Sao anh... Đôi mắt lục bảo khế rung lên khi nhìn vào con mắt đen đầy kiên định kia.
- Sao anh lại đứng yên, sao lại không đẩy tôi ra?
- Để em có thể ngoan ngoãn ở bên tôi thì thế này có là gì. Sasuke khế nhếch môi
- Đồ dờ hoi... Cô bé tóc hồng lắm lắm rồi vội xé tạm một mảnh áo nhỏ, cuộn lại nơi bị chạy máu
- Xin lỗi... Tôi không cố ý. Là vì tôi không quen anh mà anh lại cứ...

Nghe đến 4 chữ “tôi không quen anh” thì trong lòng Sasuke, một cái gì đó vô cùng khó chịu lên. Cho dù anh biết, Sakura chỉ là đang trúng phải một loại thuật kì quái nào đó. Nhưng cái cảm giác khi người con gái của mình đang sợ hãi và trốn chạy như vậy, quả thật là không dễ chịu. Anh phải mau chóng để cô ấy trở về... Nghĩ rồi anh cất tiếng:

- Cái tên mà em vừa nhắc... Ses-sama gì đó, hẳn là ai?
- Đó là chủ nhân của cả ngôi làng này. Ngài ấy chỉ bằng tuổi em thôi, nhưng ngài ấy rất tuyệt vời. Anh có muốn gặp ngài ấy không?
- Hn...
- Cái chữ “hn.” Khó chịu đây của anh là ý gì? Thật khó hiểu. Đôi mắt xanh hơi cau lại nhìn anh
- Hn! Em không cần biết. Sasuke thở dài, khế nhếch môi lắm lắm: dù có nhỏ lại đi chăng nữa thì vẫn là một cô bé rắc rối, Sakura.
- Muốn đến được chỗ Ses-sama thì chúng ta phải leo lên được ngọn núi phía bên kia, có khi phải mất cả nửa ngày đấy ạ... Cô bé tóc hồng than thở
- Được. Cứ đi thôi. Đôi mắt đen vẫn cương quyết.
- Hây... Mái tóc hồng khế thở dài: Vậy ta đi thôi ~

Suốt gần một tiếng đồng hồ trôi qua, vẫn theo thứ tự không đổi, cô bé 12 tuổi đi trước, chàng trai tóc đen cẩn thận theo sau và không quên lúc nào cũng hướng mắt về cô gái bé nhỏ.

Chợt Sakura dừng lại, bất ngờ:

- Thôi chết, cây cầu ở giữa bắc qua hai vách núi phía trước bị đứt rồi. Làm thế nào bây giờ???
- Tiếp tục đi.
- Cái gì???
- Anh có làm sao không? Vách núi thì cao, phía dưới còn có cả một con sông nhỏ nữa...
- Lên đây. Sasuke ra hiệu cho cô bé trèo lên lưng mình
- Ồ làm gì...
- Ta bảo em leo lên đây.

Không cần chừa thêm, đôi tay rắn chắc đã nhanh nhẹn nhấc bổng Sakura lên, khiến cô hoàn toàn lọt thỏm trong vòng tay anh.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Bởi vì đó là gia đình

Sâu trong rừng, một căn nhà với thiết kế khá kì quái hiện ra phía trước.

- Kia rồi! Chỗ ở của Ses-sama ở đó.

Cô bé tóc hồng nhanh nhẹn dẫn đường.

Sasuke thận trọng bước đi sau, anh không cảm nhận được một luồng chakra lạ nào ở nơi này.

Đây cánh cửa ngoài căn phòng rộng nhất, một tấm rèm lớn chắn ngang hiện ra. Đằng sau là bóng của một ai đó.

- Thưa Ses-sama, có người muốn đến gặp ngài ạ.

Người đằng sau tấm rèm ra hiệu cho -Sakura lại gần mình.

Nhưng ngay khi cô bé tóc hồng định bước đi, một cánh tay lớn đã ngăn cô lại.

- Em phải luôn ở sau tôi, Sakura!

- Ồ nhưng tôi...

Người bên trong tấm rèm vẫn tiếp tục ra lệnh cho Sakura

Đôi mắt của Sasuke đăm lại, anh nắm chặt tay của Sakura, cất lên chất giọng lạnh lùng đặc trưng:

- Đây là cơ hội cuối cùng ta cho người.

- Ta nghĩ anh nên suy nghĩ lại về điều đó.

Một giọng nam lạnh lạnh từ bên trong tấm rèm. Cậu ta bắt đầu lăm nhăm cái gì đó

Xoạt...

Cô bé tóc hồng sau anh chột ngả về phía sau

- Sakura!

Anh kịp đỡ lấy cô. Đôi mắt lục bảo đã nhắm lại, cơ thể cô không cử động nữa. Nhưng nhịp thở thì vẫn còn...

Có lẽ không thể bình tĩnh hơn được nữa, con mắt sharingan trở nên sắc lạnh hơn lúc nào hết.

- Chidori!!!!

Những tia sét vọt đến xé ngang tấm rèm.

Khuôn mặt của một đứa trẻ hiện ra. Cậu ta nhìn Sasuke với một đôi mắt màu xám, có cái gì đó sâu thẳm và buồn bã tương đồng với đôi mắt đen của anh ngày trước. Điều đó khiến Sasuke khá bất ngờ.

- Ta đã định để 2 người qua vậy mà 2 người lại nhiều chuyện như vậy.

Cậu bé với đôi mắt xám chếp miệng

- Để cô ấy trở lại như lúc đầu.

Sasuke kề sát thanh kusanagi và cổ cậu ta

- Hà... Những kẻ to xác lúc nào cũng vội vàng và độc ác quá. Anh thử nghĩ xem nếu ta chết thì cô ta có thể trở lại như lúc đầu được không?

- Ta có thể dễ dàng đi vào sâu trong tâm trí người và phá hủy nó đấy, nhóc con.

Sasuke khẽ nhếch mép

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Về bên anh, sakura

Đã 2 giờ đồng hồ trôi qua kể từ lúc Kyou giải thuật lên người Sakura. Nhưng cơ thể cô lại chẳng có tí thay đổi nào cả. Bên cạnh đó có một kẻ không ngừng sốt ruột.

Anh hết nhìn chăm chú gương mặt “trẻ thơ” của cô vợ mình, rồi lại phát ra những tiếng “hư” đầy lo lắng.

.

.

- U... Uhm...

Đôi mi của cô bé tóc hồng khẽ rung lên. Sakura dụi nhẹ mắt.

Ngay khi cặp mắt lục bảo vừa mở ra thì gương mặt của ai đó đã lấp đầy nó.

- ya!

Sakura bé nhỏ khá bất ngờ khi khuôn mặt “ai đó” lại sát đến như vậy.

- Anh làm gì thế?

- Tch...

Sasuke thở dài. Rốt cuộc thì Sakura của anh vẫn luôn là một cô gái rắc rối. Nghĩ đến lời dặn của Kyou, Sasuke hít một hơi thật sâu...

- Em còn nhớ tôi đã từng nói, hoa anh đào là loài hoa của em chứ?

- Vâng? Thế thì sao ạ?

Anh tiến lại gần cô bé tóc hồng.

- Cộp!

- Á! Đau quá. Cái anh này sao lại búng trán tôi

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Anh Sẽ “phạt” Em

Về bên anh, Sakura.

.

.

- Giọng của Sasuke-kun? Anh ấy đang gọi mình..?

.

-Môi mình ảm quá... Là thứ gì...?

Mi mắt của Sakura khẽ rung nhẹ khiến cho Sasuke có thể nhận ra... Nhưng anh vẫn không có ý định dừng nụ hôn lại. Ngay cả khi cô vợ của anh đang dần trở lại với “trạng thái ban đầu”.

Cho đến khi đôi mắt lục bảo bất ngờ mở ra, anh mới dừng lại.

- Sasuke-kun!

Cô gái tóc hồng thấy hơi choáng váng và bất ngờ...

Vừa rồi... hình như là Sasuke đã hôn cô... Hôn nữa lại là một nụ hôn rất dài.

Sakura với khuôn mặt ửng đỏ, khẽ kéo vạt áo của chồng mình:

- Vừa rồi... đã xảy ra chuyện gì thế anh..?

.

.

- Tch... Em không nhớ gì?

Đôi mắt của Sasuke khẽ nheo lại

- Em chỉ nhớ là mình đã bị ngã ở đâu đó. Bộ em bất tỉnh đến tận bây giờ ư?!!?

Cô kunoichi thốt lên

- Hn...

Sasuke trở về với bộ mặt và phong thái hàng ngày của mình. Anh không nói câu nào mà đi thẳng về con suối phía trước

Sakura vẫn không thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Như vừa nghĩ ra gì đó, cô bước nhanh hơn đến chỗ anh

- Chúng ta có kịp đến chỗ hẹn không, Sasuke-kun?

- Mặt trời bắt đầu lặn rồi, nơi đó cách đây không xa. Mai ta có thể khởi hành được. Em ở đây nghỉ ngơi đi, anh đi quanh khu này xem sao.

- Vâng...

.

.

.

- Ano... Sasuke-kun..

- Sao thế?

- Em có thể mượn áo choàng của anh được không..? Có lẽ lúc ngã túi quần áo của em bị vướng ở đâu đó rồi..

- Đây em cầm đi.

Nói rồi Sasuke vọt biến mất

Sakura cảm thấy trong người rất khó chịu. Cô cần phải đi tắm ngay bây giờ!!!

Bộ trang phục hàng ngày được cởi bỏ khiến Sakura thấy thật nhẹ nhõm. Cô gái tóc hồng bước xuống con suối trong vắt. Làn da trắng mềm mịn được thả mình trong dòng nước suối thanh khiết.

- Thật thoải mái!

Cô kunoichi thốt lên.

Sakura vui vẻ gội sạch mái tóc của mình rồi lấy vài cánh hoa nhài bên bờ thả xuống con suối. Một mùi thơm thoang thoang vô cùng dễ chịu tỏa ra.

- Soạt!

- Ai vậy?!

Sakura giật mình quay lại.

Và cô thấy một bóng dáng cao lớn quen thuộc.

Có lẽ không chỉ Sakura bất ngờ mà ngay cả Sasuke cũng vậy. Cho dù giờ đây Sakura đã trở thành Uchiha Sakura...

Ánh mắt sắc lạnh của anh thoáng chút bối rối và rung động trước hình ảnh đó. Anh hắng giọng nhẹ:

- Hn... Có lẽ anh quay lại hơi sớm.

Nói rồi chàng trai tóc đen đưa chiếc áo choàng lại gần cô vợ mặt đang đỏ ửng của mình.

- Anh sẽ nhóm lửa. Vậy nên... em cứ mặc nó vào đi.

Mặt của Sakura nóng như muốn phát nổ. Cô vội lấy chiếc quần “chip” duy nhất còn lại trong chiếc balo của mình rồi mặc chiếc áo choàng rộng vào.

Tiến lại gần nói Sasuke đang nhóm lửa. Sakura hít một hơi thật dài rồi ngồi cạnh anh.

- Lạnh không?

- Em không sao.

Anh khẽ liếc nhìn mái tóc vẫn còn ẩm... Đôi môi vẫn còn hơi sưng vì nụ hôn khi nãy... Và cả cơ thể của bé nhỏ đang mặc chiếc áo choàng rộng của mình... Mùi hương nhè nhẹ của hoa nhài và mùi hương của Sakura lấp đầy tâm trí anh.

Như đang kìm nén, anh cầm chặt hơn cành củi trong tay mình.

- Sasuke-kun...

- Hn?

- Rốt cuộc thì khi ấy đã có chuyện gì xảy ra vậy anh????

Sakura kéo chặt cánh tay chồng mình

- Là em thật sự quên hay em đang cố hành hạ chồng mình thế?

- Nghĩa là sao... ạ?

Bộp.

Cành củi trong tay anh đã rơi xuống đất. Gương mặt thanh tú lạnh lùng kẻ sát lại Sakura.

- Vợ anh đã không nhận ra anh.

Bàn tay của Sasuke vuốt nhẹ những lọn tóc ẩm

- Và cô ấy còn cự tuyệt anh... ngay khi tối hôm trước còn nói muốn “phạt” anh...

Đôi mắt lục bảo trở nên bối rối. Những hình ảnh của đêm cô say rượu nói những gì... và cả những gì vừa xảy ra chợt ùa về....

Cô... chết chắc với anh rồi..

Sakura khẽ nuốt nước bọt trước gương mặt lạnh lùng kẻ sát mình.

- Uchiha Sakura, em đã “hành hạ” chồng mình như thế nào em biết rồi chứ?

- Vâng... em...

- Đừng nói xin lỗi. Vì anh sẽ “không để em yên” tối nay đâu, bà Uchiha.

Một cái đẩy nhẹ đã khiến cho anh hoàn toàn nằm trên cơ thể cô.

Ánh mắt của anh sâu đến mức Sakura cảm tưởng mình có thể bị mắc kẹt trong đó. Đôi tay bé nhỏ run run nhẹ nhàng quàng vào cổ anh, rồi luồn sâu vào mái tóc đen của anh...

- Em... Sẽ không thể nữa... Em sẽ “đền bù” cho anh....

Nhìn gương mặt đỏ ửng của Sakura. Chúa ơi không gì có thể diễn tả cảm hết cảm xúc trong anh lúc này. Tại sao cô ấy lại có thể đáng yêu như thế chứ?

Dường như tất cả sự kìm nén trong Sasuke đã bộc phát hết ra.

Anh bắt đầu hôn Sakura, một nụ hôn cháy bỏng.

Đôi mắt lục bảo khép lại, hạnh phúc tận hưởng cảm xúc tuyệt vời này.

- U... um...

Chiếc lưỡi của Sasuke bắt đầu di chuyển. Sakura không còn né tránh anh như lần đầu tiên, cô cũng đáp lại anh, không quá mạnh mẽ nhưng lại thật dịu dàng và khao khát. Hai chiếc lưỡi tìm đến nhau, quấn lấy và thăng hoa.

- Ha...

Cơ thể của Sakura bắt đầu có phản ứng. Cơ bụng cô giật nhẹ. Hai tay Sakura quàng chặt lấy anh hơn.

Và có vẻ như Sasuke cũng cảm nhận được điều đó. Đôi tay anh nhanh chóng luồn vào tấm áo choàng, chạm nhẹ đến chỗ đang nhạy cảm nhất của Sakura

- A... A....

Chính Sakura cũng cảm thấy bất ngờ với phản ứng của mình. Cô vội lấy tay để ngăn lại những tiếng kêu đầy khiêu gợi

Sasuke thấy vậy liền dùng chiếc lưỡi của mình liếm những đầu ngón tay ấy khiến cho Sakura giật mình

Anh muốn nghe nó... Anh muốn thưởng thức tất cả...

Và sau câu nói ấy, bàn tay phía dưới của anh đã khéo léo ấn mạnh hơn vào nơi đang ẩm ướt của Sakura

- Ah... Sasuke-kun!

- Âm thanh tuyệt vời này của em, nhất định chỉ có anh được nghe nó, Sakura

Ngón tay của Sasuke tiếp tục ấn sâu và nhanh hơn nữa

- U...

Sakura bắt đầu thở dốc hơn, gương mặt đỏ ửng vì nóng...

Ngón tay ấy cuối cùng cũng quyền luyện mà rút ra khỏi nơi nhạy cảm.

Vẫn là một nụ hôn dài và đầy khao khát, anh muốn nhiều hơn nữa. Bàn tay nghịch ngợm của anh lại chu du trên cơ thể của Sakura

- Hn... Hôm nay em đã không mặc nó?

Sasuke nở một nụ cười khênh

- Không phải... Vì nó đã bị ướt mà em... lại làm mất túi quần áo nên... nên

Ah!

Bàn tay to lớn có phần hơi thô ráp do luyện tập của anh bóp chặt lấy đôi gò bồng đảo của Sakura. Bên trong lớp áo choàng là một bộ ngực trắng ngần tròn trịa.

Sasuke hất tung chiếc áo choàng rộng lớn đang cản trở mình ra khỏi cơ thể Sakura. Giờ đây cô vợ của anh chỉ còn mặc một chiếc quần lót mỏng đã hơi ướt

Một tay nâng gương mặt của Sakura rồi tiếp tục dùng lưỡi quấn lấy môi cô, một tay anh đùa giỡn với nụ hoa đỏ hồng trên đôi gò bồng đảo.

Sasuke véo nhẹ vào nụ hoa đang cương lên của vợ mình

- ah...

Hành động đó đã thực sự kích thích Sakura. hai bàn tay bé nhỏ khéo léo cời từng nút áo của anh, những cơ bắp của đàn lộ ra. Dưới bầu trời đêm với những vì sao tinh tú, Sasuke của cô thực sự trông như một vị thần oai phong.

Sự vuốt ve... Những cái động chạm kích thích của vị thần ấy đã khiến Sakura không làm chủ được mình nữa. Một cái gì đó trong cô đang cháy âm ỉ... vô cùng khó chịu

Sakura chân chừ nhấc đôi tay đang vuốt ve eo mình rồi đặt vào nơi cô đang nhạy cảm nhất... Âm ướt và khó chịu nhất...

Sasuke nhìn cô với con mắt đen sâu thẳm... cô nhìn anh với đôi mắt lục bảo trong veo đầy sự khẩn khoản van nài.

Anh hiểu chứ, cơ thể cô đang khao khát sự vuốt ve của anh, và chính anh cũng muốn nó đến phát điên rồi, nhưng anh muốn Sakura chủ động, anh muốn người con gái của anh phải khao khát tình yêu của mình... và cô ấy cuối cùng cũng đã thể hiện điều đó ra rồi.

Không cần chờ thêm một tích tắc nào, chiếc quần lót mỏng đã bị anh xé văng. Ngay khi những ngón tay của anh vừa chạm sâu vào một lần nữa, cơ thể Sakura đã có sự co thắt dữ dội, những nhịp thở hắt ra của cô khiến Sasuke không thể nào dừng lại. Anh có thể cảm nhận nơi đó của Sakura đang chặt lại và co thắt mạnh hơn sau mỗi lần anh đưa ngón tay của mình vào

- E... Em... Umm....mmmmmm muốn nó, Sasuke-kun!

- Umm... U'.....

- Xin anh.... Sasuke-kun!

.

- Phải rồi, em hãy luôn gọi tên anh như thế, Sakura

Anh rút ngón tay ra khỏi bên trong cô, rồi bắt đầu đưa vật cương cứng của mình vào, bình tĩnh nhưng cũng rất mạnh mẽ như chính con người anh.

Sakura bầu chặt lấy tay và lưng của anh, những tiếng nấc và kêu đầy khiêu gợi vang lên khắp màn đêm.

- Á!.... U'.....!

Vật cương cứng ấy cứ liên tục di chuyển trong cơ thể Sakura

Anh làm mạnh hơn và nhanh hơn nữa

- A... a...a..... a.....

- Em...a... em đ.... đau... Sasuke-kun...

Anh vẫn tiếp tục đẩy mạnh hơn, đôi tay nắm chặt đã nghiền nát đồng lá cây bên cạnh

Móng tay của Sakura không ngừng bầu chặt lấy đôi vai rộng lớn của anh, nhưng anh không hề cảm thấy gì mà chỉ tiếp tục hôn say đắm gương mặt đáng yêu và kêu gọi kia

- Nnnnnnnn..... Mmmmmmmmmmm

Sakura dường như không thể chịu đựng được sự quyến rũ chết người này. Cô tách đôi môi sưng mọng của mình ra khỏi môi anh

- Sasuke-kun... e.. em không chịu nổi nữa... ha.... Ah...ah....

- Anh nói rồi anh sẽ không nhường em nữa đâu!

Tiếp tục đâm nhanh hơn, rồi chọt. Sasuke mút mạnh núm hồng của Sakura khiến cơ thể cô cong lên, đôi tay cô không chỉ bầu mà còn cào một vết dài trên lưng anh

- Tch....

- Em xin..lỗi

- Không sao, anh yêu em

- Em.... Yê..u.. Anh! Ah....

Sasuke mỉm cười

- Anh tới rồi, Sakura

Mmmmm.....

- Á!.....

Phụt!!

Một chất dịch trắng bắn ra một cách đầy mạnh mẽ như chủ nhân của nó hoà lẫn với thứ nước ẩm ướt chảy trong người Sakura...

Khắp màn đêm bao trùm là những tiếng thở dốc của đôi vợ chồng trẻ.

Anh quay sang vuốt nhẹ gương mặt người con gái của mình, kê đầu cô gối lên tay.

Sakura núp chặt vào lòng anh, da thịt của hai cơ thể chạm sát vào nhau, cô đã luôn nhớ mùi hương nam tính của anh.

- Sasuke-kun..?

- Hm?

- Em yêu anh.

- Tch... Anh biết rồi. Ngốc.

- Hi...

Sakura cười nhẹ rồi nghịch vôn về mấy sợi tóc của anh

- Anh cần đi tắm. Mà... Em cũng cần tắm lại chứ, Sakura?

Anh nhếch nhẹ môi

Chỉ với cái gật của cô gái tóc hồng, anh đã nhắc bóng cô lên.

Trên con suối trong vắt, bóng dáng của mặt trăng đang lơ lửng trên mặt nước cùng lấp lánh với ánh sáng của những ngôi sao trên bầu trời đêm, một tộc nhân Uchiha tưởng như máu lạnh, độc ác và hắc hắc đang âu yếm ôm chặt người vợ của mình.

- Soạt...

- Anh làm gì thế Sasuke-kun?

- Anh quên một việc.

- Việc gì à?!.._.

Anh không nói gì mà đột ngột cúi xuống dùng môi hôn lên bầu ngực trái của Sakura

- Kya...

Gương mặt của Sakura lại nóng ran... Cơ thể cô cũng mềm nhũn rồi...

- Đây là gì ạ???? Sakura bối rối

Một vết hôn đậm lên ngực trái của cô đỏ ửng

-Đét đánh dấu em là của anh Uchiha Sakura. Sau này và mãi mãi.

Sakura mỉm cười, tiến lại gần anh hơn, kiễng nhẹ chân dưới làn nước, cô hôn anh, nụ hôn của hạnh phúc.

- Đây..

- Dạ?

- Em lại định quyến rũ bản năng của anh tiếp đây à?

- ơ... không mà!!!!

- Thế vợ mình không mặc gì, áp sát cơ thể của cô ấy vào mình, rồi lại hôn một cách gợi cảm như thế, chẳng nào chịu được?

- em. em....

- Haha. Uchiha Sakura, chồng đây sẽ giúp em

- Á.....!!!!!!

----- end chap-----

Lần đầu tiên viết một chap dài hơn 2000 chữ thế này. Bằng luôn cả 2 chap rồi nha!!!!!! Kekekeeeee lần trc các ông bảo k đủ hot, thế này đã hot chưa:)))))) đó các ông biết tiếp theo sẽ là gì hohooooo

Chương 46: Sự trở lại của otsutsuki

- Tch... Sakura, lá còn ở trên tóc em này.

.

- Dạ...?!?

Chất giọng trầm quen thuộc đã đánh thức Sakura vào buổi sáng hôm nay. Đôi mắt lục bảo khẽ mở và chạm ngay với ánh mắt đen láy bên cạnh đang nhìn mình.

- Sasuke-kun... Anh nhìn gì vậy?

- Hn. Để yên thế này một chút nữa thôi.

Sakura khẽ đỏ mặt. Cô dụi vào lớp áo choàng rồi vòng tay, ôm nhẹ lấy người đàn ông của mình, nói nhỏ đủ để chỉ cô và anh nghe thấy:

- Em yêu anh, Sasuke-kun.

Một nụ cười nhẹ trên môi chàng trai tóc đen. Con mắt đen sắc lạnh và sâu thẳm ánh lên sự bình yên và hạnh phúc đến lạ lùng. Đặt một nụ hôn lên trán vợ mình, giọng Sasuke khàn trầm:

- Chúng ta phải đi thôi. Ta nên đến trước chúng, Sakura.

- Vâng!

Trong khi Sasuke đang kiểm tra lại vũ khí và thám thính địa hình xung quanh, cô kunoichi tóc hồng cũng vội "thoát" ra khỏi lớp áo choàng để mặc thường phục hàng ngày. Nhưng khi Sakura kéo chiếc áo của mình lên, đôi mắt lục bảo khẽ bối rối bởi sự xuất hiện của một vết bầm nhỏ trên bầu ngực mình...

- Là... Tôi hôm qua...

Sakura thấy mặt mình nóng ran, nóng đến mức cô phải lấy tay của mình để che lại

- Sasuke-kun à...hic...

.

.

- Sakura!

- Vâng em chuẩn bị xong rồi đây ạ!!!!

Nơi hẹn của Rui và những kẻ lạ mặt là trên đỉnh của ngọn đồi này. Sasuke và Sakura đã sẵn sàng và đứng bên cạnh một hang đá.

- Vụt!....

Sasuke chuyển đổi con mắt của mình sang trạng thái Sharingan và cảm nhận luồng chakra vừa vụt qua bằng con mắt Rinnegan.

Đó là một luồng chakra lạ.

Không! Có một kẻ trong số đó đang có nguồn chakra khá tương đồng với một kẻ mà anh, Sakura và Naruto đã từng tiêu diệt:

KAGUYA!

.

- Căn thận, Sakura.

Mặc dù lời nói và ánh mắt của anh khá bình tĩnh, nhưng Sakura có thể cảm nhận được thứ gì đó đang bất ổn trong lòng anh

Xoạt.

Một nhóm người mặc trang phục trắng đang tiến dần đến chỗ họ

- Có vẻ là tên nhãi đó không làm được việc rồi thưa ngài.

Một tên to lớn ngoài cùng lên tiếng

- Dù có hay không có bạch nhãn thì đội quân của chúng ta vẫn sẽ được hình thành. Chúng ta sẽ không thất bại như tên Toneri ngày đó!

Tên được gọi là “ngài” lớn tiếng

- Toneri? Là tên đến từ mặt trăng khi ấy?

Sakura khẽ nhú mày

Sasuke đã bắt đầu thi triển Chidori. Anh cần phải tìm hiểu những tên này, anh có những linh cảm xấu về chúng và kế hoạch của chúng.

- Chidori!

- Sasuke-kun, chúng biến mất rồi!

- Chết tiệt!

- Sao chúng có thể biến mất trong vài giây được?!

- Chúng đã tạo ra một lối đi mở đến một chiều không gian khác, Rinnegan của anh có thể cảm nhận được cánh cổng mở ra khi đó.

- Nếu... Nếu bọn chúng nhắc đến Toneri thì chẳng phải liên quan đến dòng máu Otsutsuki của Kaguya..

Giọng Sakura lạc đi. Mặc dù cả cô, Naruto và anh đã cùng nhau tiêu diệt Kaguya hay Toneri nhưng những gì mà chúng để lại là những kí ức về một nguồn sức mạnh thần bí và đáng sợ.

Sasuke khẽ nhìn Sakura, cất lên chất giọng trầm:

- Anh sẽ gửi tin cho Naruto trước. Có lẽ chúng ta sẽ phải quay về làng một chuyến rồi.

Nói rồi Sasuke gắn mẫu thư vào chân của một con đại bàng.

- Vậy chúng ta phải nhanh lên mới được.

Sakura khấn trương

- Baka.

- Dạ?

Sakura bất ngờ khi chạm nhẹ vào chán cô.

- Nếu bạn đồng hành của anh lo lắng quá như thế, làm sao anh yên tâm được đây. Tch... Anh luôn ở cạnh em.

Đôi mắt lục bảo rung nhẹ trước câu nói của anh.

Phải. Cô phải tin anh và tin cả vào chính bản thân mình nữa!

Cố lên nào, Sakura!

Shanaroooooooo!

End chap.

- có ông nào chưa biết về Kaguya, Toneri và dòng họ Otsutsuki thì có thể xem lại những tập gần cuối của Naruto và phim lẻ Naruto The Last để biết thêm chi tiết nhé.

- Còn ông nào đã đọc Naruto Gaiden và xem Boruto chắc hẳn cũng sẽ đoán được kẻ địch là ai rồi muahahaha. Hãy cùng Ao tưởng tượng và tìm hiểu xem phần mà trong truyện và anime chưa kể lại nhé! Cảm ơn sự ủng hộ của các bạn.

Tiện thể chúc các bạn có một kì nghỉ lễ 2/9 vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tâm hự... (của tác giả)

1. Mặc dù đã đọc manga nhưng mà hôm nay lên anime tập mới nhất mới thấy đúng là ông Sas nhà mình trẻ trâu... Vừa xem vừa rung rung thương chị nhà chỉ muốn ngồi bẽ cổ vật cái ông dờ người thần kinh kia ra đằng sau ==))

2. Định up chap mới nhưng nhìn lượt xem, yêu thích của những chap gần đây tự nhiên giảm... thấy hơi buồn. Không biết là vì thời gian vừa rồi bận ôn thi k up đc đều nên mọi người quên bà Ao này rồi không... Hay là truyện tôi viết bị xuống tay? ==)) Mặc dù tôi đây ắp ý tưởng nhưng mà chả biết mọi người thế nào T.T

3. Nói chung mọi người nhận xét khen chê gì thì cứ cmt ở dưới để tui còn biết mà có động lực. Nếu mà ỏn đọc xong r cũng đừng bỏ qua mà động viên ắn cái nút bé bé ở dưới sau mỗi chap ha. Chứ nhìn cảnh đọc chùa hay bị bỏ rơi đứa con tinh thần tui buồn quá ahuhuuu sorry hôm nay tâm hồn tui lại bị sến sẩm các ông ạ. Thông cảm nha:(

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Nhiệm vụ và tin vui từ hokage

Tại phòng họp bí mật của Konoha. Ngũ đại Kage đã tề tựu đông đủ cho cuộc họp khẩn cấp này.

Ngài Raikage mới - Darui với gương mặt không cảm xúc để tay vắt vào lên thành ghế. Còn Tsuchikage - Kurotsuchi và Mizukage - Choujuurou thì không ngừng tò mò về lí do mở cuộc họp này. Riêng Gaara - Kazekage của làng Cát vẫn giữ nguyên thái độ bình tĩnh hàng ngày nhìn ngài Hokage tóc vàng đang sốt ruột chờ đợi.

”Cáchhhhh”

Cánh cửa phòng họp mở ra, chàng trai tóc đen với ánh mắt sắc lạnh bước vào cùng với cô gái có mái tóc hồng quen thuộc.

- Teme! Cậu nói rõ hơn cho bọn tôi biết về thông tin cậu vừa gửi về đi.

Ngài hokage tóc vàng nhanh chóng mở lời.

- Hn. Như những gì tôi tóm tắt trong bức thư, Kaguya năm đó đã bí mật tạo ra một đội quân ở một chiều không gian khác. Đó rất có thể là mặt trăng.

- Cái quái gì..

Ngài Raikage cần nhân

- Đúng vậy. Và quan trọng hơn những kẻ đứng đầu chúng có lẽ là thành viên của Otsutsuki.

Chất giọng trầm từ tốn tiếp lời.

- Chết tiệt. Vậy chúng ta phải mau xử lí ổn thoả bọn đấy! - Tsuchikage lo lắng

- Tôi e là chúng ta sẽ cần thêm nhiều thời gian để tìm hiểu và lần theo dấu vết của bọn chúng.

- Có vẻ sẽ là một nhiệm vụ dài và khó khăn cho cậu. - Ngài kage tóc đỏ lên tiếng

- Teme vậy cậu sẽ lại làm nhiệm vụ này một mình? - Naruto xiết chặt lấy tay mình

- Không. Tôi sẽ đi cùng Sasuke-kun.

Cô gái tóc hồng quả quyết.

- Tch...

Anh liếc nhìn cô vợ “rắc rối” của mình.

- Chúng tôi sẽ cùng nhau làm nhiệm vụ này, Naruto.

5 vị Kage chần chừ một chút. Rồi họ cùng nhau gật đầu:

- Vậy nhiệm vụ này... Chúng tôi tin tưởng vào hai người!

Sau buổi họp, vị Hokage cứ nhất quyết kéo 2 người bạn của mình về nhà để chiêm ngưỡng nhà mới.

Tại phòng bếp trong căn nhà

- Anou... Sakura-chan..

- Sao vậy Hinata?

- Cậu... Cậu có thể kiểm tra giúp mình được không. Đạo này cơ thể tớ khá khó chịu và còn bị chậm kì nữa...

- Ok! Mau đưa cổ tay cậu để tớ xem mạch nào. - Cô gái tóc hồng vui vẻ

.

.

.

- Hinata!

- Sao... sao vậy, Sakura-chan..? Tớ có bệnh nặng “sao?

- Hmm.

Cô gái tóc hồng kéo nhẹ Hinata ra ngoài phòng khách, nơi mà hai ông chồng đang ngồi uống trà.

- Naruto!!!!

- Sao... vậy Sakura-chan? - Ngài hokage ái ngại

- Cậu có biết mình mắc tội gì không???

- G..Gi... Chàng trai tóc vàng toát mồ hôi hột.

- Hinata- vợ cậu đang mang thai đấy! Shanaro..!!!!!!

.

- Sakura- chan... Cậu nói gì cơ..?

Cả hai vợ chồng ngài Hokage đều bất ngờ

- Chắc chắn luôn nhé. Có vẻ Hinata đã mang thai được 4 tuần rồi.

Sakura mỉm cười

- Hinata!!!!!!

Naruto chạy đến ôm chầm lấy người vợ của mình

- Naruto-kun...

Hinata quệt nhẹ nước mắt của mình

- Nào, nào nhẹ nhàng thôi! Đừng có làm ảnh hưởng đến người mẹ và đứa bé cái tên ngốc này! Ngài Hokage có tin vui thế này nhất định hôm nay phải khao bọn tớ một bữa thật to đấy nhé!

Sakura vui vẻ ngồi xuống cạnh chàng trai của mình

- Tch... Tên Dobe cậu cũng khá đấy.

Sasuke đá mắt với thằng bạn chí cốt.

- Xi! Tên Teme cậu có giỏi thì mau mau có một đứa như bọn tôi đi!

Sakura chợt đỏ mặt vì lời gợi ý của thằng bạn ngốc. Nếu cô... có thể có một đứa trẻ mang dòng máu của người cô yêu nhất..

- Tôi chưa có ý định đó.

Sakura chợt quay lại nhìn Sasuke bởi câu anh vừa nói ra. Một thứ gì đó thoáng buồn... hay là thất vọng trong cô chăng..?

- Nào thôi! Hôm nay tôi sẽ đãi các cậu món lẩu cua trứ danh của Hinata nhà tôi. - Ngài Hokage hào hứng

Nhanh chóng đẩy những suy nghĩ phiền muộn trong lòng mình, Sakura vui vẻ tham gia nấu món lẩu cùng Hinata.

Vậy là trước ngày hai vợ chồng nhà Uchiha lên đường, họ đã có một bữa tối ồn ào và náo nhiệt bởi món lẩu cua và tin vui từ hai người bạn của mình.

Hãy chờ đợi những điều ngọt ngào và bất ngờ ở những chap tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Vì em là vợ anh mà

- Sakura!

Uỳnh!!!!!!!!!!!!!!.....

- Em không sao đâu anh. Anh mau vào tìm chúng đi, Sasuke-kun!

Shanaro!!!!!!

Cô gái tóc hồng không ngừng tung những cú đấm nội lực của mình để chống lại những con rết khổng lồ trong hang động.

- Được rồi, cố gắng đợi anh! Anh sẽ để Aoda ở đây với em.

Triệu hồi chi thuật!

Mái tóc đen nhanh chóng biến mất vào trong tầng hầm tối đen phía sau

Sakura quệt nhanh những giọt mồ hôi trên trán mình. Phải khó khăn lắm họ mới có thể tìm thấy lâu đài nơi Kaguya từng sống. Nhưng điều phiền phức nhất là lâu đài ấy được bao bọc bởi một ổ rắn rết từ hàng trăm năm qua.

- Ngươi khá hơn nhiều rồi đấy.

Aoda cười khẩy

- ha..tôi là Uchiha Sakura mà! Khó khăn lắm mới vào được trong này, chúng ta nhất định phải cầm cự đến lúc Sasuke-kun tìm được thứ gì đó.

- Được! Còn ta phải bảo vệ thêm cả ngươi nữa, nếu không thắng nhóc Uchiha đó sẽ nổi khùng lên mất.

.

.

- Chúng nhiều quá!

- Mau ra sau ta đi! - Aoda dùng phần thân của mình để bóp chặt lỗ rết đang xúm lại chỗ Sakura

- Cầm cự thêm chút nữa, anh ấy chắc chắn sẽ ra nhanh thôi!

Bàn tay của Sakura đã phỏng rộp và chảy máu, chân cũng bắt đầu run rẩy, nhưng cô vẫn có thể tiếp tục được...

.

.

- Susano!

Sasuke nhanh chóng để vợ mình an toàn trong lớp áo giáp màu tím.

- Sasuke-kun!

- Em không sao chứ?

- Vâng! Anh có tìm được gì không?

- Một chút. Aoda ngươi có thể đi rồi.

Phải mất một lúc họ mới có thể vượt qua lũ rết để lên được mặt đất.

Có lẽ do hơi quá sức nên Sakura đã ngồi khụy xuống.

Sau khi gửi một con đại bàng mang theo cuốn trục mà mình tìm được về làng, Sasuke nhanh chóng ngồi xuống cạnh vợ mình.

Con mắt đen chậm rãi nhìn những vết thương trên tay và chân của Sakura. Anh thở dài và cất chất giọng trầm

- Bởi vì luôn sợ hãi nhìn người quan trọng của mình bị thương nên anh mới thường làm việc một mình.

Sakura nhìn anh. Cười nhẹ

- Sasuke-kun ngốc thật. Đây chỉ là mấy vết thương nhỏ giống như khi chúng ta luyện tập ngày trước thôi. Nếu không có em bên cạnh anh, lỡ anh bị thương thì sao? Em là vợ anh, vợ chồng thì phải luôn bên cạnh nhau chứ, phải không anh?

Nhìn mái tóc hồng quen thuộc bay nhẹ trong gió, nhìn đôi mắt xanh lục bảo luôn hướng về mình... Anh xiết chặt tay mình

- Xin lỗi vì anh mà em lại chịu thiệt thòi như thế này.

- Sasuke-kun này.

- Hm?

- Vì hôm nay em đã chiến đấu rất cừ. Anh thưởng cho em đi.

- Gì cơ?

- Một nụ hôn được không anh?

- G.. Gi... Tch.

Anh cười và gõ nhẹ vào trán cô.

- Yêu cầu này có quá dễ không bà Uchiha?

- Hi...

Sasuke chậm chậm đặt lên trán cô vợ mình một nụ hôn nhẹ rồi ôm thật chặt lấy vai cô

.

.

- Sakura?

Anh khẽ gọi khi không thấy cô nhúc nhích.

- Sakura?!?!?

Tadaaaa mình đã trở lại đây

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Em có thai rồi, sasuke-kun

Một chap dành tặng cho @ErikaShinohara8 vì bạn đã đoán đúng và nhanh nhất <333 cảm ơn bạn đã ủng hộ mình nha

Ngọn lửa cháy bùng bùng bên cạnh khiến cô gái tóc hồng cựa mình trong chiếc áo choàng. Cô từ từ mở đôi mi đang nặng trĩu nhìn bóng dáng quen thuộc trước mắt

- Sasuke-kun...

- Em tỉnh rồi?

Anh vuốt nhẹ lọn tóc hồng trên má cô

- Đã tỉnh rồi cơ ả?!

- Ừm. Em mệt đến là đi nên anh đã để em ngủ.

Lại ngáp một cái, cô gái tóc hồng dụi mắt rồi chui ra khỏi chiếc áo choàng.

- Đạo này em hay bị buồn ngủ thật - Sakura than vãn

- Là do lúc nào anh cũng để em cũng cố quá sức mình..

Anh trách nhỏ

- Nào... Chồng em lại thế rồi!

Sakura tặc lưỡi

- Hn... Ăn chút gì đi. Anh vừa bắt được vài con cá. Ngày mai khi có tin báo lại mình sẽ vào thành phố gần đây nhất. Để em đi với anh trong rừng gần một tuần rồi.

- Yessa! Thế là em lại được ăn đậu...

- Hn. Lại món đậu đỏ phủ siro ngọt lừ của cô ấy.

Sasuke chống tay.

- Nào thôi em mau ăn đi. - Anh cốc nhẹ vào đầu Sakura

- Vâng! Cô gái tóc hồng vui vẻ. Nhưng vừa cảm miếng cá lên, Sakura chột khựng lại

- Sao thế?

- Tự nhiên em thấy bụng mình không ổn...

Sakura nhăn mặt

- Nghiêm trọng không đấy?

- Không... Chắc không sao đâu ạ! Chắc tại sáng nay em ăn nhiều đào trong rừng quá không tiêu được T.T

Nói rồi cô gái tóc hồng cố nuốt nước bọt xuống để con côn cào trong bụng không trào lên nữa

- Uống chút nước rồi đi ngủ đi em.

Sasuke chậm rãi đưa bình nước cho cô vợ

Có lẽ biện pháp tốt nhất để sự khó chịu này trôi đi là cô phải ngủ thật nhanh. Uống một ít nước rồi cô kunoichi lại chui vào tấm áo choàng, cựa quậy không ngừng.

Vòng tay rộng lớn quay thuộc ôm lấy cô.

- Ngoan, ngủ đi.

Mùi hương quen thuộc bao bọc lấy cơ thể khiến Sakura nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ

.

.

.

Mặt trời đã lên tới đỉnh và cuối cùng hai vợ chồng nhà Uchiha cũng tới được ngôi làng phía Đông khu rừng

- Cũng trưa rồi. Ăn gì no một chút rồi hẵng đi ăn đậu đỏ của em nhé.

- Vâng! Thế mình đi ăn thịt nướng đi anh. Lâu lắm mình chưa ăn rồi!!! ~~~~

.

Vài phút sau... Tại cửa hàng thịt nướng-----

- Tch..

Sasuke nhìn cô vợ của mình vui vẻ “dõi theo” đĩa thịt được bê ra.

- Chắc là ngon lắm đây!

Sakura nuốt nước bọt

Nhưng

- Xèo.....

Ngay từ khi miếng thịt được đưa vào nướng, Sakura lại bắt đầu cảm thấy khó chịu. Cái cảm giác của tối hôm qua lại lặp lại y hệt.

- Xèo..... Xèo....

Khói nướng thịt bay nghi ngút

- Hơ...

Sakura lấy tay che miệng

- Sao thế, Sakura?! Anh lo lắng chạm nhẹ vào vai cô

- Em đi nhà vệ sinh một chút!!

Nói rồi Sakura chạy thật nhanh vào trong nhà vệ sinh

- Oẹ..... Oẹ.....

Sakura thở hắt ra...

- Cơ thể mình làm sao vậy nhĩ?!

.

- Cứ như là ốm nghén!

Rồi chợt..Sakura đứng im

Bởi cô nhớ, mình đã quên điều gì đó....

Đã gần 2 tháng rồi, hình như... kinh nguyệt cô... chưa xuất hiện!

Bấm nhẹ môi.

Sakura bắt giắc đề tay lên mạch của mình

- Minh...

CÓ THAI RỒI!

- Có lẽ... Được gần 4 tuần rồi....

Cốc... cốc!!

- Sakura em có trong đó không?

- Ồ... Em ra ngay đây!

Vừa mở cửa, cô đã bắt gặp ngay cặp mắt đang lo lắng của anh.

- Ở đây có một bệnh viện, em..

- Không cần đâu anh! Sakura vội xua tay.

- Em bị đầy bụng thôi. Anh quên vợ anh cũng là một bác sĩ đấy à!!

- Em chú ý sức khỏe của em đấy.! Anh cố nhẹ vào trán cô

- Mình có thể đi ăn kem đậu đỏ, bánh bao đậu đỏ được không anh(

- Hn... Tùy em đấy. Làm thế nào để em ăn đủ chất hơn là được. Mặt em xanh quá rồi đây này.

- Rõ thừa ngài Uchiha!

Sau khi đi ăn, Sasuke đã thuê một căn phòng trọ có một con suối nhỏ đằng sau.

- Mình ở đây đến hết mai, để Naruto có thể cho phân tích kịp thứ mà hôm qua anh với em tìm được.

- Vâng... Vậy em đi tắm trước nhé anh

Đề dòng nước trên vòi chảy ra vô thức, Sakura cứ suy nghĩ mãi xem cô nên nói với anh như thế nào.

Không biết rằng anh có bất ngờ không, có hạnh phúc không... Anh có mong đợi đứa con này giống như cô không..

Rồi Sakura lại chợt nhớ lại lời anh nói khi ở nhà Naruto

“Tôi chưa có ý định đó” là sao..?

Khi Sakura vẫn mãi suy nghĩ thì cánh cửa phòng tắm đã mở ra.

Sakura giật thót khi anh ôm cô từ đằng sau. Bộ trang phục thường ngày đã được anh thay ra bằng một bộ kimono choàng màu xám.

Làn da trắng sữa của cô chạm và cơ thể rắn chắc và ấm nóng của anh.

- Sasuke-kun...

Chưa kịp để cô nói thì Sasuke đã ôm chặt lấy eo cô, xoay lại.

Một nụ hôn nóng bỏng đặt lên môi cô. Chiếc lưỡi anh khoá chặt miệng cô

- Hm. Sas...

Đôi tay anh bắt đầu di chuyển trên cơ thể cô

Sakura bối rối

“Mình đang... có thai.. không được...”

- Sasuke-kun!

Tách đôi môi anh ra, Sakura thở gấp..

- Hn... Em sao thế?

Sasuke bất ngờ trước phản ứng của Sakura

-Khô... Không được đâu anh. Em...

Em có thai rồi, Sasuke-kun...!

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Hãy cứ tiếp tục cuộc hành trình của anh

Đôi tay trên cơ thể Sakura chợt khựng lại.

- Em vừa nói gì?

Đôi mắt anh trở nên nghiêm túc

- Em. Em nói. Em có thai rồi. Chắc cũng được khoảng 4,5 tuần rồi Sasuke-kun.

.

.

.

- Ừm

Một tiếng ừm khó hiểu và có phần lạnh lùng cất lên.

Sakura đã cố gắng để có thể nhìn sâu vào đôi mắt anh. Cô tò mò và chờ đợi xem phản ứng của anh khi biết cô đang mang trong mình giọt máu của anh. Nhưng...

Tất cả chỉ là một tiếng “Ừm” thôi sao?

Cô cũng chẳng thể nhìn thấy điều gì trong đôi mắt ấy.

Nó không phải sự bất ngờ và hạnh phúc như cô đã nhìn thấy trong mắt Naruto.

- Sasuke-k..

- Em tắm đi. Anh ra ngoài một lát.

Nói rồi bóng dáng cao lớn ấy biến mất sau cánh cửa.

Sakura bất giác thấy lồng ngực mình trở nên khó thở hơn..

- Anh... vậy là sao..?

Khi Sasuke trở về, trời cũng đã sập tối, anh đã thấy cô gái của mình đang cuộn tròn trong trăn.

Vuốt mái tóc hồng quen thuộc, lắng nghe từng nhịp thở của cô và đôi lúc anh nắm lấy tay cô khi cô giật mình trong giấc ngủ.

Có lẽ vì là một Uchiha, một kẻ vụng về và lạnh lùng... lúc này... thật khó để anh có thể bộc lộ được cảm xúc của mình.

- “Xin lỗi em, Sakura “

.

.

Sáng nay Sakura đã dậy khá sớm, nhưng vừa mở mắt cô đã thấy anh đứng ngoài cửa bên cạnh con suối nhỏ

- Em dậy rồi?

Chát giọng trầm quen thuộc cất lên

- V..Vâng,

Sakura tự cảm thấy không khí lúng túng này.

- Chuyện hôm qua em n...

- Anh nghe mọi người nói có một bệnh viện khám cho phụ nữ ở đây rất tốt. Em đi kiểm tra đi.

- O... Vâng,

Sakura khá bất ngờ trước lời đề nghị của anh.

.

- Em vào đi. Anh sẽ đợi ở ngoài.

.

.

Sau gần một tiếng trôi qua. Sakura cúi chào vị bác sĩ và trở ra bên ngoài với một khuôn mặt rạng rỡ hơn.

Vừa bước ra ngoài, cô gái tóc hồng đã thấy ngay bóng dáng quen thuộc của ai kia đang khoanh tay đứng tựa vào bức tường đối diện. Sakura bước nhanh hơn

- Bác sĩ bảo em đã có em bé được gần 5 tuần rồi, Sasuke-kun!

Đôi mắt lục bảo lặng im như đang hồi hộp chờ đợi câu nói của anh

.

.

- Em.

- Em về làng đi.

- Anh vừa nói gì cơ..?

Giọng Sakura đột ngột lạc đi

- Anh nói em về làng đi. Vì sự an toàn của em và cả cho đứa bé.

Anh vẫn vậy, cứ nói lên từng chữ và không hề nhìn vào Sakura.

- “Đứa bé”... Chẳng phải đứa bé này là con của anh sao?!?? Chẳng phải đó là kết quả của tình yêu giữa em và Sasuke-kun sao? Anh... không muốn gặp con mình ư...

Những giọt nước mắt nóng hổi đã lăn dài trên má Sakura từ lúc nào

Một tiếng thở dài sâu đến tận cùng nghẹn ứ trong vòm họng của anh

- Em về Konoha đi. Ở đó có bố mẹ em và cả bạn bè nữa. Mọi người sẽ chăm sóc tốt cho em.

- Vậy... còn anh thì sao..?

Đôi mắt lục bảo nhìn thẳng vào mắt anh

- Vậy... còn... người mà em yêu thì sao? Cha của đứa bé này thì sao anh???? Em sẽ hạnh phúc và khoẻ mạnh hơn khi không có anh ở bên sao?

Đáp lại những câu hỏi của cô gái tóc hồng chỉ là sự im lặng... và im lặng...

Quệt những giọt nước mắt như đang trực tiếp trào ra. Sakura bặm nhẹ môi

- Nếu anh nghĩ như vậy Sasuke-kun. Vậy thì em có thể tự lo cho mình được! Và anh hãy cứ tiếp tục cuộc hành trình của mình!

Nói rồi Sakura chạy vụt đi. Hay đúng hơn là cô đã dùng kỹ năng của một shinobi để biến mất thật nhanh.

-----/////

Đây là một chap ngắn khá căng thẳng của hai anh chị. Chap tiếp theo sẽ được up ngay ngày hôm sau. Mong mọi ng theo dõi và ủng hộ mình nhé

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Em và con là tất cả của anh

- Aizzzz... Chết tiệt!

Sakura nhìn cổ chân đang đỏ tấy của mình. Do bất cẩn trong lúc chạy trốn “ông chồng xấu tính” của mình, thì cô kunoichi tóc hồng đã vấp phải một tảng đá nhỏ trong rừng.

Sakura thở dài, đôi tay vừa vận chakra trị thương một cách vô thức còn đôi mắt xanh biếc lại cứ ngược lên nhìn ngắm bầu trời xanh thẳm.

- Sasuke-kun... Chỉ là em muốn ở bên anh lâu hơn một chút, được chăm sóc anh thêm chút nữa. Đồ ngốc...

-Hn..

Bầu trời xanh đột ngột tối sầm lại, thay vào đó là một gương mặt thân thuộc cúi xuống lấp đầy tầm nhìn của đôi mắt lục bảo

- Á!

Sakura giật mình bật dậy

”Cóp“

Tiếng động phát ra do sự va chạm của cái trán đồ với cái trán của “kẻ đáng ghét nào đó”

.

- Đau đấy, Uchiha Sakura.

Anh lờm nhẹ

Sakura không nói gì mà quay ngoắt đi để không phải nhìn “gương mặt đáng ghét” đó.

- Em biết thừa là em dù có dùng thuật gì nhanh đến mức nào anh cũng có thể tóm em lại ngay.

Đột ngột, anh kéo cô xuống, nằm dài trên bãi cỏ. Cần thận để cô gối đầu lên tay mình

Sakura vẫn im lặng, cũng không hẳn là giận dữ mà chỉ là cô không biết nói gì vào lúc này nữa....

- Em đã hỏi anh..

Mái tóc đen mở lời trước

- Hỏi còn anh thì sao. Khi nghe em nói em đang mang thai lần đầu tiên, anh đã bị bất ngờ. Rất khó để anh có thể diễn tả được cảm xúc ấy. Đó là bất ngờ, sau đó là hạnh phúc em biết không?

Kéo sát cô lại bên mình, giọng nói anh trầm và ấm hơn

- Nhưng sau đó, anh lại cảm thấy sợ hãi.

Sakura bất ngờ ngược lên nhìn anh

- Đúng. Anh đã sợ hãi. Bởi vì đây là chuyện đi để một kẻ tội lỗi như anh suy ngẫm lại về những lỗi lầm của mình. Luôn luôn có những nguy hiểm và cả những lòng tham của những kẻ đang khao khát hai con mắt của anh. Anh biết điều đó nhưng anh vẫn đưa em đi cùng vì ở bên em, mùi hương của em, đôi mắt của em khiến anh cảm thấy thật bình yên và ấm áp. Ít nhất là đối với anh, nơi có em thật an toàn, Sakura.

Mái tóc hồng vẫn im lặng và đôi tay nhỏ đã xiết chặt vật áo của anh hơn

- Và đứa bé này, món quà tuyệt vời nhất của em dành cho anh, anh phải bảo vệ nó. Em và con là tất cả đối với anh, Uchiha Sakura.

Giọt nước mắt của ai đó lại khẽ rơi xuống vạt áo của anh

- Sasuke-kun..

- Anh cũng muốn được chăm sóc em. Anh cũng muốn được ngắm đứa trẻ của chúng ta khi nó ra đời, Sakura.

Giọng anh đã hơi run

- Anh thừa nhận, mình đã quá sợ hãi, đến mức lúc đầu chỉ nghĩ được cách duy nhất để bảo vệ em lúc này là đưa em về Konoha. Nhưng khi em đã liên tiếp hỏi anh những câu hỏi, cái giây phút mà nước mắt của em rơi xuống rồi khi em biết mất, anh nhớ lại đôi mắt của em ánh lên sự hạnh phúc khi nói với anh rằng mình đã chắc chắn mang thai... Tất cả cũng khiến anh nhận ra, anh khao khát ở bên hai mẹ con như thế nào, cái sự cô độc khi một mình ấy mới là thứ đáng sợ nhất trong cuộc đời anh.

Sakura đặt nhẹ tay lên môi anh như để chàng trai của cô không phải nói ra những lời đau buồn như vậy nữa. Đây là lần đầu tiên, Sasuke-kun của cô nói nhiều đến như vậy. Anh đã phải khó khăn đến nhường nào...

- Vậy chúng ta ở bên nhau, ít nhất là đến lúc con chúng ta ra đời được không anh?

- Ừm

Vẫn là một chữ “ừm” nhưng nó lại ấm áp đến nhường nào.

- Nào thôi, cô vợ rắc rối của anh.

Anh vừa nói vừa nhắc bóng cô lên

- Về nhà trọ nào, anh không thể để em nằm mãi ở đây được. Khí lạnh sẽ không tốt cho đứa bé đâu.

Sakura gật đầu miễn cưỡng và nép vào ngực anh.

.

- Hn... Anh cũng vừa mới tìm được một nơi khá an toàn để em dưỡng thai và thuận lợi cho anh tiếp tục điều tra.

- Chỗ nào vậy anh?

Sakura ngạc nhiên

- Một trong những hang ổ của Orochimaru. Bây giờ vẫn còn người ở đấy cai quản: Karin.

- C...cái gì cơ ả...??

-----/---/

Hehe. Vậy là up thêm một chap liền luôn để mọi người đọc luôn cho nóng. Nếu truyện hay và khiến mọi người hứng thú thì hãy vote cho au để au có động lực làm việc để up đều làm quà noel cho mọi người nhé. Chúc các bạn có một tháng 12 vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Cảm ơn cô, Karin

Ka...rin ?

Sakura khá bất ngờ trước lời đề nghị của anh

- Ừm. Anh đã xem xét rồi, đó là nơi an toàn cho em và cũng thuận lợi cho nhiệm vụ nữa. Ý em thế nào ?

Cô gái tóc hồng quả thật có chút do dự, không phải vì Sakura ghét Karin mà cô chỉ sợ đôi lúc cả hai sẽ cảm thấy khó xử thôi... Vì cô biết Karin đã dành rất nhiều tình cảm cho Sasuke.

- Em không muốn à ?

- À ...không. Em chỉ là ...

- Sợ Karin bám lấy anh à ?

Sasuke chọc ghẹo cô vợ

- Hâm à.

Nói rồi Sakura vòng nhẹ tay ôm lấy anh, dựa nhẹ vào khuôn ngực săn chắc của ai đó

- Em chỉ sợ là mình sẽ làm khó cho cô ấy thôi.

- Mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Sasuke khẽ vuốt mái tóc hồng

Vào một buổi sáng trong một khu rừng ven làng Đá , ở một căn phòng rộng lớn dưới hang động, có một cô gái tóc đỏ rực , đeo cặp kính đỏ đang đi lại không ngừng

- Asaaaa ! Sasuke-kun sẽ đến đây, Sasuke-kun đã đến đây để thăm mình

Karin không thể ngừng được sự phấn khích của cô.

Cộp... cộp....

Từ trong phòng Karin đã có thể nghe được tiếng bước chân. Chính lại cặp kính của mình, sẵn sàng nở nụ cười tươi nhất để gặp...

Két....

- SASUKE-KUN !!!!

Karin chạy nhào tới để ôm chặt lấy chàng trai tóc đen thì bỗng khựng lại khi thấy mái tóc hồng đang lấp ló đằng sau lưng anh

- Haruno... SAKURA !!?

- Um... Chào cô, Karin.

Sakura cười gượng

- Thế này là thế nào , Sasuke-kun ?????

- Hn. Cô ấy là vợ tôi, Uchiha Sakura.

- Cái... cái gì cơ ?!!!

Karin thấy tai mình đang ù đi

- Vợ tôi ...

Cái gì mà ..

- Uchiha Sakura...

.

.

- Karin.

Tiếng gọi của Sasuke làm cho cô gái tóc đỏ trở lại với thực tại.

- Chúng tôi cần ở lại nơi này một thời gian.

- 2 người... Cần ở chỗ tôi để làm gì ..?

Giọng Karin rung lên

- Biết thế này là bất tiện cho cô, nhưng đây là nơi thích hợp nhất để Sakura dưỡng thai.

Keng....

- Dưỡng - thai...??

Đầu Karin như bị thêm một quả tạ rơi vào.

- Chắc tôi điên mất!

Cô gái tóc đỏ vò đầu , không thể tin nổi những gì mình vừa được nghe.

- Chúng tôi ...

Sakura lên tiếng

- Thôi ! Thôi được rồi. Hai người hãy sang căn phòng tôi chuẩn bị sẵn nghỉ ngơi đi. Tôi cần suy nghĩ một chút. Tạm thời hôm nay hai người cứ ở đây đi. Sáng mai tôi sẽ có câu trả lời chính thức

- Hn.

- Còn bây giờ thì mau rời khỏi đây đi. Tôi cần yên tĩnh một lúc

Ngay sau khi cánh cửa phòng khép lại thì nước mắt của Karin đã trào ra từ lúc nào

- Sasuke-kun...

.

.

Khi Karin tỉnh dậy thì đã quá trưa.

Cô đã nằm bẹp giường mà khóc suốt gần 3 tiếng. Đi một vòng dưới hang động, nhưng cô không hề nhìn thấy hai vị khách làm mình sững sốt lúc sáng. Bước ra khỏi hang, đi bộ vài vòng rồi mái tóc đỏ dừng lại sau một gốc cây to. Im lặng và ngắm nhìn cảnh tượng trước mắt bằng một đôi mắt nặng trĩu. Trước mắt cô không còn là một Sasuke ngông cuồng và đầy thù hận nữa. Chỉ đơn giản là một chàng trai quá dịu dàng đang im lặng ngắm người con gái mình yêu đang ngủ.

Ánh mắt dịu dàng như thế... Suốt bao nhiêu năm bên cạnh anh, chưa một lần cô thấy và cũng chắc chắn cũng không bao giờ giành cho cô.

- Sakura ... đúng là chỉ có cô mới có thể bên cạnh Sasuke-kun..

- Ai ngoài đó ?

Karin giật mình vì câu hỏi đột ngột của Sasuke

- Là tôi, Karin đây. Cậu có thể nói chuyện với tôi một chút được không?

Cẩn thận đặt Sakura dựa vào một gốc cây lớn rồi Sasuke mới tiến tới chỗ Karin

.

- Tôi thích Sasuke-kun nhiều lắm

- im lặng -

- Ngày trước tôi luôn bám lấy cậu, kể cả khi cậu bỏ mặc tôi thế nào...

- Chuyện ngày đó... tôi xin lỗi.

- Không thể trách cậu được. Là tôi tự nguyện đi theo cậu mà.... Vậy bây giờ cậu đã cảm thấy hạnh phúc chưa ?

- Hạnh phúc thì có lẽ là điều gì đó xa xỉ với một kẻ tội lỗi như tôi. Nhưng ít nhất tôi biết, Sakura và đứa con trong bụng cô ấy có lẽ là nơi tôi cảm thấy bình yên nhất

- Vậy tôi sẽ giúp cậu bảo vệ nó là được đúng không ?

Karin mỉm cười

Sasuke đảo mắt sang cô gái tóc đỏ bên cạnh

- Cảm ơn .

- Không cần cảm ơn đâu. Đây cũng là do tôi muốn như vậy. Tình yêu đâu cứ phải là sở hữu bằng được.... Tình yêu cũng có nhiều loại đúng không ?

- Tch. Vậy thì đành nhờ cô vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Khi mà vợ ốm ghen

Cũng đã hơn một tuần Sakura và Sasuke đến sống ở mật đạo cùng Karin. Dĩ nhiên là cô nàng tóc đỏ đang dần phải tập làm quen dần với những hình ảnh chưa-bao-giờ-thấy ở người con trai tóc đen năm nào dành cho vợ

Sakura đang bước vào tháng thứ hai khi mang thai và cô kunoichi đang phải đối mặt với kì ốm nghén kinh khủng của mình. Mặc dù vậy cô gái ấy vẫn luôn cố gắng chịu đựng trước mặt anh để anh không phải lo lắng nhiều.

- Oẹ..

Mái tóc hồng vội bỏ dở bát cơm đang cầm trên tay chạy ra ngoài.

- Cô không sao chứ, Sakura????

Karin chạy lại vuốt lưng cho Sakura

- Không.. Không sao. Ốm nghén tệ thật....

Cô kunoichi than thở

- Biết thế nhưng cô vẫn phải cố ăn gì đó đi thì mới có sức được. Nếu để Sasuke biết được thì..

- Ồ không không.. Đừng để anh ấy biết. Ban ngày anh ấy phải đi làm nhiệm vụ cũng mệt rồi. Tôi tự lo cho mình được mà

Sakura vội xua tay

- Hầy. Vậy thế vào ăn thêm chút gì đó đi. Cô cứng đầu thật đấy, Sakura

Karin đẩy cặp kính đỏ, lắc đầu

Đúng vậy, cô phải cố gắng ăn đầy đủ thì đứa bé mới khoẻ mạnh được.

Sakura tự nhủ bản thân là như thế nhưng khi quay lại bữa ăn thì cô gái tóc hồng lại chỉ ăn thêm được một chút..

.

.

.

- Anh về rồi, Sakura

Để thanh Kusanagi xuống, anh nói nhỏ

- Sasuke-kun! Anh về rồi, sao hôm nay anh về sớm thế?

- Anh đi tìm thêm chút manh mối của những tên lần trước nhưng có vẻ không có gì.

- Anó... Sasuke-kun nè...

- Hm?

- Vì hôm nay anh về sớm nên mình có thể đến ngôi làng phía Tây gần đây không. Tự dưng em muốn đi dạo loanh quanh quá.

- Ừm. Em chuẩn bị đi.

Anh vuốt nhẹ mái tóc cô

- Shanara! >< mấy ngày rồi em cứ thèm mãi đấy T.T

Sakura vừa nói vừa chép miệng xuyết xoa miếng xoài xanh của mình

- Tch... Vậy cố tình kéo anh ra tận đây chỉ để ăn cái đồng chua loét này đấy à.

- Ừm hứm!

- Ngốc.

Mái tóc đen lại nói bằng cái giọng điệu hàng ngày của mình.

.

Tối hôm ấy, khi Sakura đang gối đầu lên tay anh ngủ thì Sasuke vẫn còn thức.

Cô gái tóc hồng chợt chợt quậy

- Hm.... Sasuke-kun..?

Sasuke giật mình quay sang thì thấy mái tóc hồng vẫn đang nhắm mắt

- Sasuke-kun....!

- Sao thế?

- Xoài, mạn, dâu.... Em thèm ăn chúng quá... Hmmmm Sasuke-kun....

- Tch... Em nói mơ đấy à?

- Hmmmmmm..... Z...Z...

Khoé miệng của Sasuke khẽ giật

- Sakura em thèm đến thế à?

- Xoài...

Mạn

Dâu....

- Tch...

Anh gõ nhẹ vào trán cô rồi nhắm mắt lại, không quên thì thầm nho nhỏ:

- Được rồi, chúng sẽ về với em.

.

.

Vậy là sáng hôm sau, khi vừa mới thức dậy, cô kunoichi đã thấy một thùng hoa quả ở bên cạnh giường. Vừa cảm thấy phấn khích nhưng cũng thấy kì lạ, Sakura đang định hỏi thì đã nghe thấy một giọng nói quen thuộc

- Của em hết đấy. Cứ từ từ mà ăn. Ăn hết thì anh đã nhờ bà cụ bán hoa quả ở ngôi làng nó để riêng chuyển tới gần đây cho em đi lấy rồi

- Ồ... Em không cần đâu! Sao anh mua nhiều thế làm gì?

- Cứ ăn đi. Em xuống căn rồi đấy

- Sao anh biết là em gầy đi được?!

Sakura hơi nhăn mặt

- Hôm qua bé em là anh biết rồi.

- Ồ..

Câu trả lời điềm tĩnh của anh khiến Sakura không thể cãi thêm lời nào nữa...

- Nhưng mà em đâu.. có nói là cần nhiều thế này đâu

- Tối qua em nói

- Lúc nào ạ?!??

Sakura sùng sốt

- Hn. Khi em ngủ, em nói mơ và còn gọi tên chúng một lúc lâu

Sasuke kể lại với giọng tỉnh bơ

.

.

Trong khi đó thì Sakura không biết tìm chỗ nào để trốn ngay đi vì xấu hổ.

- E..Em

- Em phải chăm sóc cho bản thân mình đây. Đừng có lo nghĩ quá cho anh

- Vâng..

- Hãy vì con và... vì cả anh nữa.

Anh tiến lại gần nắm tay cô

Sakura khẽ gật đầu rồi siết chặt lấy tay anh

- Vì con và anh.... em nhất định sẽ cố gắng!

Một chap nhẹ nhàng, tình cảm dành tặng cho mọi người vào ngày nghỉ cuối tuần.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Con mau ra đời nhé !

Sakura đã bước vào tháng thứ sáu của thai kì. Cô kunoichi đã không còn ốm nghén nữa, cơ thể cũng đầy đặn hơn trước nhiều. Và điều khiến cô gái tóc hồng hạnh phúc nhất chính là vòng một của mình ngày càng được cải thiện ><

Có điều... là dạo gần đây Sasuke đi vắng ngày càng nhiều. Ít thì có thể là 2-3 ngày nhiều thì đến gần cả tuần. Điều đó cũng dễ hiểu vì thời gian gần đây ngày càng có nhiều các băng đảng làm loạn không chỉ ở các làng mà còn ở các quốc gia khác. Những người lạ mặt với những trang thiết bị của phương Tây đi tào đến ngày càng nhiều, họ sẵn sàng gây rối nếu như không thương lượng được với các Kage và lãnh chúa. Sasuke phải thường xuyên đi lại và quan sát từ xa để kịp thời gửi thông tin về cho làng và cũng luôn phải cảnh giác trước sự xâm nhập của Otsutsuki

Đây chính xác đã là ngày thứ 5 Sakura không được gặp anh. Khi vừa chìm vào giấc ngủ thì cánh cửa phòng bật ra, đôi mắt lục bảo lơ mơ thấy được hình bóng quen thuộc

- Anh về rồi.

Sakura kéo nhẹ vạt áo anh

- Em nhớ anh, Sasuke-kun

- Hm. Để em vắt vẻo rồi

- Sasuke-kun này, nếu mấy ngày nữa anh được nghỉ, mình có thể đi suối nước nóng một chuyến không? Làng Đá được không anh?

Lương lự một chút nhưng rồi đôi mắt đen cup nhẹ xuống

- Ừm

Sáng hôm sau Sakura đã dậy từ sớm, chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng để lên đường. Đã lâu rồi hai người mới có một chuyến đi nghỉ

- Em nhớ mang áo choàng..

- Và đi đôi giày thấp thôi đúng không anh?

Mái tóc hồng cười nhẹ

- Em đã xong hết rồi ông Uchiha ạ!

- Tch.

Từ hang ổ của Orochimaru đến làng Đá chỉ mất nửa ngày nhưng suốt quãng đường đi Sasuke luôn cố tình đi với tốc độ vừa phải và để mắt đến cô gái bên cạnh mình

- Ya! Sasuke-kun!

- hn?

- Em đã bảo em không sao mà! Em đúng là có bầu 6 tháng rồi bụng cũng đã to hơn rồi nhưng sức em thì vẫn khoẻ lắm!

Vừa nói cô kunoichi vừa chỉ lên Bách Hợp Ẩn trên trán mình

- Anh biết em khoẻ.

Sasuke trả lời qua loa rồi vẫn tiếp tục đi chậm=))))

Khi họ đến nơi thì mặt trời cũng sắp lặn. Cả hai tìm được một phòng thuê ngay ở dưới chân suối nước nóng

Sakura không thể giấu nổi sự hào hứng của mình

Cô kunoichi đã thay thật nhanh bộ thường phục, khoác chiếc áo kimono màu hồng nhạt mỏng, để xoã tóc rồi tiến đến thật nhanh hồ nước nóng.

Nhanh chóng ngâm mình vào làn nước ấm, má cô kunoichi đã dễ dàng ửng hồng

Sasuke bình tĩnh tiến vào sau. Nhưng khi vừa mở cửa, nhìn thấy bờ vai mịn màng trắng muốt của Sakura, anh đã nén một tiếng thở dài. Từ khi biết Sakura mang thai, anh đã phải kiềm chế suốt mấy tháng..

Thấy Sasuke cứ né tránh ánh mắt mình, Sakura bắt đầu nhớ đến lời của mấy chị mang thai trong làng gần chỗ ở. Nào là chồng không còn hứng thú, chồng đi cặp với người khác. Nghĩ đến đây Sakura lại thấy hơi lo lắng, mặc dù đây là Sasuke-kun... nhưng..

Mái tóc hồng tiến sát lại anh

- Ano... Sasuke-kun, anh đang tránh em đấy à?

- Không

- Thế sao anh không nhìn em mà cứ nhìn đi hướng khác thế?!

- Tch. Anh đã bảo là không mà

- Anh..

Cô kunoichi vươn nhẹ tay chạm vào khuôn mặt nam tính của anh, xoay lại về hướng mình

- Nhìn em này, Sasuke-kun

Bờ ngực lấp ló sau làn nước, đôi má ửng hồng qua làn khói nóng và cả ánh mắt lục bảo đang khẽ rung lên kia khiến cho Sasuke dường như phát điên

Đôi tay rắn chắc đột ngột ôm cô chặt vào lòng, anh thì thầm:

- Em chẳng biết là anh đã phải tự kiềm chế bản thân thế nào đâu

Nói rồi một nụ hôn bất ngờ đặt lên đôi môi nhỏ xinh của Sakura. Bàn tay của anh chạy dọc sống lưng rồi chạm nhẹ vào khuôn ngực của cô

- Hum.....

Sakura khẽ rùng mình và kêu nhẹ

- Sakura, nếu đó là tiếng kêu của một người mang thai 6 tháng thì nó quá khiêu khích rồi đấy em

Sakura lấy tay đặt lên má mình, nói nhỏ

- Em.. em xin lỗi. Em nhớ Sasuke-kun..

- Hn. Dù sao thì anh cũng sẽ chỉ phải kiềm chế đến khi nào con ra đời thôi

Anh hôn nhẹ lên trán cô

- Ồ...

Sakura giật mình

- Sao thế?

- Con đạp này anh. Hình như con nghe thấy Papa nói đấy

Đôi mắt đen khá bất ngờ rồi bất giác anh đưa tay đặt lên bụng Sakura

- Con phải khoẻ mạnh ra đời đấy. Vì Papa của con đang rất nóng lòng rồi!

Sakura tím tím

Tối hôm ấy Sasuke đã kê tấm nệm ra ngoài hiên để cả hai có thể ngắm bầu trời đêm. Bởi ở trong hang ổ của Orochimaru họ không thể khảm ánh trăng trên bầu trời đêm được

Sakura đột nhiên quay sang phía Sasuke:

- Anh này... anh đã nghĩ đến chuyện đặt tên cho con mình chưa?

- Hn... anh chưa

- Không biết là con trai hay con gái anh nhỉ?

- hm... anh chưa nghĩ được tên nhưng nhất định trong tên của đứa bé sẽ có một chữ "Sa"

- Sao lại thế ạ?

- Mỗi lần có người gọi tên em anh đều giật mình bởi cả tên anh và em đều bắt đầu bằng chữ "Sa" - là cát - nhỏ bé nhưng mạnh mẽ. Anh muốn con sẽ theo tên của cả anh và em

- Vâng, Sasuke-kun!

- Thôi muộn rồi, em ngủ đi. Sáng mai chúng ta phải trở về đấy.

- Vâng a... ừ!

Sakura kêu nhẹ

- Em sao đấy?

Sasuke giật mình

- Chắc con nghe thấy mình nói chuyện nên đạp em(

Sasuke lại đặt tay nhẹ nhàng lên bụng cô kunoichi, dịu dàng xoa nhẹ rồi nói nhỏ

- Ngoan nào, để mẹ con nghỉ ngơi.

- Ồ, con hết đạp thật này anh. Đứa bé này đúng là chỉ biết nghe lời Papa thôi!

Sakura hờn dỗi

- Tch. Em đúng là...

Sasuke cốc nhẹ vào đầu cô

Chương 56: Con ác mộng

- Sakura..?

- Người sẽ phải trả giá....

- Người là ai?!

- Sakura! Trả lời anh!

- Ta sẽ tận diệt cái gia tộc Uchiha đáng bị nguyên rủa đó!

Mái tóc hồng nằm đó.

Lặng im

Một dòng máu đỏ chảy từ cổ tay cô gái ấy.

- SAKURA!!!!!!!!

- Sasuke... Sasuke-kun!

Đôi mắt đen chột bùng tỉnh. Những giọt mồ hôi vẫn còn thấm đẫm trên trán anh.

- Anh không sao chứ..?

Sakura vội lấy chiếc khăn tay mỏng thấm mồ hôi trên trán cho Sasuke

Anh nắm chặt lấy cổ tay cô. Thở hắt ra

- Em ở đây rồi. Đó chỉ là cơn ác mộng thôi, Sasuke-kun.

Nói rồi cô đặt nhẹ tay mình lên khuôn mặt anh

- Ừm

Anh gạt đầu

- Vậy em đi chuẩn bị đồ đạc xong mình đi ăn sáng với mua một vài thứ trong làng rồi về chỗ Karin nhé!

Sakura vui vẻ

Bàn tay của anh nắm siết lại, gằn giọng:

- Giấc mơ quái quỷ gì!

-----/------

- Nè. Sasuke-kun anh nhìn xem màu len này được không? Em định sẽ đan cho con một chiếc mũ

- Nè Sasuke-kun anh nghe em nói không?

Sasuke cảm thấy có chút bất an bởi cơn ác mộng sáng nay. Và hơn cả, anh cảm nhận được có vẻ như họ đang bị theo dõi từ xa ở đâu đó

- Sasuke-kun?!?

- Đi thôi, Sakura.

Mái tóc đen nắm chặt lấy tay của cô

- Ôi nhưng...

Anh không nói gì thêm nữa, chỉ im lặng và kéo tay cô đi về phía con ngõ nhỏ trước mắt.

Nếu như Sakura không mang thai thì họ có thể cận chiến với những kẻ đang theo dõi từ xa đó nhưng vì sự an toàn của cả đứa bé và Sakura, Sasuke không thể để vợ mình trực tiếp đối đầu với chúng được.

- Sakura, em tạo ra một phân thân được không?

Dù chưa kịp nhận ra chuyện gì, nhưng cô kunoichi tóc hồng vẫn làm theo lời chồng mình

- Từ lúc ta bước ra khỏi khu nghỉ, anh luôn cảm thấy có vài kẻ đang quan sát chúng ta

Sakura giật mình như nhớ ra chuyện gì đó

- Sáng nay lúc em bước ra ngoài cửa đúng lúc có hai kẻ mặc bộ kimono đen đang tiến lại gần cửa phòng mình. Nhưng thấy em thì họ lại đi theo hướng khác, nên lại thôi không nói với anh.

Sau khi nghe, đôi mắt đen càng trở nên cảnh giác hơn

- Em đi về phía cổng làng rồi về chỗ Karin trước đi. Anh sẽ xử lý chúng rồi đuổi theo sau, đại bàng của anh sẽ bay song song phía trên cùng em. Nếu có chuyện gì xảy ra nó sẽ quay lại báo cho anh.

- Em vẫn có thể..

- Anh không đồng ý.

Không để cô kunoichi nói hết câu, giọng nói mạnh mẽ và đầy kiên quyết của ai đó vang lên

Như hiểu ra anh đang nghĩ gì, Sakura đánh gập đầu đồng ý

- Vậy, anh nhớ cẩn thận, Sasuke-kun

Nói rồi đôi tay nhỏ bé ấy chạm nhẹ vào tay anh

- Em và con nhất định phải đến nơi an toàn đấy.

Anh siết lấy tay cô

Nhìn mái tóc hồng đã đi khuất, Sasuke bật mạnh lên lớp ngói của mái nhà phía trên

- Ra mặt đi.

Con mắt Sharingan và Rinnegan sắc lạnh

Lập tức bốn bóng đen từ tứ phía nơi nào xuất hiện trước mặt anh

Bốn kẻ với bốn đôi mắt màu vàng và chiếc khuyên tai màu bạc bên trái giống hệt. Trên tay phải của chúng thì lại có những hình xăm khác nhau: Rồng, sói, quạ và điều hâu

- UCHIHA SASUKE! Bọn ta đã chờ đợi ngày này lâu lắm rồi

Tên có hình xăm con rồng lên tiếng

Mái tóc đen vẫn giữ nguyên thái độ bình thản của mình

- Người còn nhớ 5 năm trước cũng tại làng Đá này. Người đã cùng đám người của mình đi tìm và giết một người để làm vật tế cho tên Orochimaru không?

- ĐÓ CHÍNH LÀ ANH CẢ CỦA BỌN TA! Người có huyết kế giới hạn duy nhất trong gia tộc Akara này!

Tên có hình xăm mặt sói gầm lên

Rồi không chần chừ thêm chút nào, hấn lao tới phía mái tóc đen với một bộ móng vuốt được điều khiển bằng tơ của mình

Rút thanh Kusanagi, Sasuke bật lên phía trên, chặt đứt những sợi tơ của hắn

- Khoá bẫy!

Tên có hình xăm quạ nói to. Cùng lúc 3 tên còn lại cùng thi triển một động tác giống nhau

Vậy là Sasuke kẹt giữa một đám tơ khổng lồ với lớp bên ngoài là hàng chục cái móng vuốt đang hướng vào

- Co thể huynh trưởng của ta giỏi hơn bất kì ai trong tộc. Nhưng chúng ta đã tập luyện suốt ngàn ấy năm chỉ để giăng bẫy ngươi thôi, Uchiha Sasuke!

- Susano.

Lập tức những sợi tơ chúng vừa chăng bị ánh sáng màu tím của Susano phá bỏ

- Ngươi...

Sasuke nhanh như chớp đã kẻ thanh Kusanagi vào cổ tên có hình xăm rồng

- Haha...

Hắn không những không sợ mà lại còn cười một cách đầy khó hiểu

- Ta biết là bọn ta không thể nào thắng được ngươi, nên ít nhất thì ta cũng sẽ tiêu diệt tận gốc cái dòng tộc Uchiha của ngươi!

- Thôi nói nhảm đi.

Anh kẻ sát thanh kiếm hơn vào cổ hắn

- Vậy ngươi nhìn thử lên trên kia xem đi

Tên có hình xăm điều hâu nhếch mép đầy khả ố

Sasuke giật mình khi nghe thấy tiếng đại bàng của mình quay lại

- Haha.. hãy chờ xem Uchiha Sasuke. Ta sẽ khiến ngươi đau đớn gấp trăm lần anh trai ta!

SAKURA!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Mẹ sẽ bảo vệ con

Phù... ph.....

Sakura thở hắt ra những hơi thật mạnh, khẽ nhắm mắt

- Phù... bây giờ có chạy thôi mà mình còn vất vả thế này

Đang định bước tiếp, nhưng đôi mắt lục bảo đã nhanh chóng để ý quan sát hai bên hàng cây xung quanh mình

- 1 tên bên trái và 2 tên phía bên phải

Mái tóc hồng nhanh nhẹn nhận ra những dấu chân và tiếng động kì lạ

SHANAROOOOOOO!

Crk.....

..

UỖNH!

Phần thân cây cổ thụ phía bên trái tách làm đôi sau cú đâm của Sakura. Hai bóng đen sau thân cây vội bật ngược lên trên.

- Xem đây!

Chúng phi 4 thanh kunai về phía Sakura

- Đừng có nghĩ ta dễ để các nguoi bắt nạt!

Mái tóc hồng dùng chân đạp chệch hướng đi của kunai rồi nhanh chóng bật lên phía trước đá một cước thật mạnh vào mặt của hai tên này

- Nguoi cũng khá đấy, đang mang thai mà vẫn còn có thể chống cự bọn ta như thế..

Một giọng phụ nữ đầy mỉa mai đi ra từ phía gốc cây bên trái

Sakura quay phắt lại, đôi mắt lục bảo không hề nao núng nhìn thẳng vào người phụ nữ kia

- Nguoi muốn gì ở ta?

- Ha ha ha... Giọng cười đầy khả ố vang lên

- Ta muốn gì à? Thứ ta muốn chính là cái đầu của Uchiha Sasuke - kẻ đã cướp đi người đàn ông của ta!

Người phụ nữ lộ rõ ánh mắt đầy hận thù

- Và ta biết! Giết hán thôi chưa đủ. Ta sẽ khiến hán phải nếm thử mùi vị đau đớn khi mất đi những người thương yêu nhất. Thật may mắn thay một kẻ máu lạnh bị nguyên rủa như hán lại động lòng và yêu một cô gái như nguoi, vậy là ta cùng một lúc có thể cướp đi người mà quan trọng với hán nhất cùng với giọt máu còn chưa ra đời kia của Uchiha!

- Nguoi đang lầm nhảm cái gì thế?

Sakura siết chặt bàn tay mình thành nắm đấm

- Đừng có hòng động một ngón tay đến con của ta!

Vừa dứt lời Sakura đã giáng một cú đấm xuống chỗ của người phụ nữ kia

- UỖNH.....

Mặt đất nứt ra làm đôi

Người phụ nữ tiếp tục phi những thanh kunai về phía Sakura nhưng mái tóc hồng đã kịp thời tránh chúng

- Bùm.... bùm!

- Chết tiệt, kunai có bùa nổ!

Phía vai trái của Sakura đã bị bóng rớt

- Phù.....

Sakura đã bắt đầu thở hơi gấp, trán cũng đã đổ mồ hôi

- Làm đi!

Rồi bất ngờ người phụ nữ kia ra lệnh cho hai tên vừa bị đánh ở đằng sau bật lên, chúng cầm theo một túi gì đó

- Rải nó xuống! Khi cô ta hít đồng chất độc này vào, đứa trẻ trong bụng cô ta sẽ chết!

- Cái.. gì....

Sakura vội bật lên, nhưng không..

- A...

Bụng cô chợt quặn thắt lại, những cơn đau đột ngột kéo đến

Sakura chỉ vội lấy tay bịt mũi và miệng mình lại rồi khụy xuống

Mồ hôi ướt đầm trán cô kunoichi

Sakura vẫn cố gắng nhịn thở để không hít phải đồng bột khí đang rắc đầy phía trên mình

Đôi mắt lục bảo dần dần sụp xuống và không thể nhìn rõ nữa

- Không thể được...

- Không thể hít chúng được...

- Mẹ sẽ bảo vệ con..

Sakura cắn chặt răng, nước mắt từ đuôi mi trực trào ra...

- Sasuke- kun...

- Em sắp không chịu nổi nữa rồi...

- Sasuke-kun

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Uchiha Sarada

Một hình bóng quen thuộc đang mờ ảo ở phía trước tiến lại thật nhanh chỗ Sakura

- Sasuke-kun...

Đôi mắt lục bảo nhắm nghiền lại

2 con mắt Sharingan và Rinnegan thể hiện sự tức giận đến tột cùng

- Xoẹt!

Tiếng chém của thanh kusanagi vang lên, nhanh và đầy hung bạo

Sasuke vội đỡ lấy Sakura rồi bật mạnh lên để thoát khỏi đám chất độc kia

- Sakura

- Sakura tỉnh lại đi em

Anh lay nhẹ gương mặt đã gần như tái nhợt kia

Cơ thể anh đã bắt đầu run rẩy

Nghĩ đến con ác mộng đêm qua, Sasuke không thể kiểm soát nổi bản thân mình nữa

- Sasuke-kun...

Giọng nói nhỏ yếu ớt của mái tóc hồng đang nằm trong tay anh vang lên

- Em có sao không?!

Anh vội để đầu cô kê vào ngực mình

- Em đau... quá...

Sakura mím chặt môi

- Con của mình...

Đôi tay Sakura vội ôm lấy bụng

- Mau... anh mau đưa em đi kiểm tra

Nước mắt Sakura trào ra, mặn chát

- Anh biết rồi.

Đôi mắt của Sasuke không ngừng dao động, thể hiện rõ sự lo lắng và điều sợ hãi trong sâu thẳm

- Thế nào? Người cảm thấy sao Uchiha Sasuke?

4 kẻ có hình xăm cuối cùng cũng đuổi kịp đến nơi.

Ngay khi nhìn thấy con đại bàng Sasuke đã lập tức biến mất khiến cho chúng vô cùng bất ngờ

- Đợi anh một chút và nhắm mắt em vào.

Sasuke nhẹ nhàng đặt Sakura xuống, tay anh đã nắm chặt thanh kusanagi

- Không, Sasuke-kun.

Mái tóc hồng nắm lấy vạt áo choàng của anh

- Là chúng ta đã có lỗi với họ trước.

Đôi mắt lục bảo khẽ rung lên

Ngay khi Sasuke đã dừng lại vài giây suy nghĩ thì 4 tên đó cùng lao đến phía anh

- Xoẹt!

Anh chém phăng cánh tay phải của chúng

- A!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

4 tên ngã quỵ và hét lên đau đớn

- Vì cô ấy đã nói như vậy, nên ta sẽ để lại mạng sống cho các người

Chát giọng lạnh lùng vang lên

- Và đừng nghĩ rằng sẽ có cơ hội động đến cô ấy và đứa con của ta một lần nữa. Uchiha Sasuke ta sẽ tận tay kết liễu các người đấy!

Nói rồi anh vội bế Sakura vào lòng, vụt biến mất trong không gian bằng sức mạnh của Rinnegan

- Em cố gắng thêm một chút nữa, chúng ta sắp đến bệnh viện rồi.

Sasuke lo lắng

Mái tóc hồng chỉ im lặng nằm gọn trong vòng tay anh

Ngay khi vừa nằm xuống giường bệnh, Sakura đã cố gắng nói vài câu với bác sĩ

- Dù có thể nào.. cô nhất định phải cứu lấy con tôi.

Sasuke đứng bên giường lặng lẽ quay mặt đi, đôi tay anh siết chặt lại lấy nhau

Sau khi nghe nhịp tim thai và khám kĩ càng, bác sĩ đã mang kết quả xét nghiệm ra

- Rất may là độc tố chưa kịp ngấm vào thai nhi. Tôi nghĩ có lẽ cô là một ninja trị thương đúng không? Cô đã kiểm soát và cố giữ chất độc chỉ ở trong cơ thể mình

- Vâng

Sakura gật đầu

- Đứa trẻ thì không nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng vừa rồi cô đã bị động thai hơn nữa dù chúng tôi đã lấy chất độc ra khỏi cơ thể cô nhưng một số ít

đã tiếp xúc vào các cơ quan phía bên trong, vì vậy cơ thể cô sẽ yếu hơn và có thể cô sẽ sinh non.

- Vâng tôi biết rồi, cảm ơn cô.

Sakura chạm nhẹ vào bụng mình

Khi bác sĩ đã đi ra ngoài, Sasuke mới tiến gần lại chỗ vợ mình

- Anh xin lỗi

Giọng nói anh trở nên khàn và trầm hơn

- Xin lỗi vì anh mà để em phải gánh chịu hậu quả. Xin lỗi vì anh không thể bảo vệ được em.

Đôi mắt anh sụp xuống, không hề nhìn vào đôi mắt của cô

- Đừng cảm thấy có lỗi, Sasuke-kun... Con chúng ta vẫn khỏe mạnh, em vẫn đang bên cạnh anh đấy thôi..

Sakura nắm lấy đôi bàn tay vẫn đang siết chặt của anh

- Mẹ đúng thật là một bà mẹ kém cỏi phải không con, trong lúc ba con phải chiến đấu, mẹ lại không tự bảo vệ được mình, khiến con phải sợ hãi rồi, con yêu..

Sakura vừa xoa bụng vừa tự trách bản thân mình

- Hay em về làng đi, nơi này thật sự quá nguy hiểm cho em và con

Chàng trai Uchiha thờ dài

- Ừm.

Sakura lắc đầu

- Đây chỉ là sự cố thôi, Sasuke-kun. Con bé nhất định sẽ rất muốn gặp anh khi ra đời. Chỉ một thời gian nữa thôi anh nhé?

- Em có biết khi nhìn thấy đại bàng anh đã sợ hãi đến thế nào không? Anh nhất định không thể để mất thêm bất kì ai trong cuộc đời anh nữa!

Sakura ra hiệu cho anh cúi xuống lại gần mình

Rồi cô vòng tay ôm lấy cổ anh

- Sasuke-kun ngốc. Em và con sẽ không bao giờ rời xa anh đâu.

Anh im lặng và vuốt những lọn tóc hồng xòa xuống gương mặt vợ mình

- Ne, vậy anh đã nghĩ ra tên cho con mình chưa?

- Ừm, anh nghĩ rồi.

- là gì vậy ạ?

Sakura hào hứng

- Uchiha Sarada.

- Nếu đọc em nhanh thì nó chính là đầu. Một chất duy trì ánh sáng và thấp lên ngọt lửa. Cũng có nghĩa là ngọn lửa đầu tiên của Uchiha- là sức mạnh của anh.

Sakura mỉm cười, xoa nhẹ vào bụng mình lần nữa

- Con nghe thấy chưa Sarada, con là sức mạnh của ba đó, con phải ra đời khỏe mạnh nhé, con gái!

Đó là một ngày trời se lạnh, nhưng bầu trời lại rất trong xanh, theo con gió những lời nhắn nhủ của Sakura vút bay lên bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Đợi anh

Nhận lấy bức thư được gửi từ Naruto, Sasuke đã khá lưỡng lự

- Nhất định phải đi ư?

- Sasuke-kun?

Sakura kéo nhẹ tay anh

- Hn, anh đây.

- Bác sĩ vừa nói với em là 2 tuần nữa sẽ là ngày sinh của em.

Sakura xoa xoa cái bụng bầu đã khá to của mình

- Ừm.

Sasuke trầm ngâm

- Vừa nãy em thấy đại bàng mang thư của Naruto đến. Có nhiệm vụ gì đúng không anh?

- Hn. Cậu ta cần mình giúp đỡ làng mây vài ngày để dẹp đám phiến quân từ nước ngoài tràn vào. Nếu đi chắc có lẽ sẽ mất tầm 2,3 ngày.

Sasuke thở dài, đôi mắt anh trở nên xao động và thoáng chút lo lắng

- Đành chịu thôi, Sasuke-kun! Vì chúng mình giấu chuyện em có thai với mọi người mà. Naruto không biết nên vẫn để anh và em gánh vác nhiều nhiệm vụ quan trọng như thế.

- Em và Sarada sẽ an toàn hơn nếu như ít người biết em đang mang thai đứa con của anh.

- Em hiểu mà. Thế nên ông Uchiha ạ, anh cứ hoàn thành tốt cả phần nhiệm vụ của em đi rồi trở về. Đẳng nào 2 tuần sau mới là ngày sinh của em mà.

Sakura cười rạng rỡ nắm lấy tay anh

- Hn. Nhưng.

- Em ổn mà! Anh lại không tin vợ anh hả? Hơn nữa còn có Karin ở bên cạnh em nữa, Sasuke-kun không có gì phải lo lắng cả!

Nhìn cái gương mặt ửng hồng tràn đầy tự tin của Sakura, mái tóc đen yên tâm phần nào. Anh vuốt nhẹ mái tóc của cô

- Hn. Anh tin.

Tối hôm ấy sau khi chuẩn bị đồ đạc, Sasuke đã đến nói chuyện với Karin

- Hãy chăm sóc cô ấy hộ tôi.

Giọng nói trầm vang lên trong hang động

- Cậu yên tâm đi, tôi sẽ chăm sóc Sakura và con gái đầu lòng của cậu cẩn thận.

Karin đẩy gọng kính đỏ cười nhẹ

- Cảm ơn. Thật tốt khi có cô bên cạnh Sakura

Ngay sau đó anh quay lại phòng - nơi mái tóc hồng đang ngủ say

Sasuke niệm một bùa chú và biến ra một con quạ đen. Anh đặt một mật lệnh nào đó vào mắt của con quạ. Với cách này, anh có thể quan sát và bên cạnh Sakura bất cứ lúc nào

Rồi anh tiến lại gần, kéo chiếc trần lên kín vai cô và nhẹ nhàng đặt lên trán cô một nụ hôn thật lâu:

- Đợi anh. Anh sẽ về sớm, Sakura.

-----//----- end chap---/

- một chap ngắn nhá hàng cho các chị em

từ này au sẽ cố gắng phấn đấu up 2-3 chap/ tuần cho mọi người □□□□□□□□□□ !!!!!

Chúc các bạn có một tuần mới làm việc năng động, mạnh khỏe nhé <3

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Mẹ sẽ thật mạnh mẽ

Sakura vòng tay sang bên cạnh để ôm lấy hơi ấm thân quen như mọi khi, nhưng cô chợt nhận ra rằng Sasuke đã đi làm nhiệm vụ từ đêm hôm qua. Rồi đột nhiên mái tóc hồng thấy cô gái bé nhỏ trong bụng mình cựa quậy không ngừng, cô mỉm cười xoa nhẹ bụng mình:

- Sarada, ngoan nào con, Papa đi làm nhiệm vụ rồi sẽ về nhanh với mẹ con mình thôi.

Hít một hơi thật sâu, Sakura quyết định bước ra khỏi hang động để đi lại vài vòng. Không khí bí và kín ở dưới hang khiến cô cảm thấy đau đầu và có chút mệt mỏi.

- Sakura!

Tiếng Karin gọi vọng lại

- Chào buổi sáng, Karin.

Sakura quay chậm lại tiến đến chỗ Karin

- Này, sao sắc mặt cô kém thế, tái nhợt đi rồi này!

Karin lo lắng

- Không đâu... chắc tôi ngủ nhiều quá nên thế thôi. Tí đi dạo vài vòng là khỏe ngay ấy mà.

Cô kunoichi xua tay giải thích

- Ừm... tôi nghĩ...

- Cô nghĩ sao?

Sakura tò mò

Karin đẩy gọng kính cười nhếch miệng:

- Chắc chắn là do quá thương nhớ chồng yêu nên bệnh rồi chứ gì!

- Haiz. Lại trêu tôi đấy hả!

Sakura huych nhẹ vào tay Karin

- Nào thôi để tôi đi cùng cô, bụng bầu to thế kia mà cứ đi lại thế này. Sasuke-kun của cô trước khi đi còn dặn dò tôi phải chăm sóc cô cẩn thận đấy. Yêu thương nhau gồm.

Mái tóc đỏ bấu môi

Nhưng khi hai cô gái vừa bước ra khỏi cửa hang thì bầu trời đã xám xịt lại

Ầm!

Tiếng sấm nổ giữa trời khiến Sakura giật mình

- Thôi đi vào trong đi, nhìn trời sắp giông bão thế này thì đi dạo nổi gì.

Karin vội nắm lấy tay Sakura dẫn cô quay trở lại vào mật đạo

- Thôi thế uống trà vậy nhé, để tôi đi pha trà cho.

Sakura chán nản

- Thôi để tôi làm cho.

- Tôi tự làm được mà, bầu bí chứ có phải cứt tay cứt chân gì đâu chứ!

Nói rồi cô kunoichi nhanh chóng tiến vào bếp

- Vẫn cứ cứng đầu như ngày nào.

Mái tóc đỏ thờ dài

- Ô này, Sakura, con quạ đen này ở đâu ra thế??? Của Sasuke-kun hả???

Karin giật mình nhìn con quạ đen đang đậu ở cạnh ghế, nói vọng ra

- Ủm! Chắc anh ấy không yên tâm nên để nó lại đây. Con quạ ấy như con mắt thứ ba của Sasuke-kun vậy!

- Ủ hứm...

Karin gật gù

- CHOANG!

Tiếng đổ vỡ bên trong khiến Karin giật bắn mình, cô chạy thật nhanh vào bếp

- Này, Sakura có sao...

Mái tóc đỏ hốt hoảng khi thấy ấm và tách trà vỡ tan dưới mặt đất và bên cạnh là Sakura đã ngã xuống. Và quan trọng hơn là đang có một chất dịch lỏng chảy ra từ cơ thể Sakura

- Này.. đừng nói là cô sắp đẻ rồi nhé, Sakura!

Karin vội đỡ Sakura dậy

Mái tóc hồng thờ hất ra

- Bụng tôi.. đau quá...!

Karin dùng hết sức mình để đưa Sakura vào phòng ngủ nhanh nhất có thể

- Chết tiệt! Bao to thế này làm sao đưa cô vào cái bệnh viện trong làng được đây. Rõ ràng bác sĩ bảo cô 2 tuần nữa mới đến ngày sinh cơ mà!

Karin vò đầu luống cuống

- Con bé muốn ra sớm hơn rồi. Nước vừa rồi có lẽ là nước ối của tôi...

Sakura cắn răng chịu đựng những cơn đau đang giằng xé mình

- Vậy.. vậy bây giờ chúng ta phải làm sao? Sasuke-kun còn không ở đây nữa chứ!

Karin lấp bắp

- Chúng ta.. phải thật bình tĩnh, Karin... Từ ngày mang thai tôi cũng có đọc qua vài thông tin và hỏi bác sĩ về chuyện sinh nở rồi.

- Sakura... đừng nói là cô định...

Mái tóc đỏ vội đẩy cặp kính của mình

- Đúng vậy, chúng ta sẽ sinh Sarada ngay tại đây, Karin!

- Cô... cô điên rồi... tôi...

- Karin...

Sakura nắm lấy tay Karin

- Nhất định chúng ta phải đỡ con bé ra đời an toàn. Xin cô..

Đôi mắt xanh lục bảo với cái nhìn chứa đầy sức mạnh của một người mẹ có lẽ đã thuyết phục được Karin

- Được rồi. Nhưng cô phải hướng dẫn tôi đấy nhé, Sakura!

- Cảm ơn cô.

Sakura chỉ kịp mỉm cười nhẹ trước khi những cơn đau tiếp theo kéo đến

- A....

Những tiếng thở dồn dập, những giọt mồ hôi ướt đầm trán cô kunoichi

- Sasuke-kun, nhất định em sẽ làm tất cả để con mình chào đời một cách khoẻ mạnh nhất..

Bên cạnh, đôi mắt đen của con quạ đã chứng kiến tất cả

- Thịch.

- Sakura.

Ngay khi nhìn thấy những hình ảnh đầy, mái tóc đen đã ngay lập tức đứng khựng lại ngay giữa trận chiến

- Xoẹt!

Một mũi tên xoẹt ngang vai anh

- Chết tiệt!

Sasuke như gào lên

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Hạnh phúc

Những tia chớp rạch ngang trời, tiếng mưa ào ào như trút nước phía ngoài hoà lẫn cùng với những cơn đau thất của cô gái có mái tóc hồng đang nằm trên giường

Sakura đang cố gắng điều chỉnh nhịp thở của mình và cắn chặt lấy môi để không bật kêu thành tiếng

Còn Karin thì đang tất bật đi chuẩn bị sẵn thật nhiều nước ấm với khăn sạch

Cơn đau cứ kéo dài như thế suốt 3 tiếng đồng hồ, tiếng mưa bên ngoài vẫn nặng hạt như vậy

- Karin, cô kiểm tra cho tôi phía dưới đã mở thêm được chút nào chưa?

Sakura với tay gọi mái tóc đỏ đang thần thờ ngồi bên cạnh

- Được có một chút thôi, Sakura.

Karin lắc đầu

- Vậy chúng ta phải đợi thêm chút nữa rồi

Sakura thở hắt ra nằm gục xuống giường

Những cơn chuyển dạ cứ liên tiếp kéo đến, Karin bên cạnh cô thì không thể ngừng đi lại vì lo lắng

Nhiều lúc Sakura như thiếp lịm đi vì không còn sức

Trời đã sẩm tối, bên ngoài bão đã ngừng chỉ còn tiếng mưa rơi rả rích, tiếng hai người phụ nữ vang vọng trong mật đạo

- Sakura cố lên, cô phải rặn mạnh hơn nữa!

Karin vừa vuốt mồ hôi trên trán vừa động viên Sakura

- Nào 1..2...3!

- Á.....

Mồ hôi ướt đầm trán Sakura

- Cô làm được mà.

Đôi tay Sakura bám chặt lấy tấm ga trên giường, mím chặt môi đến bật cả máu

- Sakura! Tôi thấy đầu con bé rồi cô cố lên chút nữa thôi!

Karin reo lên

Mái tóc hồng lấy một hơi thật sâu, hai tay thôi không bám ga giường nữa mà nắm thật chặt lấy nhau, nước mắt cũng đã ngấn đầy ở khoé mi cô

Một chút gì đó sợ hãi..

Rồi đột nhiên, một bàn tay nắm chặt lấy đôi tay đang run lên của cô.

Những giọt mưa ướt đầm trên vai áo và khuôn mặt người ấy. Trên vai anh, vết thương vẫn còn đang rỉ máu

Một giọng nói trầm ấm quen thuộc.

Một cái nhìn ấm áp chỉ dành riêng cho cô mà thôi

- Anh ở đây rồi, Sakura.

- Sasuke-kun?

Sakura không tin nổi vào mắt mình nữa

- Phải, anh đang ở đây với em rồi.

Nói rồi anh vuốt nhẹ mái tóc hồng

- Rặn lại đi, Sakura!

- 1..2..... 3!!!!

- Oe... oe.... oe....

Tiếng khóc bé nhỏ ấy như làm bùng tỉnh cả căn phòng tối

- Con bé xinh quá!

Karin thốt lên ngay khi đỡ được cô bé ra

Cô gái tóc đỏ cẩn thận để cô bé vào lòng cha của mình

Mái tóc đen im lặng và bế nó đến chỗ Sakura

- Em nhìn con đi.

Giọng anh như rung lên

Đôi tay Sakura run run đỡ lấy cô bé đang đỏ hỏn trên tay anh

- Con bé tuyệt quá..

Những giọt nước mắt của người mẹ cứ thế lăn dài xuống

- Sarada có đôi mắt của anh, Sasuke-kun..

Cô bé có đôi mắt to, tròn và đen láy. Một đôi má ửng hồng và cái miệng chúm chím nhỏ xinh

Bất chợt, Sakura gục xuống

- Sakura? Sakura!?

Sasuke vội đưa Sarada cho Karin

Anh vội nghe nhịp thở và mạch của cô. Mọi thứ đều đang yếu dần đi

- Sakura đang chảy máu Sasuke-kun!

Karin hét lên

- Cái gì..

Sasuke sững sờ

- Đây, bế con bé đi. Để tôi!

Nói rồi Karin cứa một vết dài trên cổ tay mình, để máu chảy vào miệng Sakura

- Ngày trước Kabuto có nói với tôi, ngoài trị thương máu của tôi còn có thể làm đông lại máu của người khác. Tôi không chắc lắm...nhưng...

- Đừng có rời xa anh, Sakura

Người anh lo lắng đến run lên

- Xin em

- Máu ngừng chảy rồi Sasuke-kun! Có hiệu quả rồi!

Karin mừng rỡ

Đôi mắt lục bảo he hé mở

- Cảm ơn em, Sakura.

Anh đặt lên trán cô một nụ hôn

Sakura không chắc mình có nhìn nhầm không, nhưng có lẽ có gì đó ướt ướt đã rơi xuống gương mặt cô... như là..

Nước mắt

Của Sasuke.

Vậy là ngày hôm ấy, 31/3, trời đã ngừng mưa bão ngay khi tiếng khóc của một cô bé có đôi mắt đen láy ra đời.

Không khí dễ chịu, những cơn gió khẽ lay động qua những tán cây

Hứa hẹn vào sáng mai, trời sẽ thật trong và mặt trời sẽ lên thật rạng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Cùng trở về Konoha

Nghe thấy tiếng khóc, Sakura chợt tỉnh giấc thì cô bắt gặp Sasuke-kun của mình đang vụng về đỡ dành cô bé khóc mếu máo

- Hn..

Anh thử dài có vẽ bất lực

- Uchiha Sarada, con phải yên lặng để mẹ con còn nghỉ ngơi.

Anh búng nhẹ vào trán cô bé

- Á...oeeee..... oeeeeee

Con bé còn khóc to hơn cả lúc nãy

- Pfff.....

Nhìn thấy cảnh tượng này, Sakura không thể kiềm chế được mà bật cười khúc khích

Sasuke giật mình quay sang đôi mắt xanh lục bảo đang nhìn chăm chăm mình

- Em... em tỉnh rồi à?

- Anh lấp bấp cái gì chứ Sasuke-kun?

- Hn...

- Anh bế Sarada lại đây giúp em, chắc con đói rồi

Sasuke cẩn thận bế con bé đưa về phía Sakura

- Em đừng có cử động mạnh, cơ thể còn yếu, Sakura.

Mái tóc đen cẩn thận dặn dò vợ

- Em biết mà Sasuke-kun, nhưng Sarada đói thì mình phải làm thế nào?

Cô cười tủm tỉm

- ờ... hừm

Anh háng giọng

Ngắm nhìn cô con gái bé bỏng đang ngoan ngoãn trong vòng tay của vợ, giọng Sasuke chợt nghiêm túc hơn:

- Sakura, anh nghĩ đến lúc ta phải quay về Konoha rồi.

Vuốt nhẹ đôi má của bé con đang ti sữa ngon lành trong vòng tay mình, Sakura nói nhỏ:

- Mình không thể ở lại đây thêm chút nữa được sao anh?

Mái tóc đen khẽ lắc đầu

- Không được. Gần đây có nhiều kẻ đang âm mưu gây rối tình hữu nghị giữa các làng bằng các thiết bị hiện đại, đôi khi chúng còn mạnh hơn cả nhẫn thuật của chúng ta. Anh thấy không yên tâm. Hơn nữa trong trận chiến mấy ngày qua đã có vài kẻ liên tục tấn công anh để chúng tìm hiểu về Sharingan. Để em và con ở một nơi tách biệt như thế này là quá nguy hiểm.

- Vâng.

Sakura ủ rũ

- Anh biết em lo lắng điều gì. Tuy anh có lẽ không thể liên tục ở bên em với Sarada nhưng thay vào đó con bé sẽ nhận được tình yêu từ cha mẹ em, từ Naruto và bạn bè của chúng ta nữa.

Anh nhẹ nhàng nằm xuống bên cạnh mái tóc hồng, vỗ nhẹ vào vai cô.

- Em. em vẫn chưa chuẩn bị để có thể rời xa anh...

Giọng nói ấy tha thiết và vang vọng trong căn phòng

Sakura dần thiếp đi vào giấc ngủ vì cơ thể còn mệt mỏi

Nhưng Sasuke thì vẫn không hề nhắm mắt. Anh cứ ngắm nhìn mái đôi má hồng phúng phính với chòm tóc đen mới sinh ra đời kia và cả hình bóng của người con gái anh yêu đang chìm trong giấc ngủ say

Trong màn đêm chập chờn khi rạng sáng, một lời nói chậm rãi nghe có vẻ bình tĩnh nhưng thực ra sau đó chứa một nỗi buồn sâu kín của một tộc nhân Uchiha:

- Anh cũng chưa sẵn sàng để có thể tiếp tục bước đi khi phải rời xa gia đình của mình một lần nữa.

2 ngày sau

Một buổi sáng trời quang, nhiều gió.

- 2 người chuẩn bị hết đồ đạc rồi chứ?

Karin ngập ngừng

- Ừm! Chúng tôi chuẩn bị đủ cả rồi.

- Vậy... đi đường cẩn thận. Tạm. biệt.

Mái tóc đỏ cứ đứng đó đẩy cặp kính của mình

- Nè, Sasuke-kun, anh bé Sarada cho em một lúc được không?

Sakura tiến lại gần về phía Karin

- Đây.. này định làm gì đấy?

Sakura chỉ mỉm cười và bất ngờ ôm chặt lấy cô nàng tóc đỏ

- Cảm ơn cô, Karin. Vì tất cả!

- Ồ.. ơ..

Cô nàng đã khá bất ngờ nhưng rồi cũng đã vòng tay và ôm lại mái tóc hồng

- Hai người nhất định phải hạnh phúc đấy!

Mái tóc đỏ rung rung

- Tch.

- Và.. đừng quên là thỉnh thoảng nhớ gửi thư báo tin của Sarada cho tôi! Dù sao thì tôi cũng chăm sóc con bé cùng cô được hơn 9 tháng rồi!!!

- Hi hi. Tôi biết rồi.

Sakura vỗ nhẹ vào vai của Karin

- Bảo trọng, Karin.

Sasuke chỉ nói một câu trước khi rời đi.

Karin đã đứng đó, mỉm cười và nhìn theo bóng của hai người đi khuất về phía con đường đến Konoha.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tạm biệt anh

Đôi mắt đen liếc nhìn sang mái tóc hồng bên cạnh, như ngẫm hỏi

" Em đã sẵn sàng chưa?"

Nhìn chiếc cổng in ký hiệu quen thuộc, Sakura chỉ gật đầu nhẹ đáp lại cái nhìn của anh và tiến đến lại gần cánh cổng

- Nhìn kia! Kia có phải Uchiha Sasuke và Haruno Sakura không?????

2 anh ninja trực bên cổng thốt lên

- Họ còn mang về một đứa bé nữa kia!!!!

- Cái.. gì???

- Đây! Đừng nói với tôi là Haruno Sakura bây giờ lại thành Uchiha Sakura rồi nhé!!!!

- Ôi trời ơi!!! Không thể tin được!!

Mặc cho hai cậu thanh niên kia cứ trở mắt ra nhìn họ, Sasuke vẫn cứ bình thản bước tiếp. Chỉ có riêng Sakura, bước chân của cô có vẻ trùng xuống và chậm hơn

- Em không cần phải giải thích quá nhiều với người ngoài đâu.

- Vâng.

Sakura trả lời nhỏ

- Nhưng nhất định không để họ gọi là Haruno Sakura nữa.

Nói rồi anh đỡ lấy Sarada từ tay của Sakura

Sakura mỉm cười và gật đầu chắc nịch

Cốc.. cốc... cốc

- Mời vào!

Shikamaru lên tiếng

- Eh??? Sasuke?! Sakura?!!!!

Ngài Hokage tóc vàng vội đẩy tập giấy tờ trên bàn rồi dụi lại mắt mình

- Sao hai cậu trở về đột ngột thế này? Lại còn không báo...tr

Chưa nói dứt câu thì Naruto đã chú ý ngay đến đứa bé trên tay Sasuke

- Đứa bé này là ai???

Naruto vội đứng dậy tiến lại gần hai vợ chồng nhà Uchiha

- Đừng nói là..

Shikamaru xoa cằm của mình

- Đúng vậy. Con của chúng tôi, Uchiha Sarada.

Chất giọng trầm vang lên

- Con-của-chúng-tôi á? Thật không thể, teme???

Naruto nhìn sát vào gương mặt của bé con đang thiêu thiêu ngủ trong vòng tay Sasuke

- Không thật thì là gì hả tên đàn này!

Sakura giờ nắm đấm trước mặt ngài Hokage

- Hai người cũng " năng suất " đấy.

Shikamaru cười khẩy

- Ya!

Sakura bỗng dưng đỏ mặt vì lời trêu đùa kia

- Eh? Nhưng mà..

Naruto chột nghiêm túc lại

- Nếu hai cậu cùng trở về làng thì..

- Không. Chỉ có Sakura và con bé thôi. Tôi sẽ vẫn tiếp tục làm nhiệm vụ.

- Sao thế được!

Ngài Hokage đập bàn

- Chúng tôi đã bàn bạc và quyết định như thế rồi. Nhiệm vụ đây, cậu biết mà, rất quan trọng.

- Nhưng nếu như vậy, tôi sẽ cảm thấy rất có lỗi với Sakura-chan, và cả Sarada nữa!

Naruto không bằng lòng với quyết định này

- Naruto. Tự tự lo được, không sao đâu.

Sakura đặt tay lên vai ngài Hokage

- Nhưng..

- Ừm! Sao? Lại không tin Sakura này hả?

Mái tóc hồng vắn cổ tay mình

- Haiz. Thôi được rồi.

Naruto miễn cưỡng đồng ý

- Đây Naruto! Cậu còn chưa cho chúng tôi biết tên thằng bé nhà cậu đâu nhé.

Sakura hào hứng

- Boruto. Uzumaki Boruto.

- Ha! Thế là hai đứa bằng tuổi rồi! Mong là hai đứa sẽ thân nhau.

Mái tóc hồng vui vẻ

Sau khi rời khỏi trụ sở chính, hai người cùng tiến về căn nhà của cố gia huy Uchiha

- Xung quanh nhà không có chợ đâu, em nên mua đồ ở trong này luôn đi.

- À.. vâng!

Mua được vài thứ xong, Sakura quay lại cổng chợ thì đã thấy Sarada tỉnh giấc và đang cựa quậy nghịch ngợm vạt chiếc áo choàng trong lòng Sasuke.

- Chắc.. em sẽ in thật sâu hình ảnh này mắt, Sasuke-kun.

Cô lẩm bẩm trong miệng

Mở cánh cổng to, cả hai cùng bước vào căn nhà.

Mọi thứ vẫn vậy, chẳng có gì thay đổi nhiều.

- Em trông con đi, để anh nấu cho.

- Không, Sasuke-kun. Nhất định hôm nay em sẽ tự nấu.

Sakura cương quyết

Như hiểu suy nghĩ của cô, Sasuke không nói gì thêm nữa mà bế Sarada lên phòng.

Nhìn con bé thích thú chơi đùa với con thỏ bông mình mới mua, Sasuke bắt giác mỉm cười rồi véo nhẹ cặp má bầu bĩnh của con

- Cha lại để con với mẹ vất vả rồi, Sarada.

Nói rồi anh nhìn chăm chú vào chiếc gia huy hình chiếc quạt đối diện giường.

Ở bên dưới, trong căn bếp rộng ấy, không biết là do thái hành tây hay vì một lí do nào khác, nước mắt của Sakura cứ từ từ lăn xuống.

- Không được khóc. Sakura mày phải mạnh mẽ lên.

Nói rồi Sakura vội lấy cổ tay lau nhanh những giọt nước mắt của mình và hít một hơi thật sâu.

Hôm ấy, Sakura đã làm một bữa cơm không quá cầu kì nhưng với Sasuke, có lẽ anh sẽ rất nhớ chúng.

Sau khi ăn cơm xong, cả hai đã bế Sarada ra vườn chơi, con bé có vẻ rất thích thú với cảnh vật trong vườn. Bầu trời hôm ấy cũng thật nhiều sao, những cơn gió khẽ man man thổi

- Sakura.

Anh bất chợt gọi tên cô

- Ơ?

Mái tóc hồng trả lời anh

- Mấy ngày nữa, em hãy chuyển về một căn hộ mới đi.

- Sao lại thế, Sasuke-kun?

Sakura giật mình

- Anh đã bàn bạc với Nartuo để sắp xếp cho em một căn hộ mới gần với trung tâm hơn. Ở đây quá tách biệt với cuộc sống, anh không muốn em và Sarada sống xa mọi người như thế. Naruto cũng đã đồng ý và sẽ di dời khu vực này đi rồi.

- Nhưng đây là.. đây là tất cả kỉ niệm của anh..

- Không. Anh nghĩ có lẽ cũng chính vì ngày trước gia tộc ở một nơi quá tách biệt với làng, nên Uchiha mới trở nên cô lập. Kỉ niệm dù sao cũng sẽ là những hình ảnh mãi trong kí ức của anh thôi. Còn em và Sarada, bây giờ mới là cuộc sống hiện tại của anh.

Đôi mắt lục bảo khẽ rung lên trước những lời nói của anh

- Xem kia, con bé cứ ngáp mãi thôi.

Sasuke bật cười

Màn đêm đã bao trùm cả căn nhà, đợi cho đến khi Sarada ngủ thật sâu, cả hai mới đóng cánh cửa phòng.

Đề Sakura gối đầu lên cánh tay mình, anh chỉ im lặng vuốt những lọn tóc hồng của cô

Sakura bắt chợt vòng tay ôm lấy anh thật chặt, cô vùi đầu vào khuôn ngực anh

Sasuke vẫn không nói một lời nào, anh nhẹ nhàng nâng cầm cô lên, đặt vào đôi môi quen thuộc ấy một nụ hôn thật sâu.

Một nụ hôn vào tai

Một nụ hôn vào cổ

Một nụ hôn vào đôi gò bồng đảo mềm mại ấy

Anh có lẽ sẽ giữ lại những khoảnh khắc này

Tiếng kêu mê hoặc ấy

Những vết ửng đỏ ấy

Tất cả

Cơ thể, mùi hương của Sakura

Và cả cảm xúc tuyệt vời này khi cả hai hòa làm một

Sakura đặt tay lên gò má anh, chăm chú nhìn vào đôi mắt sâu thẳm ấy rồi bất chợt hai dòng nước mắt từ lúc nào đã vô thức trào ra

Sakura lấy tay búi rồi che gương mặt mình lại để anh không thấy

Nhưng Sasuke đã gạt tay cô ra, lau nhẹ hai hàng nước mắt đang chảy dài ấy

- Em xin lỗi.. em không cố ý.. chỉ là em.

Sakura phẩy nhẹ tay trước mắt để cố gắng kìm lại cảm xúc của mình

- Không sao. Anh hiểu.

Sasuke không nói nhiều mà chỉ kéo cô lại thật chặt trong vòng tay mình.

- Em chưa chuẩn bị.. em thật sự chưa chuẩn bị để rời xa anh lần nữa đâu, Sasuke-kun!

Mái tóc hồng bất chợt òa khóc trong lòng anh.

Cô không cần kiềm chế nữa, khóc trong lòng anh là thoải mái nhất. Cô không cần tỏ ra mạnh mẽ nữa, bởi vì trước người đàn ông cô yêu, hay để cô được yếu đuối trước mặt anh ấy một vài phút

Anh cứ thế, lặng lẽ vuốt tóc cô đến khi cô ngừng khóc

Sakura với tay lấy vật gì đó từ trong túi mình

- Anh.. mang theo cái này nhé.

Sakura đưa cho anh một chiếc dây chuyền hình có hình bông hoa anh đào nhỏ

- Đó là từ bà nội và mẹ em. Em đã luôn mang nó bên mình từ khi còn bé... nhưng bây giờ em đã có cái này rồi

Sakura chỉ tay vào chiếc gia huy hình Uchiha trên cổ mình

- Nên anh mang theo nó nhé!

Mái tóc đen gạt đầu để cô đeo chiếc dây chuyền vào cổ

- Sarada và hai chiếc dây chuyền này.. em mong sẽ là sợi dây gắn kết chúng mình, Sasuke-kun..

Anh đặt một nụ hôn nhẹ lên trán cô

- Hn.. Chắc chắn rồi, Uchiha Sakura. Anh sẽ luôn ở bên hai mẹ con.

- Vâng..

- Giờ thì.. nhắm mắt lại đi em. Mau ngủ đi..

Tiếng khóc của Sarada vào buổi sáng sớm khiến Sakura choáng tỉnh dậy. Con bé đã nằm ngay cạnh cô và mùi hương của người ấy cũng chỉ còn thoảng thoảng lại nơi đây..

- Tạm biệt anh, Sasuke-kun.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Mỗi liên kết không thể bị cắt đứt

- Mau gọi Sakura vào phòng cấp cứu!

Shizune khẩn trương

- Rõ! Thưa bác sĩ Shizune!

Hai cậu ninja y thuật thực tập vội vàng chạy đi kiểm cô gái có mái tóc hồng nổi tiếng trong bệnh viện

- Em đây rồi chị Shizune!

Sakura buộc gọn mái tóc mình, khoác vội chiếc áo khoác trắng bước vào

- Đến muộn quá đấy Sakura.

Shizune vừa lấy băng gạc thấm máu cho cậu bé đang nằm trên giường vừa nói

- Em xin lỗi.. tại tối hôm qua Sarada mãi đến 3 giờ mới chịu đi ngủ nên..

- Thôi được rồi, em lo cho cậu bé này nhé. Còn một đứa nữa ở phòng bên cạnh cũng đang mất nhiều máu lắm. Cả hai cùng trượt chân ngã từ dốc xuống bãi đá nhon đang bị cấm

Shizune thở dài

- Chị đề đẩy em

Cô kunoichi nhanh nhẹn đáp

- Lá lách bị đập, chân phải gãy, đầu có hiện tượng chảy máu ngoài nhưng có vẻ không bị tổn thương bên trong...

Một y tá báo cáo kết quả xét nghiệm

- Chờ đã.

Sakura ra hiệu

- Tại sao bụng cậu ta lại chướng lên to như vậy?

- Ồ... cái này em chưa kiểm tra ạ..

Cô y tá lúng túng

- khụ...khụ..

- Cậu ta ho ra máu rồi. Có lẽ dạ bị xuất huyết ở bên trong. Chuyển bị phòng phẫu thuật ngay lập tức!

Ngay lập tức Sakura đẩy chiếc giường của cậu bé đi

- 2 tiếng sau -

- Ổn rồi đấy!

Mái tóc hồng vờn vai đi ra khỏi phòng phẫu thuật

- Oa.. quả không hổ danh là Haruno Sakura - học trò của ngài đệ Ngũ Tsunade. Kỹ thuật không chỉ nhanh mà còn chính xác nữa!

- Đây.. này là Uchiha Sakura chứ! Chị ấy là vợ của Uchiha Sasuke mà. Nghe nói anh ấy nổi tiếng đẹp trai thời còn ở Konoha đấy.

- Nhưng mà thấy bảo vì ngày trước phản bội lại làng nên bây giờ toàn phải đi làm những nhiệm vụ cấp cao với ở xa để chuộc lại lỗi lầm ngày trước của mình. Dù sao thì cũng đã từng là tội phạm bị truy nã mà...

- Thật á?

- Chứ còn g..

RẦM!

Tiếng chiếc thùng rác kề bên bị đá đột ngột vang lên khiến hai cô y tá giật thót mình

- Nói đủ chưa?

Đôi mắt lục bảo trở nên sắc lạnh

- Ồ... chúng em... chúng em

Hai cô gái lúng túng

- Sau khi phẫu thuật phải luôn ở bên cạnh và theo dõi bệnh nhân, hai cô không nhớ sao?

- Chúng em.. xin lỗi ạ! Chúng em đi ngay đây..

- Đứng lại! Còn nữa.

- Nếu tôi còn nghe thấy nửa lời các cô bàn tán linh tinh về chồng tôi - Uchiha Sasuke thì đừng có trách.

Sakura vừa nói tay đã vừa siết lại thành nắm đấm

- Vâng! Chúng em xin hứa từ nay sẽ không ăn nói linh tinh nữa ạ. Mong chị tha lỗi cho chúng em!

Hai cô y tá vội vàng cúi đầu rồi chạy biến

- Ph...

Sakura thở dài rồi đặt tay vỗ nhẹ lên trán

- Sao mà bà Uchiha lại nổi giận lên thế?

Giọng nữ quen thuộc vang lên phía sau cô

- Ino đấy à.

Sakura quay người lại

- Tối nay Shikamaru hẹn bọn mình dự tiệc thôi nôi của thằng nhóc nhà cậu ấy. Nhớ đưa cả Sarada đi cùng đấy

- Chắc là không được rồi. Mấy ngày nay sức khỏe con bé có vẻ không ổn. Ngủ không đều rồi còn ho suốt nữa.

Sakura lắc đầu

- Ày... Cậu một mình lo được không đấy? Hay là chuyển về với bố mẹ cậu ở luôn đi. Chứ một mình thì..

- Không sao đâu! Tôi gửi Sarada ban ngày cho ông bà ngoại mà. Tôi phải đưa về nhà chứ.

- Sasuke đi cũng được gần 10 tháng rồi nhĩ? Không biết cậu ấy thế nào rồi

Ino nghĩ ngợi

Sakura cười nhẹ

- Chồng tớ khỏe mạnh lắm! Yên tâm hehee

- Sao biết được?

Ino cong môi

- Ồ hay! Bí mật của vợ chồng người ta chứ

Nói rồi cô kunoichi vẫy tay tiến nhanh về phòng bệnh nhân

Buổi chiều dần trải dài xuống khắp những con đường ở Konoha

Có một cô gái tóc hồng đang bế một bé con có mái tóc đen láy, vừa đi vừa hát. Rồi bất chợt mái tóc hồng dừng lại trước cổng nhà mình

- Đại bàng của Sasuke-kun!

Đôi mắt lục bảo ánh lên niềm hạnh phúc

- Vào nhà thôi nào Sarada! Papa con lại gửi thư cho mình này.

Sakura vui vẻ

- Pa...pa...

Những âm thanh bé nhỏ vang lên khiến Sakura giật mình

- Sarada con vừa... con vừa nói đấy à!

Sakura thốt lên

- Pa...pa...

Đôi tay nhỏ xíu vờn vờn khi chiếc miệng nhỏ bé của cô bé cất lên

- Ya! Uchiha Sarada! Mẹ ở bên cạnh con bao lâu mà sao chữ đầu tiên con nói được lại là Papa thế!

Sakura giận dỗi véo nhẹ đôi má hồng hồng kia

Tối. Sau khi dỗ Sarada ngủ. Cô kunoichi mới mở bức thư của anh.

Cứ 1,2 tháng đại bàng của Sasuke sẽ mang thư của anh gửi về và đợi cho đến khi Sakura viết thư lại rồi mới quay trở về

Bức thư không quá dài, chỉ có vài dòng, ngắn gọn nhưng cũng thật đầy đủ để Sakura có thể yên tâm.

Nhìn nét chữ quen thuộc, Sakura đọc thật chậm rãi

- Anh khoẻ. Em và Sarada thế nào? Thời gian tới có lẽ anh sẽ không viết thư đều cho em được. Nhớ ăn đủ bữa, không được bỏ bữa trưa khi em ở bệnh viện. Anh sẽ cố gắng về sớm. Đợi anh.

Uchiha Sasuke.

Còn ở đâu đó bên ngoài kia

Tựa vào cành cây trên cao, một mái tóc đen đang mở bức thư mình vừa nhận được.

Anh khẽ mỉm cười bởi những gì cô gái trong bức thư đã viết rồi lại nhìn thật lâu dòng chữ cuối cùng

" Mong anh về sớm, Sasuke-kun. Nhớ anh."

Anh nhẹ nhàng gấp bức thư thật gọn gàng rồi cất vào chiếc túi bên trong áo của mình, sát với ngực trái.

Những con gió trong rừng khẽ thổi làm lay động hình bóng hoa nhỏ trên cỏ anh...

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Mừng anh về nhà

inh nhật năm nay không định tổ chức gì à?

Ino nhâm nhi tách trà nóng

- Ấy.. tổ chức gì nữa... công việc ở bệnh viện thì chất đống, còn phải chăm Sarada nữa chứ. Con bé gần được tuổi rưỡi rồi, chạy nhảy suốt ngày thôi ~

Sakura thờ dãi

- Choang!

Tiếng động phát ra từ phòng khách khiến hai cô gái giật mình

- Sai! Có chuyện gì thế anh?

Ino vội vàng chạy ra

- À... à không có gì đâu, em yêu!

Ông bố trẻ gãi đầu trước cái tròng mắt của vợ

Sakura cũng chạy ra thì đã thấy cảnh tượng lộn xộn trước mắt

Sarada thì túm lấy tóc của Inojin, còn cậu nhóc thì mặt mũi méo xệch đầy vẻ chịu đựng, mực vẽ thì dây ra khắp nhà

- Sai...

Ino chuyển giọng

- Đừng nói anh lại vẽ cho con nghịch mấy con quái vật kì lạ đấy nhé!

- Hê...hê... vì mấy đứa nhỏ cứ quấy anh đòi đồ chơi mà em.

Sai cười hì hì rồi nắm lấy tay vợ đầy hối lỗi

- Anh tự đi mà dọn bãi chiến trường bố con anh gây ra đi!

Ino cầu nhàu

- Haizzz! Thôi thôi! Để tôi với Sarada về cho hai anh chị tự giải quyết với nhau nhé

Sakura huých nhẹ Ino

- Sarada lại đây với mẹ nào con! Đến giờ về nhà rồi.

Cô bé có mái tóc đen ngoan ngoãn lật đật chạy về phía mẹ của mình

- Chào nhé! Sai, Ino!

Đôi vợ chồng đứng ở cửa tiễn đến khi hình bóng của hai mẹ con đã đi khuất

Ino thở dài, Sai liếc nhìn cô vợ, hỏi:

- Em sao thế?

Cô gái có mái tóc vàng dựa nhẹ vào ngực chồng mình

- Em chỉ nghĩ, nếu em là Sakura thì có lẽ em sẽ không thể mạnh mẽ được như cậu ấy mất. Con thì nhỏ, công việc lại bận rộn, Sasuke thì hầu như không về nhà..

- Em có muốn thử không?

Ino giật mình

- Thử gì cơ?

- Để anh xin Naruto cho đi làm nhiệm vụ xa xa rồi em sẽ thấy nhớ anh mong anh hơn?

Sai nhún mày

- Cái đồ điên này!

Ino nổi giận đấm cho anh chàng bên cạnh mình một phát vào ngực

~ 2 hôm sau ~

- Sakura, chiều xong việc em lên văn phòng Hokage nhé, chị thấy bảo Naruto có nhiệm vụ gì giao cho em đấy.

- Ô.. vâng

Sakura trả lời iu xiu

- Có chuyện gì à?

Shizune vỗ vai cô kunoichi

- À.. Không! Chiều nay em định đón Sarada sớm có tí việc áy mà... Không có gì quan trọng đâu.

Vừa hết giờ khám ở bệnh viện, Sakura đã đi thay quần áo để đến văn phòng Hokage thật nhanh. Hôm nay cô đã định tan sớm để cùng Sarada đi ăn chút gì đó mừng sinh nhật rồi.. thế mà tên ngốc tóc vàng ấy lại gọi để giao nhiệm vụ gì nữa. Chẳng nhẽ lại không nhớ sinh nhật của cô sao...

- Cái thằng bạn tồi tệ!

Vừa đi cô gái tóc hồng vừa hậm hực

Cốc... cốc!

Cánh cửa căn phòng Hokage bị gõ một cách đầy thô bạo

- Mời vào!

Naruto vừa trả lời vừa nhin cười

Két...

Cánh cửa vừa mở ra

- Chúc mừng sinh nhật Sakura - chan!

- Ngạc nhiên chưa????

Hinata, Ino, Sai, Shikamaru, Temari cùng đồng thanh

Tiếng pháo giấy khiến Sakura giật mình, còn chưa kịp nhận ra chuyện gì đang xảy ra thì cậu bạn Hokage tóc vàng đã bẻ chiếc bánh sinh nhật đến

- Nào... nào.. thôi nên đi Sakura-chan!

- Phù...

Mấy đứa nhóc nhà Naruto, Ino với Shikamaru chạy đến đưa quà cho Sakura

- Mama...

Cô bé có đôi mắt đen láy lật đật chạy lại chỗ mẹ mình, tay cầm một bức tranh

- Mừng..sinh nhật..mama..

Bé con nói còn ngọng ôm lấy mẹ mình

Sakura hạnh phúc bế Sarada lên

- Đi ăn thịt nướng thôi nào! Hôm nay Hokage tở để mọi người nghỉ sớm đi ăn sinh nhật Sakura-chan đó!

- Đi nhanh thôi. Tớ đã bảo Choji đến trước đợi bọn mình rồi

Ino kéo tay Sakura

Sau khi ăn uống no nê, mọi người đều kéo về gần hết. Chỉ còn mỗi nhà Naruto với Hinata là ở lại sau cùng

- Hôm nay chắc phải cảm ơn các cậu rất nhiều đấy!

Sakura uống nốt một chén sake nhỏ

Naruto bèn cất nốt chai còn lại đi rồi lấy chén rượu từ tay cô bạn

- Cảm ơn gì chứ, Sakura-chan. Cậu vừa như là bạn là người thân của tớ.. hơn nữa trước khi đi, cái tên Sasuke đấy cũng dặn tớ kĩ là phải chăm sóc cậu rồi.

Nghe thấy cái tên quen thuộc ấy, Sakura bỗng mỉm cười nhẹ

- Gần đây Sasuke-kun có gửi tin tức về cho cậu không Naruto?

Naruto lắc đầu nhẹ

- Tên ấy chắc lại đi xa hơn nữa để tìm kiếm thông tin một mình rồi.. Nếu một thời gian nữa cậu ta không liên lạc thì tớ sẽ cử người lôi cậu ta về..

- Thôi.. không cần đâu. Cậu không nhớ lúc chúng ta họp với ngũ đại kage, đã thống nhất là nhiệm vụ này nên càng để ít người biết thì càng tốt rồi.

- Ừm..

Ngài Hokage tóc vàng thở dài

- Thôi! Mình đưa Sarada về đây. Muộn quá nên con bé ngủ thiếp đi mất rồi.

- Về nhé! Sakura - chan!

Hai vợ chồng nhà Hokage vẫy tay tạm biệt cô bạn của mình

Mở cánh cửa căn hộ, Sakura nhẹ nhàng đặt Sarada xuống chiếc giường nhỏ rồi từ từ khép cửa đi ra ngoài.

Mái tóc hồng mở to cánh cửa sổ phòng khách, ngắm nhìn bầu trời đêm đầy sao ở bên ngoài. Sakura thường hay ngắm bầu trời về đêm, nó đã thành một thói quen trước khi đi ngủ của cô vì cô biết rằng ai đó ngoài kia cũng sẽ đang ngắm bầu trời này. Miễn là hít thở chung một bầu không khí với người ấy, ở cùng một bầu trời với người ấy, Sakura cũng cảm thấy nhẹ nhõm rồi.

- Sasuke-kun... anh phải thật mạnh khỏe đấy...

- Còn nữa.....em nhớ anh....

Hít một hơi thật sâu.. Sakura thay quần áo rồi đi vào phòng ngủ.

Gần 12 giờ đêm, khi mọi thứ đều đang chìm trong yên lặng, một bóng đen lướt qua và di chuyển nhanh thoăn thoắt trong những con phố của Konoha

- Cách.

Anh đặt thanh kusanagi tựa vào cánh cửa kính một cách nhẹ nhàng rồi tiến lại gần khuôn mặt quen thuộc đang nằm trên giường kia

Sakura vẫn chưa chìm sâu vào giấc ngủ, cô lơ mơ nhìn thấy một hình bóng quá đỗi quen thuộc đang kề sát gương mặt mình, hơi thở và mùi hương ấy...

- Không thể nào...

Cô kunoichi lăm bắm trong màn đêm

Hơi ấm từ bàn tay ai khẽ lau nó khiến cô cảm thấy cảm giác ngày càng chân thật hơn

- Anh về rồi.

Giọng nói ấy...

Đôi mắt lục bảo bất ngờ mở ra, xé toạc những ảo ảnh mơ hồ trong đầu cô

- Anh về rồi đây, Sakura.

- Mừng anh về nhà!

Mái tóc hồng ôm chầm lấy người con trai quen thuộc của mình

- Anh về rồi... anh về rồi....

Sakura cứ nhấc đi nhấc lại để chắc rằng mình không đang nằm mơ

Bàn tay anh vuốt nhẹ gương mặt đang đỏ ửng lên kia

- Dù muộn rồi nhưng... chúc mừng sinh nhật em, Sakura.

Anh đeo một chiếc nhẫn bạc vào ngón áp út của cô, hôn nhẹ nhàng lên bàn tay ấy.

Trong đôi mắt lục bảo tràn ngập những hình ảnh về anh:

Uchiha Sasuke.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Năm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Năm chặt lấy bàn tay ấy (end)

(mọi người hãy xem Boruto the movie và Naruto Gaiden trước khi đọc chap này nhé vì những câu chuyện và quá trình Sarada lớn lên, Sasuke cùng Boruto, Naruto xử lí Otsutsuki thì manga và anime đã làm quá tuyệt rồi <3..)

- Mama! Papa với Boruto và các Kage trở về rồi kia!

Cô nhóc nhà Uchiha reo lên

Từ một lỗ hổng không gian, các Kage, Boruto và Sasuke nhảy vọt ra

- Sasuke-kun!

Mái tóc hồng vội đỡ lấy anh

- Mọi chuyện.. ổn cả rồi.

Anh gật đầu nhẹ với cô

- Giờ thì cậu ta sẽ không thể đi lung tung được nữa rồi, Sakura-chan!

Ngài Hokage tóc vàng đứng sau giờ kí hiệu chữ V

- Ủm!

Sakura quệt mấy giọt nước mắt đang sắp trào ra ngoài, lập tức trị những vết bỏng rát trên tay anh

- Eh Hm..

Naruto háng giọng

- Thay mặt các Kage ở đây, tôi Uzumaki Naruto - Hokage tuyên bố: Uchiha Sasuke đã hoàn thành xong nhiệm vụ được giao và phải ở lại Konoha kể từ bây giờ!

- Tch.. tôi biết rồi.

Mái tóc đen chép miệng

- Tuyệt quá! Papa cuối cùng cũng về nhà rồi!

Sarada hào hứng ôm chầm lấy cha mẹ của mình

Giữa bầu trời trong xanh của mùa hạ, dưới những tia nắng với chút gió nhẹ cùng tiếng lá cây lao xao quen thuộc của Konoha, trên ngọn cây cao nhất của ngọn núi sau đồi có một mái tóc hồng đang tựa vào bờ vai vững chắc của ai đấy

- Sasuke-kun...

- Hm?

- Không có gì...Chỉ là em muốn nghe thấy tiếng anh trả lời để biết rằng đây không phải là khung cảnh mà em vẫn thấy trong những giấc mơ thôi.

Anh im lặng và đặt nhẹ tay lên vai cô, chỉ còn tiếng những con gió thì thầm lướt qua tóc của cả hai

- Hành trình nhìn ngắm thế giới của anh... có lẽ đã kết thúc rồi. Giờ có lẽ đôi chân mỏi mệt của anh lại đang muốn tìm về một nơi nghỉ ngơi ấm áp và yên bình. Và anh cũng biết.. nơi đó chắc chắn phải có em, Sakura.

Sakura khẽ mỉm cười. Đôi mắt lục bảo láu lỉnh liếc nhìn gương mặt anh

- Sasuke-kun.

- Hn?

- Liệu anh có biết tình cảm của em dành cho anh là như thế nào không?

Mái tóc đen chỉ lắc đầu

- Hm... Nói thế nào nhỉ. Đó có lẽ là ngày cô bé Haruno Sakura còn đang 5 tuổi nhìn thấy một cậu bạn có mái tóc đen với một đôi mắt thật đặc biệt luôn cố gắng tập luyện mỗi ngày để được mọi người công nhận. Rồi cô bé đeo băng đô đỏ ấy cứ vô thức nhìn trộm anh qua góc cây mỗi buổi trưa khi anh ăn cơm ở học viện, rồi lại bối rối chạy mất khi bị anh phát hiện..

Sakura khẽ bật cười, vuốt nhẹ mái tóc mình

- Lớn thêm chút nữa, biết được anh thích con gái để tóc dài nên cô bé ấy đã quyết tâm phải nuôi tóc thật dài để anh chú ý rồi cũng lại tự cắt nó đi với hi vọng sẽ bảo vệ được anh, cũng tốn không ít nước mắt để đối đầu với cô bạn thân vì biết cô ấy cũng thích anh... Và rồi.. lại điên cuồng đeo bám cậu bé có mái tóc đen ấy suốt những ngày trong đội 7, luôn luôn nhìn sau lưng anh, để cho anh bảo vệ khi có nguy hiểm. Cho đến khi anh ra đi, khi nhận ra đã quá mù quáng yêu anh nên đặt một gánh nặng lên vai Naruto, em đã kiên trì và tự nhủ nhất định phải luyện tập để mạnh hơn nữa để đưa anh trở về... Anh còn nhớ lúc em định giết anh ở dưới cây cầu năm ấy không?

Người con trai bên cạnh gật đầu chậm rãi

- Oa.. cô gái ấy ngốc nghếch đến mức nghĩ rằng thả tay giết đi người mình yêu còn hơn để anh ấy tiếp tục đi sâu vào bóng tối... Nhưng rồi cũng lại không thể làm được.. Anh biết không lúc chiến đấu với Kaguya, khi tưởng rằng em đã không thể trụ vững mà cứu được anh trong chiều không gian ấy, em dường như mất hết đi phương hướng và sức lực của mình... chưa bao giờ em tưởng tượng ra được cuộc sống này nếu như không có sự tồn tại của một người - Uchiha Sasuke

Giọng Sakura run lên

- Em..

- Em biết là trong cuộc đời anh đã có biết bao kỉ ức buồn, cũng có rất nhiều những tình cảm thiêng liêng dành cho anh.. Nhưng Sasuke-kun.. em chắc rằng tình yêu của em dành cho anh sẽ không bao giờ dừng lại.. kể là trong quá khứ, hiện tại và tương lai.. nó sẽ vẫn luôn ở đây - ngay trong trái tim này và lớn dần lên... Giờ thì anh biết em yêu anh từng nào chưa..?

Cô gái có mái tóc hồng hồi nhỏ

- Tch..

Anh cười nhẹ rồi đột ngột nắm chặt lấy bàn tay mềm mại của cô

- Miễn là em luôn chịu nắm chặt lấy bàn tay này, thì em cũng sẽ dần cảm nhận được tình yêu của anh dành cho em lớn nhường nào đấy, Uchiha Sakura. Em có đồng ý không?

- Vâng!

Câu trả lời chắc chắn ấy dường như vang vọng khắp ngôi làng Konoha... Trong đôi mắt của họ không còn bóng tối, thù hận hay đau thương nữa... mà chỉ là hình bóng của đôi phương, của tương lai và hạnh phúc.

The end.

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Lời cảm ơn

Vậy là Ao-chan đã đi hết những chặng đường cuối cùng của "Sakura, nắm tay tôi" rồi. Tác phẩm đầu tiên đặt bút viết... có hồi hộp, mong chờ và một chút lo lắng.. suốt gần 2 năm qua để tạo nên đứa con tinh thần này, mình cũng gặp không ít những khó khăn về lời văn, cách diễn đạt, ý tưởng, nội dung... Nhưng thật may mắn, vì mình lại nhận được những lời khen, chê, góp ý và quan trọng nhất là sự ủng hộ của mọi người. Thật sự viết xong chap cuối thấy xúc động lắm mọi người ạ.. Vừa vui vừa tự hào vì đã hoàn thành xong một tác phẩm tâm huyết... nhưng cũng lại có chút gì đó buồn vì sẽ không còn những lúc ngồi hàng giờ xem ảnh của Sasusaku, xem lại clip, manga, movie để lấy cảm hứng nữa... Oa thật sự là sẽ rất nhớ những khoảnh khắc hào hứng ngồi trước máy tính hoặc điện thoại viết những chap mới vào 2,3 giờ đêm nữa...

Đọc Naruto và xem Naruto từ ngày học lớp 2 ở trên Bibi... Nhưng cảm giác từ những ngày đầu đến tận bây giờ dành cho bộ truyện này cũng không hề thay đổi. Và đặc biệt là cặp đôi yêu thích của mình. Có lẽ cái cảm giác đi ship hai anh chị từ những tập đầu tiên cho đến lúc đọc được chap cuối, nhìn thấy cái búng trán nhẹ ấy của Sasuke dành cho Sakura đã là nguồn động lực để mình hoàn thành bộ fanfic này....

- Mình thật sự biết ơn tác giả Kishimoto Masashi - cha đẻ của Naruto đã tạo nên một bộ truyện tuyệt vời gắn liền với tuổi thơ mình và đặc biệt là ông đã tạo ra hai nhân vật mình không thể quên: Uchiha Sasuke, Haruno Sakura...

- Và đặc biệt là cảm ơn những bạn đọc giả đã đồng hành cùng "Sakura, nắm tay tôi" trong gần hai năm vừa qua. Thật sự cảm ơn các bạn nhiều lắm

Và một điều tâm sự cuối cùng:

Có lẽ trong tương lai mình sẽ vẫn viết tiếp những câu chuyện mới, những bộ truyện mới, những nhân vật mới và mình mong mọi người sẽ đón nhận và ủng hộ chúng. " Sakura. nắm tay tôi" là bước đi đầu tiên không thể quên đối với mình

Bạn đang đọc truyện *Sakura, Nắm Tay Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.